

به نیرادهوه هه نڭاوبنی به رهو

منتدی اقرأ الشقانی

www.iqria.ahlamontada.com

لوتکهی به خته وهری

نوسینی:

ریناس عدنان

نه و دلهی ئیستا له سینه دایه

هه تالی بداکیشه سانایه

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەسئۇل ئۆزگەرتىش)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپەنى تەتقىقە قىلىڭ:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپەنى تەتقىقە قىلىڭ:

<http://iqra.ahlamontada.com>

وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ
شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

ناوی کتیب: به ئیراده وه هه نگاو بنی به ره و لوتکه ی به خته وه هری

نوسینی: ریناس عدنان.

تایپ و دیزاینی بهرگ: نووسهر.

نرخ: (۱۵۰۰) دینار

شونینی چاپ: چاپخانه ی رۆژه لات / هه وئیر

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه.

له به رنویه رایه تی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپارده ی (862) سالی (2015) پیندراوه.

به ئیراده وه ههنگاو بنی به رهو

لوتکه ی به خته وه ری

نوسینی:

ریناس عدنان

ههواکی سه ره کیم نه نهها سو دینینی ئۆکی خو پنه ره

پيشه‌کى نوسهر

به‌ناوى خوداى به‌خشنده و ميه‌ره‌بان ،سه‌لام و رده‌مه‌ت و به‌زديى خوداى په‌روه‌ردگار له‌سهر گيانى پاكي پيغه‌مبه‌ر و پيشه‌واى نازيز و خوشه‌ويستمان (محمد) ﷺ ،سوپاس و ستايش بۆ خودايه‌ك كه ناگاداره به‌نهينى ناسمانه‌كان و زه‌وى ،وه‌ئاگاداره به‌هموو‌ئه و كرده‌وانه‌ى كه به‌نده‌كانى نه‌نجامى ده‌ده‌ن،وه سۆز و به‌زه‌يه‌كه‌ى هينده زۆره كه مرۆقه‌كان توانايان نيه نه‌گهر چى به‌راده‌يه‌كى كه‌ميش بيت په‌ى به‌و ميه‌ره‌بانى و ليوورده‌يه به‌ن ،وه ژيانى دونياشى به‌دى هيتاوه تاوه‌كو قوتابخانه‌يه‌ك مؤلتمان بدا فيرين و پاشان تاقي مان بكاته‌وه كه ناخۆ كام له‌به‌نده‌كانى به‌غره‌يه‌كى باش ده‌ر ده‌چن و سه‌رفرازى هه‌ردوو دونيا به‌ده‌ست ده‌هين.

هه‌ر بۆيه ئيمه‌ش به‌يارمه‌تى په‌روه‌ردگار په‌رده له‌سهر مه‌به‌سته‌كه‌مان هه‌ل ته‌ده‌ينه‌وه و ده‌لئين:خوينه‌رى نازيز نه‌م نه‌م كتيبه‌ى كه ئيستا له به‌رده‌ستت دايه ،باس له بابه‌تياك ده‌كات كه نه‌م بابته بووه ته‌خاليك له‌سهر په‌رى ژيانى هه‌موو كه‌سيكى نه‌م رۆژگار ، هه‌ر بۆيه به‌پيوستمان زانى به‌نه‌ندازه‌يه‌كى زۆر يان كه‌م بيخه‌ينه به‌رچاوى تۆى خوينه‌ر و نه‌و كه‌سانه‌ى كه به‌رواله‌ت نيانه كه‌چى له‌ناوه‌رۆكيشدا به‌ده‌ستيه‌وه ناواره‌ى بوون ،نه‌م بابته‌ش گيرۆده بوونه به‌هه‌ستى ره‌ش بينى و لوتكه‌ى بيتاقه‌تى و بى هيوابوون له گه‌يشتن به به‌خته‌وه‌رى،ئينجا له‌ژير رۆشنايى نايه‌ته په‌رۆزه‌كانى په‌روه‌ردگار و فه‌رمووده نازداره‌كانى پيغه‌مبه‌رمان ﷺ ووته‌ى پياوصاله‌كه‌كانى رۆژگار،باسيكي بوختى له‌باره‌وه ده‌كه‌ين و هۆكاره‌كانى دروست بوونى نه‌و هه‌سته تارا‌دده‌يه‌ك رۆشن ده‌كه‌ينه‌وه و به‌پيى تيگه‌يشتنى خۆمان چه‌ندچاره‌سه‌رينكى مه‌نتقى ده‌پالتيوين وده‌يكه‌ينه نامانج بۆ جيه‌جى كردنى مه‌به‌سته‌كه‌مان وه به‌راوردى پى ده‌كه‌ين له‌گه‌ل ئاستى خه‌لكى نه‌م سه‌رده‌مه ،

تایوانین سودیک به تۆی خۆینەر و ئەوانەى بەوشیوهیه گیرۆدەى بوون بگهیهنن، چونکه بهراستی لهم سەردەمە جەنجالی ئیستامان دا بەدەگمەن ئەگەر نا هەموو لە خەمبارى و دل نا ئارامى دا پۆژ ئاوا دەکات و مانگ بەسپێدە دەگهیهنیت ،و ئەم دیار دەیهش وه کو پهلەهه وریکی رەش که بەردەوام بەسەر خەلکیه وه دەسپێتەوه و پیش خۆرى بەختە وه درى لى گرتوون ، بەتایبەتى بەسەر گەنجەوهیه و بەشیوهیه کی زۆر دیار پوخسارى زۆر رینه یانی بەرهو لۆچ بوون و رەش هەل هەلگەران بردوو ،هەر لەبەر ئەوه هەنگاو هەلئەگرین تا لەدەرگای کیشەکان ئەچینه ژووورەود و بەیارمەتى خودای پەرورەدگار لەدەرگای چارەسەرەکان بینه دەرەوه و بتوانین هاوکارى ئەو کەسانە بکەین که عەودالى چارەسەرن .

مروؤ لەهەموو کاتیکدا بۆچارەسەرى هەرکیشەیه کی پێویستە بگهڕیتەوه بۆ خزمەت قورئانى پیرۆز، تاوه کو چارەسەرى کیشەکانى دەست بکەویت، هەر وه کو خودای پەرورەدگار دەفەر مووی (وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۸۹﴾) واتە: ئەو قورئانەمان بۆ ناردیت ئەى پێغەمبەر ﷺ تا هەموو شتیەک روون بکاتەوه ،واتە-دەتوانن بەهۆى قورئانى پیرۆزه وه چارەسەرى هەموو کیشەکانمان بکەین و بەهۆیه وه رینگه ی خۆمان بدۆزینەود .

وه پێویستە چەند رۆنکردنە وه یه ک بەدەین سەبارەت بەشیوازی نوسینی نیو ئەم کتیبە بۆ زیاتر تیگه یشتن لە بابەتەکانى ناوی ،ئەم کتیبە لە چوار بەش پیک هاتوو که ئەمانە لە خۆدە گریت ،بەشى یه که م:باسیکی گشتیه لەسەر خەم و نا ئارامى دەرون و وه سفیکی گشتی لەسەر بەختە وه درى ، بەشى دووهەم: ئەو هۆکارە دیارانەى که ئامادە کارى ددەکن بۆ دروست بوونی خەم و خەفەت لە دلدا و بیزاریه ک که هەندیک جار تاك بى ئەودى

ههستی پى بکات توشى دهبيت ،وه بهشى سيهم :کۆمهله چارهسەرىك بۆ ئەو
هۆکارانى کەلهبهشى دووهەم دا نامەژەمان بۆى کردوو ،و چەند خالىكى ترى زياتر
بۆئەوى ئەو کەسەى کە کيشەکەى هەيه لە رینگايەك زياتر بەکاربهينيت بۆ
چارەسەرکردنى کيشەکانى ،وههروهەها بهشى چوارەم : کۆمەلتيك لەبەسەر هاتوو نمونەى
ژيانمان هيناوتەوه ، بۆئەوى خوینەر سوڊيان لى بينيت لەرووى پەند وەرگرتن و
ناموژگارى و بيته ئەزمونتيكى باش لەژيانى دا ،وه پيوسته توى خوینەر ئەوه بزانيت
ئەو بەسەر هاتانە هەنديکيان سەرچاوەکەيان نوسراوه بەلام هەنديکى تر نەنوسراون
ئەوانەى کە نەنوسراون هۆکەى بۆ ئەو دەگەرپتەوه کە خۆمان بوينه تە سەرچاوەى ئەو
چيرۆکە،چونکە سەرچاوەکەى يان بەتەجروبهى ژيان بەسەرمان هاتوو، ياخود لە
خەلکانى دونيا ديدەمان وەرگرتوو کە خۆيان لەناو واقيعى روداوەکەدابوون کە ئەو
روداوانەش سەردەميانەن و زياتر بە ئتوہ ناشان.تاوہکو خوینەر هەستبکا کە زۆر
خەلکى تر پيش ئەو هەبوون و هەمان کيشەيان هەبوو و چارەسەريان کردوو .

وہ لە خودا گەورە داواکارم ئەم بەرھەمە بچوکەم بۆبکاتە تيشووى دوا رۆژ و بەردەواميم
پيىبەخشيت تاوہکو بتوانم سوڊ بەخۆم و کۆمەلگاگەم بگەيەنم ئەگەرچى بەرادەيهكى
کەميش بيت ،وه سوپاسى ئەو کەسانە دەکەم کەيارمەتيان دام لەگەياندننى ئەم کتیبە
بەچاپ خودای گەورە دەست بەتەمەنيانەوہ بگريت و نمونەيان هەر زۆر بکات ،وه ئەم
کتیبە پيشکەش دەکەم بە هەموو ئەو هاوړپتە خوښەويستانەى کەهانيان داوام تاوہکو
بەردەواميم لە نوسينه کانم .

وہ دستخوشیہ کی بی پایانی ماموستای بہرپرز ماموستا (باپیر شیروانی) دہکەم ، پیش نویت و وتارخوینی مزگہوتی حاجی جواد، کہ زور یارمەتی دام لە تینگەیشتنی فەرموودەکانی پیغمبەرمان ،وہ سوپاس و پیزانیم ھەیە بۆ ھاوڕیتی شیرینم کاک(فەرھاد لەتیف) کہ پیش بینی بۆ کردم کتییکی لەو شیوہیە بنوسم و سودی پی گەیاندم لە ھەندیک سەرچاوەوہ ،وہ ریز و خوشەویستم ھەیە بۆ ئەو کەسانە ی کہ رەخنە ی بنیات نەریان ئاراستەم کرد ، بۆیە دەبی ئەوہش بزانی کہ ھیچ کەسیک فریشتە ی بی ھەلەو بەفری بی پەلە نیە ،گرینگە ئەوہیە ھەول بەدین و تی بکۆشین بۆ کۆمەلگاکەمان ، وەخودای گەورە ھەموومان لە بەھەشتەکی خۆی دا کۆیکاتەوہ....

اللھم امین .....

زاینی ۲۰۱۵ / ۸ / ۱۹
گەلاوینژ / ۲۷۱۵ کوردی
کۆچی ۱۴۳۶ / ۱۱ / ۴

بەشى يەكەم

باسىكى كورت بۇ سەرەتايەك لەسەر بابەتەكەمان:

بۆنزيك بوونەوہ لە كرۆكى بابەتەكەمان سەرەتا با پیناسەيەكى خەم بکەين لەرووی چەمکەوہ :خەم :-ئەو حالته خۆنەويستە لەناکاوہيە کە بەسەر مرۆڤ دادیت و لەبارتيكى ئاسودەيى کەش ئاساوە دەيگۆریت بۆ بارتيكى ئاسودە و ون کردنى ئەو مرۆڤەيە لە ژووری دەرونی دا کەوای لیّ دەکات رۆبچیت لەناو بیّ چارەيى و بیّ ئومیدی دا ،کە تییدا مرۆڤ زۆر ئانارام و دلّ توند ئەبیّت ،وہ ھەر مرۆڤ زۆر تا کەم ئەم پیناسەيە وەکو حالتهتيكى بەردەوامی سەردەميانە لەخۆیدا بەرجەستە دەکات، وە چەندین جاریش ھەندیک لە بەربەست ھەلّ دین و دونیای ئەو کەسە تاريک دەکەن کەوای لیّ دەکەن بەرادەيەکی بەرچا و لە ھەولّ و ئامانج و ئەو دلّخۆشيەي کە لە ناخياندا ھەيە ساردبيیتەوہ و نەتوانیت چيژ لەو تەمەنە کورتهی بيینن، ھەريۆيە کورد گوتەنى تازو و نەخۆشى چارەسەر بکريت باشترە ،تا گيرۆدەي نەخۆشى لەوہ گەرە تر نەبووين، لەلای زۆری خەلک و باوہ کە ھەرکەسيک نەخۆش کەوت ئەبیّت بەشيۆەيەکی خیرا بچیتە لای دکتۆر تا پشکينی بۆ بکات و بەزووترين کات لە ھۆکاری نەخۆش کەوتنەکەي ناگەدار بيیتەوہ ، نەوہکو نەخۆشيەکی کوشندە بيّت ، کەچی لە ھەمان کاتدا کە توشی نەخۆشيەکی دەرونی دەبیّت بەتايبەتی ئەو نەخۆشيانەي کە پەيوەنديان بە خەم و خەفەتەوہ ھەيە ،ئەو ھەر زوو فەرامۆشی دەکات و خۆی لیّ بیّ خەبەر دەکات ،بەلام بيّ ناگاشە لەوہي کە ئەو نەخۆشيە زۆر ترسناکترە لەو نەخۆشيانەي کە بە جەستە توشی ئەبیّت ،لەبەر ئەوہي نەخۆشيە جەستەيەکان کاتيکی ديارى کراو دەخايەنيّت کەچی نەخۆشيە ھزرى و فکرى و دەروونیهکان تەمەنيک پتوہي دەنالينيّت و يەك ھەنگاويش

هەلناگریت بۆ بن برکردنیان، بۆیە ناگەدار بوون لییان زۆر گرینگترە لە هەولدان بۆ چارەسەر کردنیان ، چونکە ناگەداربوون خۆی لە خۆی دا واتا چارەسەر هەروەکو لە نەریتی کۆمەڵگاکەماندا هاتوووە کە وتراوە خۆپاراستن باشترە لە چارەسەرکردن.

بیرکردنەوهی مرۆڤ لە خۆی خۆی بۆ دۆزینەوهی کیشەکانی :

مرۆڤ کاتیەک کە دەگاتە لوتکەمی خەم و بیتاقەتی بەبێ ئەوهی هەست بە خۆی بکات بیریۆکەمی ناناسانی لەخەيالی دا دروست دەبیت ،جا بەراستی ئەلێرە دا شارەزایی ئەو کەسە بەدیار دەکەوێت کە چۆن خۆی لە داوی ئەو هەستە نەرینیانە پرژگار بکات و لە گێژاوی بێ هەلۆیستی دا مەلە نەکات .هەروەکو لەوینەمی ئەو یەزیدی بوستامی کە دەفەرمووی (هەموو هۆکارەکانی دنیام کۆکردەوه و بەستامەوه بەگوریسی قەناعەتەوه و خستە مەنجهنیقی راستیەوه و فریم دایە دەریای بیزارییەوه ئیتر حەسامەوه)،بۆیە پێویستە مرۆڤ وەکو کەسیکی لیزان و کارامە لە کیشەکانی بروانییت و پەنجەمی نیرادە لەسەریان دابنێت و دەستیشانیان بکات بەشیۆهیهکی پروون تابه زوووترین کات چارەسەرەکانی خۆی بدۆزیتەوه و ئاسودەیی بەدەست بهینیت .مرۆڤ چەندین بەلگەمی عەقلى هەیه کە دەتوانیت بیان کات بە یەکیک لە ئەستیرە گەشاوهکانی ئاسمانی دەرونی تا بەهۆی تیشکەکەیهوه قەناعەتی لا دروست بییت ،و کەشیک بۆ خۆی بخولقییت کەبەرەو ئارامی دەروونی دەبەن .کیشەکانی مرۆڤ لەم رۆژگارە دا گەلیک زۆر بوون بەشیۆهیهکی لیّ هاتوووە کە ئەو کیشانە وەکو دەریایە کی لیّ هاتوووە و کە بەشەپۆلەکەمی هەر رۆژەو تاکیک هەلّ ئەداتە کەناریکی خەم باری ،وہ ئەم کیشانە وا لەمرۆڤ دەکەن میزانەمی خۆی لەدەست بدات،هۆیەکەشی زیاتر بۆ ئەوه دەگەریتەوه کە هەمیشە بەشیۆهیهک لەو کیشانەمی دەروانییت کە دوورینی ترس لەم هەلّ ویستەمی دا بەکار

دههینیت و هەر له دوورهوه که کیشهکانی خۆی بینی نهوا وهکو دهریایهکی گهوره دیته پیش چاوی که لای وایه ناتوانیت مهلهی تیدا بکات و خۆی رزگار بکات کهچی له بنه‌رتیش دا هەر سه‌رابه و هیچ بوونیتکی نیه ،جگه له‌چهند به‌به‌ستسکی لاوازی مه‌عنهوی ،له‌گه‌ژ نه‌وه‌ش دا بایه‌خدان به‌و سه‌رابه که نه‌کا بیته شتیکی واقع ،له به‌رنه‌وه ده‌بیت به‌ چاویکی ساده‌و سانا له کیشه‌کانی پروانیت نه‌وه‌ک په‌له هه‌وری ترس و گومان پیش چاوی ناسوده‌یی بگرن و نه‌یه‌ژن چاره‌سه‌ره‌کان له ئاسمانی فیکر و هوشیدا بیسیت .بۆیه پیوسته به‌ ده‌ستیکی پۆلین و عه‌قلیکی جوامیرانه به‌و کاره هه‌لسیت و نه‌وهی به‌به‌سته به‌یه‌ک فوی ئومید و ئیراده به‌بای دابدات تا له پیش خۆی لا بدات .

به‌خته‌وه‌ری لیته‌وه‌ نزیکه نه‌توانی هه‌ست به‌ ته‌ په‌ته‌ پی بکه‌ی له‌ناخت دا :

به‌شیوه‌یه‌کی زۆر به‌رچاو له‌م کاتانه‌ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌دا خه‌لکیکی زۆر شه‌که‌توو ماندون ، به‌دوای ناسوویه‌وه وێلن، هەر جۆره و به‌شیوه‌یه‌ک عه‌ودالی ئه‌و هه‌سته بووه ،به‌شیک ناسوده‌یی له‌ کوک‌ردنه‌وه سامان دا ته‌بیسیت به‌شیکی تر له‌ په‌له‌و پایه‌دا هه‌ندیکی تر له‌ پیکه‌یتانی خێزاندای هه‌ندیکی تر له‌ پۆشته‌یی جل و به‌رگ و شتی دونیایی ،ئیت هه‌رکه‌سه‌و به‌جۆریک له‌په‌نجه‌ره‌که‌ی خۆیه‌وه ئه‌روانیتته ژیان ،

به‌لام کوک‌راوه‌ی هه‌موو ئه‌و هه‌زوبه‌دواگه‌رانه بۆیه‌ک خال ئه‌گه‌ریتته‌وه ئه‌ویش سه‌یرنه‌کردنی به‌ر پێی خودی خۆیه‌تی ،له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌م شته دونیایانه به‌نج و بێئاگایان کردوه که‌وا هه‌ست بکا بۆ ده‌ست که‌وتنی چاره‌سه‌ر ته‌نها ئه‌بیت سه‌یری دوور بکات و هه‌یچی تر ، بێ ناگاله‌وه‌ی که هەر له‌لای خۆیه‌وه نه‌توانیت به‌و شته بگات که‌چهنده خۆی بۆ ماندوو کردوه ، ناسوده‌یی به‌ مانایه‌کی تر به‌خته‌وه‌ری ، نه‌وه‌نده لیته‌وه‌ نزیکه نه‌گه‌ر بانگی بکه‌ی وه‌لامت نه‌داته‌وه به‌لام به‌هۆی نه‌وه‌ی له‌به‌ر

بهرده و امیت له سهر خه مخواردن و سارد بوونه وه له گهړان به دواى به خته وه وری
 گوږچکه کانت که میځ گران بوون و گویت که متر لیى نه بیټ ، وه به خته وه وری نایهت
 بولات تا همیشه به خه بهر نه بیټ ، چونکه به خته وه وری نه و کاتیک دیت که تو له
 قه له بالغی دهر وونت دا خهوت لینکه وتوه ، بو هر گهړانیک پیویسته له وه بی خه بهر
 نه بیټ که تو به دواى به خته وه وری گهړاویت و نه ویش به دوات دا دیت بویه هه ول بده
 همیشه به خه بهر بیت چونکه به خته وه وری زور به هیمنی له دهرگات نه دات ، زورینه ی
 خه لکی نیستا رایان وایه که به خته وه وری په یوه ندى به شانس و نیو چاوانه وه هه یه ،
 به لام نه و بیر کردنه وه یه زور نا ناساییه ، له بهر نه وه ی که سی ورد بین هه رگیس به و
 شیویه بیرناکاته وه ، وه به جوړیک بیر ده کاته وه که هر کیشه یه کی بو دروست بیټ و
 بیته مایه ی خه م و په ژاره بو ی ، نه و کاته دلنیا یه که حکمه تی له دوا وه یه و به وری
 لیى نه وروانیت و چاره سهری ده کات به لیزانى خو ی ، بویه له چند دیریک دا ده لئین:

به دواى به خته وه وری مه گهړی له دوور
 له خوت دایه له دیوی ژوور
 هوکارى چیه که وای بینى
 بگا به ده ست و خو شى بیبى
 به وری سهیر که تا کولات روون بى
 نه وک به گلله یى له نه فست ون بى
 به ده ست هیئا ته قواى خوا بکه
 با هر له لات بى نه وک را بکا.

كَيْنَ نَهْوَ كَهْ سَانَهْ يَ كَهْ نَاسُودَهْوَ بَهْ خَتَهْوَ رَنَ ...؟:

بۆ زیاتر ناشنا بوون بهو ریگهیهی که ههنگاومان ههنگرتوو بهی تا بگهین به بهختهوهری و دورکهوتنهوه له دل تهنگی، باشتره چند زانیاریهک لهسه کهسه بهختهوهرهکان بزاین تا زیاتر ناسراو بن لامان، کهسه بهختهوهرهکان نهو کهسانه که خودای گهوره بههرهههندی کردوون له بهخششیکی خۆی و به ختهوهری پی خهلات کردوون، گالتهیان به رووداوه ناخۆشهکان دیت و رووداوهکانیان لاساییه، با نهو پهپری بلیسهی ناگر فری بدات، بهدهم ژیانهوه پیدهکهئن و لایان وایه نهباران بووه نهبا، با چنگ و نینۆکی نهزان و دل رهق و بی بهزهیهکانیش بهردلیان کهوتبیت نهوان ههبرهدهوامن له ههنگیشانی ههناسهی صهر و نارامی وه نهگهر بیت و گهورهترین شتیش لهدهست بهن ههردهین (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ البقرة)، ههتا نهوهندی پیناچی نهو بهلاو موسیبهتهی که لهسهریانه دهگۆریت بۆ ناسودهیی و خۆشی، وه شوکرانه بۆیری بههرهکانیش دهکهن نهمه له کاتیک دایه که نهو جۆره بهلاو موسیبهتانه له خهلکانیکی تردهاوار و رۆرۆ و دهنگیان لی بهرز دهکاتهوه، ههربۆیه شارهزابوون لهه جۆره کهسانه جۆره تهجروبهیهکت بۆ دروست دهکات که بتوانی لهژیر رۆشنایی نهه تهجروبهیه ریگهکانت رۆشن بکهیتهوه که ههنگاوت بۆیان ناوه.

چ رۆژئیک رۆژی به ختهوری مروقه یا خود جهژنی مروقه ؟:

هەر تاکیک به پیتی توانای خۆی رۆژانه ههله دهکات ،وه ئهوانه ی که بیرده که نه وه له کرده وه کانیان نه پیتچه وه زۆر ویژدانیان نازاریان ته دات له سهر کردنی ئه وه هه لانه ، بۆیه با شترین رۆژ ئه وه رۆژانه ن که هه له ی کهم تیدا کردوه ، هه له کردن خۆی له خۆی دا کرده وه یه که که ناده میزاد ته نجامی ده دات هه له که به سهر ده جیت و ده بیته رابردو به لām پاشا وه که ی له ده رون دا به جیده مینیت ،و کاریگه ری له سهر ته نجام دهره که ی به جی ده هیلیت ته نانه ت له کاتی خه وتیش دا خه وی به نه سته م لی ده که ویت یا خود له خه ویشدا خه وی نا خۆش ده بینیت یا خود سود له خه وه که ی نا بینیت و وه ک بلی ههر نه خه وتوه ،نه مه وای لی ده کات له و رۆژه دا ئاسوده یی خۆی ون بکات و نه توانیت هه ست به نارامی بکات ،بۆیه ده بیته ئه وه ش بزاین ئه وه رۆژه ی که مروقه له لای جهژنه و خۆشیه په یه وندی به ناوی رۆژه که وه نیه به لکو په یه وندی به خودی کرده وه کانیه تی که له و رۆژه دا ته نجامی دا وه ،بۆنونه که سیك چه ندين کاری نا به جی کردوه و له دلوه رۆژی روناکی لیبوه ته تاریکه شه و ،با به یانیش رۆژی جهژن بیت که هه موو خه لک تیدا جل و به رگی نوی له بهر ده که ن و دلیان خۆشه ،بۆ ئه وه ههر دلته نگیه نه ک شتیکی تر بۆیه ئه لیتره دا ئه وه مان بۆ رون بۆوه ناوی رۆژه که کاریگه ری نه بوو له سهر دلخۆش بوونی که سه که ، له هه مان کاتدا ته گه ر جهژنیش نه بیت به لām ئه وه دلئی ئاسوده بوو وه هه یچ کرده وه یه کی نا به جی نه کردبوو ،خۆی له شوینی خۆیه وه به بی ئه وه ی هه یچ شتیکی بوو بیت دلئی خۆشه و لیوبه خه نده یه و روخساری ته گه شیتته وه ، له گه ل هه موو ته م شیکردنه وه یه شمان دا ، ده لیین رۆژیکیان پرسیار له شیخ هه سه نی به صری ته کریت و پی ئه لین : چ رۆژئیک جهژنی تۆیه ، ئه ویش له وه لāmدا ده لیت: ئه وه رۆژه جهژنی منه که گوناھی تیدا نه که م بۆیه باله وه دلنیابین چ رۆژیکیان ناو بنیین جهژن.

مژدهیه کی خوش بۆ که سانیک که سه رگه ردان بوون به خهم خواردن:

باشتیك به بیر خۆمان بهیئینهوه لهو شتانهی که دل ئاوه ردان ده که نه وه ، با زۆربه مان دلمان تهنگ بیئت ، و خهفته باری میوانی هه میشه بیمان بیئت یان ریگهی خۆمان ون کرد بیئت له بهر ته م و غوباری خهم بۆیه نه مهش یه کیکه له به خشه کانی خوی گه وه که ویستی له سه ر نه وه یه ، له دونیا دا دلمان توند بیئت و له دوا رۆژدا دلمان خۆش بکات به به خشش و پاداشته نه برا وه کانی ، له بهر نه وه ی ژیا نی دنیا له گه ل قیامت دوو جیهانی جیاوازن به لام هاوسه نگی یه کن به مانایه کیت یه کتر ته واو ده کن له زۆر رو وه وه ، یه کیک له و رووانه نه وه یه نه گه ر که سیك له دونیا دا زۆر خهم باریت یا خود چه رمه سه ری و دلته نگی ببینیت نه وا نه وا له قیامته تا دلخۆش ده بیئت وه به پیچه وانه شه وه ، نه گه ر له دنیا دا له خۆشیدا ژیا بیئت نه وه له قیامته تا ناخۆشی ده بیینیت به مه رجیک نه گه ر سوپاسی خودای نه کرد بیئت له سه ری، بۆیه نه م دوو ژیا نه وه کو هاو کیتشه یه کن یه کتر هاوسه نگ ده کن با گو ی له به سه ر هاتیک بگرین که به سه ر پیاویکی زۆر دانا دا هاتو وه :- نه ویش مالیکی کوری دیناره که ده فه رمووی: جاریک خه وم بینی له خه وم دا (شیخ حسنی بصری) م بینی زۆر جوان و روخسار گه شاوه بوو، تابلیتی نورانی بوو، شوینه واری فرمیسه که کانی دونیای هه موو روخساری ره ونه ق دار کرد بوو ، پرسیارم لیی کرد نایا تو نه مرد بووی له لای ئیمه نه ی نه بوو سعید؟ گو تی : به لی، گو تم: له دوا ی مردن چیت به سه ر هات له خانوی دوا رۆژ ، چونکه تو له دونیا دا زۆر غه مبار و دلته هه میشه عاجز و پر له خهم و خهفته بوو !؟

گو تی: به هۆی نه وه یان له پاداشتی نه وه وه چومه ریژی و مالله کانی چاکان و پارێزکاران چونکه له دونیا دا زۆر ده گریام و دل م توند بوو خهفته م ده خوارد ، سوید به خودا نه وهش

لهفەزلى خودايە بەسەرمانەوہ كەپىمانى بەخشى، گوتى: ئەبۇ سەئىد فرمانى چىم پى دەكەيت؟ گوتى: ئەوہى فەرمانت پى دەكەم ئەوہ بکہ، ھەرکەسى زۆر لەدنیا دا دل پر خەم و نارەحتى و ھەمىشە خەمبار بىت، ئەو لە دوا رۆژدا لەھەموو كەس دلى خۆشتر و بى خەمترە. ١ ھەربۆيە ئەمەش مژدەيەكى زۆر خۆشە بۆ ئەو كەسنەى كە بەو شىوہين، خوداي گەورەش بەلوتفو كەرەم و بەزەيى خۆى ئەوہمان پى ببەخشىت كەخۆى پى باشە.

زۆربەى ھەرە زۆرى رۆژەكانمان بەختەوہريە بەئام ھەستى پى ناكەين:-

بەپراستى چەندىن خۆشى ھەيە كە رۆژانە لىيان بەھرەمەند ئەبين، كەچى پىيان ئاگەدارين وەكو ئەودى :

ھەر لەسەرەتاي رۆژدا كە لەخەو ھەل دەستى سەيركە كەخوداي گەورە دووبارە چ شتىكى پى بەخشىوہ، دووبارە مۆلەتتىكى ترى پىت داوہ، تا ئەو كارانەى نەت كەردوہ ئەنجاميان بەدەيت و كارە تەواونەكراوہكان تەواو بکہين، وە لەھەمووشى گەورەتر ئەوہيە تۆ دووبارە كاتت پىدراوہ بۆ كەردنى كەردەوہى چاك تا خودا لە خۆت رازى بکہيت و رەزامەندى ئەو بەدەست بەيىنى، بەپراستى ئەوہ بەختەوہريەكى گەورەيە، گەر بىت و ھەستى پى بکہى، لەلایەكى تر ئەو رۆژەى كەتيداي ئەگەر لەش ساغ بىت ئەوہ چ شتىك ھەيە لەتەرازو دا ھاوسەنگى پى بكرى لەگەل لەش ساغى دا ؟ نىعمەتتىكە ئەتوانىت بەشىوہيەك لىيى پروانرى كە ھۆيەكى گەورەيە بۆ بەرپابوونى دل خۆشى و ناسوودەبوون چونكە بىنە پىش چاوت ئەگەر بىت و نەخۆش بويتايە و رۆژو شەوت لەسەر جىگكەت بەرى بكردايە ئەو كاتە ژيان چ تامىكى ئەبوو تا ھەستى پى بکہى بۆيە ئەمەش بەشىكى ترە لە بەختەوہريەكان كەلەرۆژىك دالىي بەھرەمەندىن و

١ - صحيح وصلياً الرسول، المجموعة الثانية - بەرگى ٣ لاپەرە (٣٦٩)، نويسنى (سعد يوسف ابو عزيز).

له بیرخۆمان بردووتهوه ، وه یه کیتَر لهو بهختهوه ریا نهی که له بیرمان چوه ته وه نه وه یه ، نه بوونی کیشیه ، بزانه نه گهر تو خاوه نی کیشیه کی گه وه بویتایه و نه ترانیایه شه و له کوئیه و پوژ له کوئیه له بهر نه و کیشیه ی که توش ت بووه ، نه و کاته خوئی و له زه ته کانی پوژت له کوئی نه بوو ، به لام نه گهر خاوه نی نه و کیشیه گه وه ریه شه نیت تو سهرت سوکه ، که واته چ شتی که هیه هینده ی نه وه ناسوده به خش بیت که خاوه نی کیشیه ی گه وه نیت و بی خه م شه و بکه یته پوژ و پوژیش بکه یته شه ، بو زانی نی تامی بی کیشیه یی پوژ پرسیار لهو کسانه بکه که توشی به لای خو یان بوون نه و کاته بیت نه لین که چهنده دلئی له قه له قی دا خه ریکه نه وه ستیت و به حه سره تی نه وه یه پوژتک زووتر نه و کیشیه ی له کول بیته وه ، جا بویه نه وه شه شتیکی زور بهر چاوه که نابیت لی بی خه بهر بیت و نه زانی به خته وه ریه که ت چی به سه ر هاتووه ، نه م ناگه داریا نه و چهنده نی تر که خوئی له خویدا به خته وه یین به لام له بهر چهنده هو کاریکی تری لاوه کی لی بی هه والین .

دهست بیك و ناویشانی به خته وه ری له سی شت دایه :

ئیمامی کوری القیم (ره جه تی خوی لی بیت) ده لیت: ده ستی کی ناویشانی به خته وه ریه کانی مروژ سی شتی گرینگه : یه که م: کاتی خودای گه وه به هره مه ندی و ده ست پویش تووی و ده وه مه ندی و سهروه ت و سامان داری کرد ، شوکرانه ی نیعمه تی نه و بکات و سوپاس گوزار بیت .

دووه م: کاتیک مروژ به لئاو موسیبه تی کی به سه ردیت با له نه و په ری ناخوئی و تالی و ناله باری بیت ، به لام نه و هه ر سه بر بگریت و دان به خوئی دابگریت .

سېھم: كاتېك مرؤڤ پيى دهخزى و دهكهويته تاوان و گوناھيټكهوه يهكسهر فرياي خوى بكهويته و پھشيمان بوونهوه و گهړانهوهى بولاي خوداي گهوره بيت، نهنجام داني كرداري باش و چاك بهدواى دا بهينيته بوتهوهى بيته هوى سرينهوهى خراپهكاني، وه له گهل نهمانهش دا دهفرمووى: نم سى خاله بریتين له ناونیشان بو بهختهوهى و ناسودهى و سرفرازی بهنده له دونياو دوا رۆژدا، وهبههيج شيويهك ليى نابيتهوه، بويه كاريكى زور شياوه نهنجام داني نم سى خالهى پيشوو بو دهست پيكي هه موو كردهوهكان.

چهند سوديک له سوده نه ژميردراوهكاني بهختهوهى بوون :

نيمه نه گهر بمانهويته به پينوسه كاتمان چندين كتيب بنوسين بو باسكردنى سودو قازانجهكاني بهختهوهى بوون، نهوه هيشتا حهقى تهواومان پي نه داوه جا بويه بهكورتى نم چهند خاله دهنوسين و ده ليتين:

۱- بهختهوهى ناراميهكى دهروونى و فراوان بوونيكي هزرى لهرادهبهدهر بهمرؤڤ دهبهخشيته.

۲- بهختهوهى هوکاري سهرهكى بلاو بوونهوهى خوشهويستى و شادى خسته ناو رۆحى تاك و خيزانه بو بهردهوام بوونيان لهسهه بهريتكردنى ژيانتيكى ناسوده.

۳- بهختهوهى سوتهمهنى به گرختنى ههولداني مرؤقهكانه بوگهيشتن بهنامانج و هيوا بهرزه بي وينهكان.

۴- بهختهوهى كليلى دهركاي گهړان و پشكينيته بو دوزينهوهى رهوش و بهها جوانهكان كه مرؤڤ تييدا رازاوهو رهزامهههه نهبيت.

۵- به خته و هری دهرهفت بۆ تاك رېك ده خات تاوه كو داهینەر و به هره مه مند بیت به شیوه یه كه پشت ته نیا بهو شتانه به سیت كه خوی دای هیناوه اتا به دووره له كۆبی كردن.

۶- به خته و هری به یه كه وه گریدانی كۆمه لگایه کی بلاوه بووه كه شهوی تاریکی بوغز بالی كیشاوه به سه ریاندا وای لیده كات به روناکی موسیبه تی ناشته وایی روناك بیته وه.

هه بوونی كات خوی له خوی دا به هره ی به خته وهر بوونه :

كات به شیکی گه وهری ژیانه و ته من پییه وه بهنده، نه وه ی بتوانیت هه لی بقوزیتته وه، نه و كاته نه سته مه بزانت دلتنهگی چیه تا به هۆیه وه له خوی بیزاریت، هه روه كو پیغه مبه رمان^{سید} ده فهرمووی (اغتم خمسا قبل خمس شبابك قبل هرمك وصحتك قبل سقمك وغناءك قبل ففرك و فراغك قبل شغلک و حیاتك قبل موتك)^۱. واته: پینج شت به ده ست بینن پیش پینج شت : گه نجی پیش پیری ، له ش ساغی پیش نه خوش كه وتن، ده و له مهن دی پیش هه ژاری ، ده ست به تالی پیش سه رقالی ، وه ژیان پیش مردن، نه مه ش واتا به خته و هریه كانه به ده ست بینه پیش هاتنی تاریکی شهوی نابه خته و هری، له به رته وه ی نه گه ر گه نجی له بیرت بی پیری هیه ، نه گه ر له شت ساغه نه خوش كه وتن هیه نه گه ر له رووی داراییه وه باشی ته وه هه ژاریش هیه ، وه نه گه ر كاتی به تالت زور هیه به چاکی پرین بكه وه چونكه سه رقالی هیه كه وات لی ده كات به هیج شتیك رانه گهیت ، وه نه گه ر نیستا له ژیاندایت له بیر نه كه ی مردنیک هیه كه هه ر نه بیت رۆژیک بیینی بویه نه م ژیانه ی نیستات بكه به كیلگه یه ك بۆ چاندنی

۱- رواه النسائي والبيهقي، وفي عون المعبود شرح سنن أبي داود لاپره (۱۸۷) جلدی ۸.

کرده‌وه باشه‌کانت، و نه‌و دونیاش بکه شوینی دروینه بۆ به‌ده‌ست هیئانی فیرده‌وسی نه‌علا.

پِرکردنی کات له فیر بوون ژماردن و ناسینی خه‌مه‌کانت له‌بیر نه‌باته‌وه:

فیربوونی زانست نه‌و حاله‌ته‌یه که نه‌گه‌ر مرۆڤ تیی‌دا به‌هره‌مه‌ندبیت نه‌وه نه‌بیته‌ خاوه‌نی زۆرت‌رین شت، و ه‌وای لیّ ده‌کات زۆر بیّ ناگابیت له‌وه‌ی که‌چ خه‌میکی هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر مرۆڤ ناگاداری نه‌وه بیت که‌چ خه‌میکی هه‌یه‌و زۆر بیران لیّ بکاته‌وه نه‌وا به‌راستی کاتیکی زۆری لیّ به‌فیرۆ نه‌دات لای هه‌مووشمان ناشکرایه که‌کات یه‌کسانه به‌ته‌مه‌ن، هه‌رکه‌سیک هه‌موو فیکر و هۆشی له‌ناو فیربوون دا‌نقوم بکات و مۆله‌ت به‌خۆی نه‌دات یه‌ک زانستیشی له‌ده‌ست ده‌ربجیت له‌بارده‌که‌ی خۆیدا، نه‌و ساکه به‌بیّ شک نه‌بیته‌ مرۆڤیکی تابلیتی دوورده‌ خه‌م و ریگه‌ی ناسوده‌بی خۆی لیّ ون نابیت، و ده‌ پِرکردنه‌وه‌ی کات به‌فیربوونی بابه‌تی به‌سود به‌هره‌یه‌که هه‌موو که‌سیک نابیته‌ خاوه‌نی ته‌نیا نه‌وانه‌ی خۆیان یه‌کلا کرده‌ته‌وه بۆ به‌ده‌ست هیئانی نامانجه‌کانی و له‌پاشدا به‌خته‌وه‌ری بوونی، خۆ دوور خستنه‌وه له‌ فیربوون وه‌کو که‌سیکی نه‌خۆش وایه‌که به‌رده‌وام له‌ناو جیگه‌که‌ی دا‌راکشاره‌ و کات لای زۆر به‌زه‌جه‌ت نه‌رواته‌ پێشه‌وه، چونکه به‌هیچ کاریکه‌وه سه‌رقالّ نیه‌ و هه‌ر کات له‌چاوه‌روانی ده‌باته‌ سه‌ر که‌ ناخۆکه‌ی ده‌گات به‌چاک بوونه‌وه، به‌هه‌مان شیوه بۆ به‌ده‌ست هیئانی به‌خته‌وه‌ری و دورکه‌وتنه‌وه له‌ دلته‌نگی، نه‌توانی هه‌نگاو له‌ ریگه‌ی فیربوون هه‌لگری به‌سه‌ر قالّی و به‌رده‌وام بوونت له‌سه‌ر نه‌م کاره‌، به‌راوده‌یه‌کی به‌رچاو له‌ خه‌م دا‌ده‌بریت و زۆریکیانت له‌ بیر نه‌چیته‌وه کات نا‌بیت بۆ بیر لیّ کردنه‌وه‌یان،

خۆشت نازانى چەنت رپە بېرە و ئەوئەت ئەماوہ دەگەيت بەھيواكانت و ئاسودەبى بۆ

خۆت بەدەست دەھيئى : بۆيە

ئەوكاتەي ئىستا لەبەر دەستتايە

ئاگەدارى بە مۆلەتسى خوايە

نەكەي بى ھودە بەفېرۆ بچى

غافلې لىي و خۆت لەبىر بچى

حەكىم كەسىكە چركەش نەچوئى

لەگەل ھەر چركەو عەقل بدوئىنى.^۱

بۆزياتر ھەست كوردن بەخودى خۆمان كەچەندە لەپركردنەوہى كاتەكانمان كەم تەرخەمىن
ئەچىنە لاي پەرە رەنگىنەكانى مېژووى رابردوو كە پىششىنەكانمان چ جۆرە رېزىكىيان لە
كاتەكانيان گرتووہ و نەيان ھىشتووہ بچوكتىن ھەليان لە دەست بچىت بۆ پركردنەوہى
كاتەكانيان بە فېرېوونى زانست، چەند كەلە پياوئىكىيان لى باس دەكەين:

يەكەم: زاناي كورد (ابن تيمىيە) ئەم زانايە گەورەيە ھىچ كاتى بەفېرۆ نەدەدا يان لە نوسىن
يان لە پەرسىن ھەتا پەرتوكەكانى زياد لە سەدەھا پەرتوك دەبوون، تەنانەت خۆيشى نەي
ئەزانى چەندە، يامى (زەھەبى) دەلئيت: نوسىنەكانى ئەم كەلە پياوہ نزيكەي سى سەدبەرگە،

---

۱ - (نوسەر) لەكتىبى (راستى تەمەن) بەرگى دووھەم.

ئىبن قەيىم دەلىت: من له به هيتى شەيخ دەبىنى لەقسە كردن و تارو نوسىن تەنانەت له رۆژيكددا ئەوەندەى دەنوسى كە لەبەر گرهوه كانى له حەفتاو ئەوەندەدا سپى نوسيان دەكردهوه. ماشاالله لەم بەهره مەندەيه!!!

دووهم: كورپى (جەريرى تەبەرى) خوا لىي رازى بيت، نىمامى غەلىبى بەغدادى لەباسى ئەودا دەلىت: گويم لە (سەسمى) بووه كە دەيگىرايه وه كورپى (جەريرى تەبەرى) چل سال بە بەردەوامى هەر رۆژه و چل لاپەرەى دەنوسى. يەكيتك له قوتاييه كانى به ئەلفارغى له پەر توکيكي بەناوى (الصلاة) كە پەرتوكە گەوره كەى كورپى جەريرى بەيهك دەگەيه نىتە وه دەلىت: هەندىك له قوتاييانى كورپى جەريرى پەراوه كانى نوسىنى كورپى جەريريان لىكدايه وه لەو رۆژهى وا له بالغ بووندا بووه تا ئەو رۆژهى وه فاتى كردوووه كە تەمەنى هەشتاو شەش سال ژياوه، له هەر رۆژيک دا چوارده لاپەرەى نوسىنى بەر رۆژه كانى ژيانى كەوتوووه، بىگومان ئەمە بۆ هىچ كەسنىك ناييت مەگەر خوداى گەوره خۆى يارمەتى دەرى مرۆف بيت و بەره كەتى خۆى بكاته كاتيه وه، ئەگەر پيش بالغ بوونى لى دربهيتىن واتە تەمەنى حەفتا سالى بۆ بۆمىردرئيت كەواتە لەو تەمەنەى دا سى هەزار و پەنجاو هەشت لاپەرەى نوسيوه.

سپهەم: (ئىبن الجوزى ئەلبەغدادى): زۆر پارىزگارى لەكاتە كانى خۆى دەکرد و چاودىرى لى دەکرد، ئەمەش زۆر بەرچاوه و دياره كاتىك دەروانىتە بەرەمە كانى ئەوه يەكى بەناوى (مظفر الجوزى) دەلىت: گويم لە باپىرم بووه لەسەر مینبەر دەيووت له كۆتاييه كانى ژيانى دا بوو بەم پەنجانەى خۆم دوو هەزار موجه لەدم نوسيوه، وه كورپى (پەجەبى حەنبەل) دەلىت: لەپەرتوكىك كە نىمام (ابن تيميه) لىي پرسرا لەميسر دا دەبارەى (ئىبن الجوزى) لەوه لآمدا وتى: ئىبن الجوزى ئەلبەغدادى زۆر نوسىنى هەيه، لەهەموو بواره كاندا هەتا

ژماردوومه زیاتر له ههزار پەرتووک له پاش ئەوەش دا پەرتوکی ترم دەدی که لەوەو پیش
نەم دیبوو. بۆیە دەبێ خۆمان لێ ون نەبێ لەناو کاتە بێ کارەکانمان و بەر دەوام خۆمان
رابینین لەسەر پڕکردنی کاتە بەتالەکانمان.

قورس ترین و سوکترین شت لەسەر بەندە که که خەم دەروینن و دواتر دروینە ی دەگەن:

سلمی دەلێ: خوشکی (بەشیری الحافی) گوتی: قورس ترین شت لەسەر بەندە گوناھ و
تاوانە که دل توندی بۆ دەهینن، وە سوکترین شت لەسەری تۆبەکردنە، بۆچی شتە
قورسە که ی که گوناھ و تاوانە لای نابات بە شتە سوکە که ی که تەوبەکردن و پەشیمانیه
لە سەر کردەوێ خراپ^۱.

هەولبەدە لەم جۆرە بەندە یه بیت، ئەمە دۆزینەوێ بە ختەوهری راستە قینە یه:

خودای گەورە جۆرە بەندە یه کی ههیه که بهر بهسته کانی ئارەزوویان بریوه، ئاوزهنگی
تیکۆشانیان لێداوه بەعەزمی راستەوێ سواری ئەسپی هیواکانیان بوون و بەرەو گەشت
بە خودا کهوتۆتنە رێ، تیشووی کردەوێ چاک و پوختی مەبەستیان هەلگرتوو، هۆکاری
دلپاکی و راستگوییان گرتۆتە بەر، کاتی بەلای سەوزایی دل پیندا تێدەپەرن تەسبیحات
دەگەن، بەلای داری گرگرتودا دەپۆن خۆیان دەپارێزن، گوی نادنە بەر بەسته کان، ئاوپ بۆ
شتە مردووێ کان نادنەوێ پرووی خۆیان دەپارێزن لە زەردی، پێیان پاک دەگەنەوێ لە قورپو
لیتە ی گرومان، پشت بە خودا دەبەستن لە نارهتە ی وتالای رینگە و خوداش تەنگیە کانیان
بۆ ئاسان دەکات و لە دووری رینگەش فراوانی مەبەستیان بۆ کۆ دەکاتەوێ، کاتی
کۆسپە کانیان دەبینن، داوا لە خودا دەگەن و لێی دەپارێنەوێ ئەویش دەرگاکانیان بۆ والّا
دەکات، کاتی دەپۆنە ژووێ مێوان داریان دەکات و پەردەیان لە روو لا دەبات، کاتی

^۱ - صفة الصفوفه ابن الجوزي، بەرگی (۲) لایەرە (۵۲۶).

ماندوویان دەرچوو پاش دریژی ماوهی ریگا، ده لّین (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ) الزمر (۷۴)، نائه مانه خو شه ویستانی خوان راستیان کرد له گه لّ خوداو نه ویش خه لّاتی کردن، هه رله ویدا فریشته کان ده بینن (حَافِيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ) الزمر (۷۵)، تا له ویدا به خته وهری راسته قینه به ده دست دینن چونکه له دونیادا به دوای دا هاتن و شه و رۆژیان دابوو به دهم به که وه.

به ده دست هینانی به خته وهری هه ردوو دونیا:

هه رکه سیك له م ژیا نه دا بۆ ئەم وشه پرشنگداره بژییت و هه لّو تیکۆشانی بۆ بکات و بمریت، ئەوا ژیا نی نه برا وهی هه می شه یی له قیامه تدا به ده دست ده هی تی ت (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ النَّازِعَاتِ) (۴۰) و اتا: هه رکه سیك خودای خو ی خو ش بویت و ملکه چی بیت وه ریگری له سه ر که شی دهرونی بکات، ئەوا له رۆژی دوایدا پاداشتی به هه شتی به رینه به به خته وهری تییدا ده ژیی ت، وه له ژیا نی ئەم دوایدا له به هه شتی گه ران و پشکنین و دۆزینه وهی راستی حق و دات په روه ری دا ژیا وه، به هه شتی تامه زرویی و بو دیداری راسته قینه ی خودای گه وره ژیا ن له ژیر سایه ی ره زامه ندی دایه، ئەمه سه روشتی سه ره تایی هه مه رو خو شیه که له ژیا ندا، که پیشه کیه که ی به هه ولّ و ماندوو بوون و شه ونخونی و ئارامگرتن ده ست پیّ ده کات وه له کو تایی دا به خته وهری به ده ست ده هی تی ت، هه رچه نه ده خوانه ناسان له خو شیه کانی ژیا ن دابن، به لّام ژیا نیان بیّ ناما نجه و بیّ ناکام و بیّ مه به سه ته ئەگه ر مه به سه تی ش هه بی ت ئەوه مه به سه تی کی پو چه، وه خودای گه وره له م باره یه وه ده فه مرویت (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً) (النحل) (۹۷). واته: هه رکه سیك کاری چاکه خوازی بکات و بروا دار بیت ئەوا ژیا نیکی پر به خته وهری پیّ ده به خشین. وه به خته وهری ژیا ن بریتیه له به هه شتی

بەشى دووهم

ھۆكارەكانى نابەختەوهرى

(هه ندىك له هوکاره كانى دل تهنگى)

ئه لیره دا ده توانین چەند هوکارىكى بەرچا و ديار بە پى تانا بجهينه روو له ژير
رۆشنایی نایه ته پیرۆزه كانى خودای پهروهردگار و فەرمووده نازداره كانى پیتغه مبه رمان
بیت، که ئەو هوکارانه به شیوهیه کی بهربلا و ديار و باون و بالیان کیشاوه به سەر هه موو
لايه کی ناخی تاکه کا

ن که ناماده کاریه کی زۆر ده کهن بۆ دروست بوونی ناتارامی له دهرون داو له بیر کردنی
تامی خوشیه کان بۆیه لیره دا باسیان لیوه ده کهین تا پتر ناشنایه تیمان هه بیت به ئەو
سەر چاوانه ی کهوا له کهشی دل ده کهن په ژاره ی لی هه بقولیت:

یه کهم: خالیکی هه ره سه ره کی سه رچاوه ی ناتارامی و له دهست دانى ناسوده یی
دور که وتنه وه یه له یاد و زیکری خودای پهروهردگار، یاد کردنه وه ی پهروهردگار جۆره
نارامیه که له دلدا ده هیئتیه کایه وه که نه به قسه و نه به نوسین ناتوانریت وه سفی ته واوی
پى بدریت، ئەو که سه ی به رده وام خو ی به یاد و زیکری خودای پهروهردگار وه سه رقال کردوه
ئه وه هه رگیس خه می دونیایی ناتوانریت ئەو نارامیه ی لیسه نیته وه، ههروه کو خودای
پهروهردگار ده فەرموویت (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) الرعد (۲۸). واته: ئەوانه ی که ده گه رپنه وه بۆلای خوا ئەو که سانه ن که
بروای چاک و پوختیان هیناوه، و هه ربه نیتاغه و یادى خوایش دلایان داده مه زری و
ناسوده ده بیت، جا چاک بزانی! به یادی خودا دلەکان تۆقره ده گرن و ناسوده ده بن.

جا بزانه ئەوانه ی که دوورن له و کرده وه پیرۆزه چەنده نه فەسه ی به خته وه ریان تهنگه و
ناتوانن هه ناسه یه کی پرله ناسوده یی هه لمژن، به دور که وتنه وه له م یاد و زیکره، توشی

چەندان كيشەى دەرونى دەبىت و سەرئەنجام نازانىت لەكوپوھ بۆى دەجىت، ھەرۈھ كو لە نايەتتىكى تردا خوداى پەرۈردگار بەبىرمان دەھىنئىتەوھو دەفەرمووت (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (۱۹۵: الحشر).

واتە: ئىپوھ وھ كو ئەو كەسانە مەبن خويان لەبىر كەربوو گوتيان بە فەرمانەكانى نەدەدا، ئىنجا خوياش سەرگەردانى كەردن خويان لەبىر كەردو نەيان زانى كارىكى وا بکەن لەپاشە رۆژدا سوديان پى بدات، بۆيە بەراستى دوور كەوتنەوھ لەم يادە وا لە مرۆف دەكات تەنانت خۆشى لەبىر بچىتەوھ و دوارپۆژىشى لەبەرچاۋ نەبىت، وھ بۆئەوھى زياتر ھەست بەسەنگىنى ئەم پەيامەبکەين كە چەندە پىويستە لەگەلى تىكەلاۋ بين، ئەبىت خومان لەم ھەرەشەيەى خوداى پەرۈردگار بپارىزىن كەسەبارەت بەو كەسانەى بەتەواۋى واز لەزىكر و يادو جىبەجى كەردنى فەرمانەكانى دەھىنن، كەدەفەرمووت (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ) (۱۲۴: طه) واتە: ھەر كەسىك لەم قورئانە پوو وەرگىرئ ئەوھ بىگومان ژيانىكى سەختى دەبى، ھەرچەندە خاۋەنى دونياش بىت، وھلەرۆژى دوايشدا بەكوپرى حەشر و دادگايى دەكەن. چونكە مرۆف ھەر كە پەيوەندى لەگەل خودا پچرا دلئ تەنگە، بچوكە، بىئارامە، ھەرگىس تىر نابىت .

دوووهههم: زۆر خۆش ویستنی دونیاو ههزنه کردن به به جیهیشتنی، ئەمەش ھۆکاریکی زۆر گهورهیه بۆ دروست بوونی قەلەقی و خەم باری لەبەرئەوێ ئەو کەسانەى کە هەمیشە دەستی بەدونیاوێ گرتووێ و توند و سوورە لەسەر واز نەهێنانی و مانەوێ تیای، ئەوێ لەدڵەوێ زۆر نائاسودەییە و نازانیت چی بکات تا نزیك نەبیتەوێ لە راستیە کە ئەویش مردنە، چونکە مردن هەموو شتێک لە مرۆڤ دەسینیتەوێ کە خۆی بە خاوەنیدەزانیت، وە تاکە ھۆکاریش بۆ ههزنه کردن به به جی هیشتنی دونیا، خۆ نامادە نەکردنە بۆ دواڕۆژ کە دڵ نیاشە ھەر پۆژتیک بۆی دیت و ئەبیت ئەم فرمانە جیبەجی بکات جا بەخۆشی بیت یاخود نا، ھەر وەکو ئیمامی (احمد) خوا لیتی پازى بیت، لە تاوصی یەمانی دەگیریتەوێ کە دەفرمووی: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: (إن الزهد في الدنيا يرح القلب والبدن، وإن الرغبة في الدنيا تطيل الهم واحزن)^۱. واتە: بەراستی واز هینان و زوهد لەدنيا دا دڵ نارام دەکات و هەسانەوێ پێ دەبەخشی، بەلام خۆشەویستی و تامەزرۆبوون بۆ دونیا پەژارەى زیاد دەکات و درێژى پێ دەدات.

جا بزانه چەندە ههزیه دونیا بکەى ئەوێ نەدەش خەم باری ئەکەیتە کۆلتەوێ، وە چەندە خۆت بۆ دوا پۆژ نامادە دەکەیت ئەوێ نەدە دڵ نارامتر و ئاسودەتری لەچاوەکەسانی تر دەوێ.

^۱ – الزهد للامام احمد بن حنبل (۱۰).

سپههەم: مەروۇ لەیەکیك لەو کاتانەى کە دلى زۆر تىیدا توند دەبیت ئەویش ئەوکاتەیه کە ئارەزوى دەولەمەندى بکات و ھەمیشە لەھەولئى پەیاکردنى سامانو دارایی دابیت، وە بەھیچ شیوەیەك لە ئاسودەیی بەھرەمەند نابیت ئەگەر وا دابنیت بەھۆی ھەبوونی سامانىکی زۆرە و بەختەوهرى بەدەست دەھینیت، لەبەر ئەوەی یەکیك لە خاسیەتەکانی پەیاکردنى مال ئەویە ، ھەرچەندەى کۆی بکاتەوہ و پیۆدی ئارەزوو بکەى ئەوہ هیشتا ھەر هیندەى تەرت ئەوی و چاوت پیى تیر نابیت، ھەرۆھ کو پیغەمبەرمان ﷺ دەفەرمووی:

(لوکان لابن آدم وادیان، مِنْ ذَهَبٍ لَأَبْغِي لَهَا ثَالِثًا) ١ .

واتە: ئەگەر ئەوہى ئادەم دوو شیو و دوئی لەزیر ھەبیت ئەو بۆسییەمیان ھەول دەدات، جا لەم ڕووەود شەیتان زەرەبەى خۆی ئەوہ شینیت لەبەرئەوہى فرسەتى بۆ ڕیک کەوتوہ و ئەو کەسەى بە ویستی خۆی کەمەندکیشى دەکات بۆ لای ئارەزووہکانى، وە ئارەزوى ھەبوونی مالیش ھەرگیس تیر بوونی نیە تەنیا ئەو کەسە نەبیت کە ژيانى خۆی لەناو قەناعەت دا بەسەر دەبات و بۆ چرکە ساتیکیش خۆی ناداتە دەست ئارەزووہ بلآوہکانى، کەسێک ئەگەر بیت و کەمیک بێرلەخۆی بکاتەوہ کە بۆچی ئەوہندەى حەز بەکۆکردنەوہى داراییە ئەوکات چەند شتیکی بۆ ڕوون ئەبیتەوہ ، وەکو ئەوہى ئەگەر بیت و بەخۆی بلیت: من ھەرچەندە سامانم ھەبیت ئەو کاتەى ئەرۆم تەنیا خۆم و پەرچە پەرۆکیکم ، وەھەرچەندە خاوەنى زۆرتەین خانوو بم تەنیا لەناو یەکیکیان دا ئەزیم ،

وہەرچەندە خاوەنى ئۆتۆمبیلی زۆر بم ھەر تەنیا یەکیکیان لى ئەخۆرم، بەم شیوەیە باشتەر لەمانای پەیاکردى سامانەکەى تى دەگات و ئەوہندە خەفەت کە چەندەى ماوہ بۆکۆکردنەوہى زیاتر ، وەلە چەندتیریک دا ھاتوہ دەلى:

گۆره کەت ئەلی چی بە دەست بیستی

تەنیا پەرۆکیک لە گەل خۆت دینی

بۆیە وشیار بە گەشتە کەت کەمە

خاوەنی چەند بی ئەوەندەت خەمە.^۱

ماڵ کۆکردنەو لە کۆتاییدا چەند بی ئەوەندە خەفت و ناخۆشیش لە گەل خۆی دینی بە مەرگی ئەگەر بە حەلالی بە دەستی نەهینا بیست و ئەگەر بە حەلالیش بە دەستی هینا بیست لە کاری نەشیاو دا سەرفی کرد بیست.

چوارەم: خالیکێتر ئەو روژنەین کە بە هەرەمەند نەبوون لێ زۆر بەی تاکەکان بەرەو گێژاوی خەفت باری دەبات و وایان لێ دەکات نەزانن بە هۆی چیشەو ناوا نااسودەبوون، ئەویش بەستەنەو هیواکانت بە کەسانی ترو نەمانج دارنەبوون لەژیان، ئەو کەسە دايمه بیری لای نامانجەکانی بیست بەر دەوام کاتەکانی لە هەولدان بۆ گەشتن بەو نامانجەکانی بەسەر ئەبا، کەچی ئەو کەسە هیچ هیوا یەکی نیە و لە پیناوی هیچ نامانجەکاندا تینا کۆشیت، لێ پال کەوتوو تەنیا پشت بە خەلکی دەبەستیت بۆ کردنی کارەکانی ئەو زۆر بەجی ماو لە کاروانی بەختەو هەری ، نەبونی نامانج ناده میزاد والی دەکات ژیانى لە بەرچاوی زۆر تەسک بیتهو و نەزانیت لە پیناوی دا بەر دەوام لە ژیان، بۆیە بەر دەوام شوینیکى بەتال لە دایدا هەیه کە خەمبارى بۆ دینیتە کایەو و هەر کارێک بیهویت نەنجامی

---

۱ - (نوسەر) لە کتیبی راستی تەمەن بەرگی دوو هەم.

بدات نه وه ناگات به نامانج له بهر نه وهی هیچ هیوایه کی بۆخۆی تیدا دانه ناوه و وه کو بلقی سهر ئاو وایه بۆ هموو کاریک پشت به توانا کانی خۆی نابهستیت و داوا له خه لکی دهکات بۆکردنی، چونکه نهو که سانهی بهردهوام پشت به خه لکی ده بهستن نابنه خاوهنی هیچ، چونکه جگه له خودای گهوره هیچ شتیک شایه نی نه وه نیه پشتی پی ببهستی، ههروه کو خودای گهوره ده فهرمووی: (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...) (الطلاق (۳). واته: هه رکه سیك پشت به خوا ببهستیت دواي به کارهینانی هۆکار، نه وه ته نیا خوای گهوره بۆی به سهو کاروباری بۆناسان دهکات. هه ربۆیه پشت به ستان به خوای پهروه ردگار له گشت کاریک، نامانجه که ی به راستی دل خۆشکه ر نه بیتوده بیته مایه ی سهرفرازی، نامانجدار بویون له ژیان و بهردهوام پشت به خوا به ستان ده تکاته خاوهنی دلێکی پر له نارامی بۆ به رده نگار بویونه وه به ره وه داهاتوویه کی پرسنگدار. وه له وته یه کی جواندا هاتوو ه که ده لێ (بۆ نه وه ی هه میشه ئاسوده بی، هه رگیس هیواو هه وله کانت به که س مه به سه وه) ۱.

وه له چه ند دێرێک دا ده لێین:

ئه رکه کانی خۆت به که س مه سپیره

ته نیا هه ر خه م سارد به م ئیشه فیره

نامانجه کانت نه که ی باس بکه ی

له لای نه نانی باس و خواس بکه ی

دوایی بهی شك سارد و سپر ئه بی

بۆههولّه کانت مات و وړ ئه بی

بۆ هه موو کاریک پیلانت هه بی

هه ر (حسبنا الله) وشه ی زارت بی.^۱

پینجه م: لقیکی تر له دارى هۆکاره کانیان: ههستیکی ترسناکه پتویستی به رامالین و وهدهرنان ههیه له ناخی مرۆقه کان، ئه ویش خۆبه راورد کردنه به که سانیتر ئه و که سانه ی که به بیرو بۆچونی خۆت له تۆ بهرزترن له زۆر رووه وه و تۆش له وان نرم تری، ئه م جۆره به راورد کردنه زۆر نه شیاوه و ئه بیته هۆی دروست بوونی ههستیك له دل که ئه وه ههسته وه کو نه خۆشیه کی کوشنده وایه بۆ دل وه نارامی له دل ده سینیتته وه، هه وه کو چۆن هه بوونی نازاریك له جهسته خه وه له چاوه ده سینیتته وه، ئه وه ههسته ش جهسته ی به یه کیك له نه خۆشیه ترسناکه کان ده ژمیردریت، و هه م زیانی بۆ دنیا ههیه هه م بۆ دوا رۆژ، ده بیته ناگاداری ئه م میکرۆبه بیت که ریگه نه دهیت خۆی بکات به جهسته ی به خته وه ریت له بهر ئه وه ی نه خۆشی چاوه پروان نه کراوت بۆ ده هیئتی، ههروه کو چۆن میکرۆب له دار ده دات و ئه ی رزینیت ناواش ناخ و پیران ده کات و کرده وه چا که کانیش دا ئه مالیت،

---

۱ - نوسه ر، له کتیبی راستی ته مه ن.

با چینه خزمهت فرموده‌یه کی پیغه مبه‌رمان صَلَّى که فرمویه‌تی: (إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ)^۱. واته: ناگه دارتان نه که مه‌وه ناگاداری حسودی بن چونکه حسودی چاکه کانتان نه سوتینیت هه‌روه کو چون ناگر چیلکه (ورده) دار ده‌سوتینیت. بیگومان هه‌ریه‌کی‌کیش له نیمه بزائیت که بهو شیویه کرده‌وه چاکه‌کانی نه‌سوتیت نه‌وه زور خم بار ده‌بیئت و وه نه‌گه‌ر هه‌ولتی دا نه‌وه‌سته بکوژینیتته‌وه له‌ناخی نه‌وه کاته ناسوده‌یه‌کی زور له دلتی خوئی دا به‌دی ده‌کات، سه‌ره‌رای نه‌مانه‌ش جوړیکی تری حسودی هه‌یه پیچه‌وانه‌ی نه‌م هه‌سته‌ی تازه‌باسمان کرد دل خوشی له دلدا ده‌رویتیت، بویه له‌فرموده‌یه‌کی تردا پیغه مبه‌رمان صَلَّى ده‌فرموی: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي الثَّيْنِ، رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ آتَاءَ النَّهَارِ وَ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يَنْفَقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ آتَاءَ النَّهَارِ)^۲. واته: حسودی بردن له‌وه دوانه دانیه، پیاویک خه‌ریکی قورنان بیئت و بیخوینیت و کاری پیبکات به‌شه‌وبه‌روژ، وه پیاویک خودای گه‌وره مالی و دارایی پی به‌خشی بیئت و نه‌ویش له‌کاری خیردا سه‌رفی بکات به‌شه‌وه و به‌روژ. به‌واتایه‌کیتر حسودی بردن به‌ودووانه ریگه پی دراوه، نه‌وه‌ی خوئی شاره‌زا ده‌کات له‌زانت و زانیاری و نه‌وه‌ی سامان ده‌به‌خشیت له‌پیناو خودا دا، بویه له‌شوینی نه‌وه‌ی خوئی سه‌رقال بکه‌ی به‌حسودیه‌ک که زه‌زه‌ری بوئت هه‌بیئت، خوئی سه‌رقال بکه به‌م حسودیه که وات لی ده‌کات سودمندی دویا و دواروژ بی، له‌به‌رته‌وه‌ی به‌م شیویه ده‌توانی له‌خالیکیتر به‌هره‌مه‌ند بو به‌ده‌ست هیئانی به‌خته‌وه‌ری و له‌ناوبردنی دلته‌نگی.

۱ - أخرجه أبو داود (٤٩٠٣) والبخاری (٤٣٣ / ٢) وعبد بن حميد في (مسنده) (١٤٣٠) والبيهقي في (الشعب) (٢٦٦ / ٥).
 ۲ - متفق عليه عن ابن عمر.

وازهینان له حسودی سودیکی زۆری ههیه لهوسودانهی که له به سه رهاتیککی کورت دا هاتوو که (اصمعی) ده لئی پیاویکی ده شته کیم بینی که ته مه نی گه یشتبووه (۱۲۰) سال، منیش پیم گوت ، نای که ته مه نت چهنده درێژه، نه ویش گوتی: حسودی و نیره پیم به کهس نه بردوو و وازم لی هیناون بویه ته مه نم هه رماوه خه فه تم به دیار خه لکه وه نه خواروو که نه وان چیان ههیه^۱. نه بی نه وهش بزاین که حسودی به تاییه تی له چ کاتیک دا زه ره ری ههیه یا حود نیه تی، بویه سه باره ت به م با به ته پرسیاریان له شیخ حسه نی بصری کرد: نه ی ابو سعید! نایا پیاوی با وه ردار حسودی به خه لکی ده بات؟ فرمووی: نایا منداله کانی پیغه مبه ر (یعقوب) ت له بیر چون کاتی حسودیان به (یوسف) علیه سلام، ی برایان برد، به لام نه گه ر حسودی له دل ت خه فه تی دروست بوو نه وا هیچ زیان و زه ره رت پی ناگه یه نی ت به مه رجی به زویان باسی نه که یه ت و به ده ستیش کاری بوو نه نجام نه ده یه ت^۲.

---

۱ - کتیبی (مرشد الخطیب) لایه ره (۴۷۴) نویسی (عبدالرحمان المصطاوی).

۲ - کتیبی (به رهاتوو په ند وه زگرتن) به رگی دوو هه م لایه ره (۲۱۳)، نویسی (هارون نوح طه).

شه شه: زۆر جار مرۆڤه كان داوا له خودای گهوره دهكهن و وهلمی دوعاكانیان نادریتهوه و نایینن بۆیه دلتهنگ نهبن بهخۆیان دهلین: باشه بۆچی وهلمی دوعاكانان نادریتهوه، بهم شیویه جهوره قهلهقیهك بهسهر دهرونی خۆیان دا دههینن و وا دادهنن خودای گهوره داواكاریهكانیان قبول ناکات، ههرکهسیك بهم پیوهره خۆی بکیشیت توشی ههلهیهکی زۆر ناشکرابوه، بۆتهوهی باشتر لههۆکاری وهلم نهदानهوهی دوعاكانان حالی بابجینه خزمهت چهند ئایهتییکی قورئانی پیروژ کهتییدا فهزلی دوعاو نهکردن بههۆی بی ئومید بوون له قبول نهبوونی دهخهینه روو، خودای پهروهردگار دهفرموویت: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠) غافر. واته: پیغه مبهرمان ﷺ فهرموی پهروهردگارتان فهرموی: داوا لهمن بکهن و لهمن پیاپینهوه، منیش وهلمتان دهدهمهوه، بیگومان نهوانهی خۆ بهگهوره دهزانن لهپهرستنم بهتهنیا، نهوه بیگومان بهسهر شۆری و بچوکی دهچنه دۆزه خهوه.

بۆیه ئهلیره دا شتیکی ترمان بۆ روون نهبیتهوه ئهویش پیویسته نهوه بزاین که بی ئومید بوون له دوعاکردن واز هیتان لیتی زۆر کاریکی نهشیاوه، لهبهرتهوهی وهلمت وهرنهگرتوه پستی تی بکهیت و لهفیکری خۆت والیک بدیهتهوه که خودای پهروهردگار تۆی فهرامۆش کردوه، بهلکو دهییت نهوهت له یاد نهچیت که خودای پهروهردگار ههر ناخۆشی و خهم و پهژارهیهکی بۆت رهوانه کردوه بۆنهویه که دهمیکه گوی بیستی پارانهوهکانت نهبووه و دهیهویت داوای لی بکهیت تا لهو ناخۆشیه دهرت بهنییت، وه پیغه مبهرمان ﷺ دهفرمووی (مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَغْضَبْ عَلَيْهِ) ١. واته: ههرکهسیك له خودای گهوره نهپاریتهوه و داوای لینه کات لیتی توره دهییت،

١ - حسنه الألبانی (انظر : صحيح سنن الترمذي برقم (٢٦٨٦).

پارانه‌وی به‌نده له‌په‌روه‌ردگاری خۆی جوانترین داواکردن و عیباده‌ته که نه‌نجامی بدات، بۆیه له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا پیغه‌مبه‌رمان ^{سید} (إِنْ دُعَاهُ هُوَ الْعِبَادَةُ)^۱ واته: دو‌عا‌کردن خۆی له‌خۆیدا عیباده‌ته‌و یاد‌کردنه‌وی په‌روه‌ردگاره،

هه‌ربۆیه به‌راستی زۆر پتۆسته ناگه‌داری دو‌عا‌کانت بیت و ده‌ستیان پتوه بگری به‌صبره‌وه‌و په‌له‌ی لی نه‌که‌ی له‌وه‌لّم دانه‌وه، له‌به‌رته‌وه‌ی وه‌لّم دانه‌وه جاوازی هه‌یه له‌گه‌ل قبول بوون، هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه مامۆستا (سعیدی نورسی) خوالتی رازی بیت ده‌فه‌رمووی: (زۆر جار ئیمه له‌خودای گه‌وره ده‌پارتینه‌وه، به‌لّم پارانه‌وه‌کامان گه‌را نابن، هه‌رچه‌نده نه‌م ئایه‌ته‌ی که‌خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی) (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ) گه‌شتیه‌و به‌روونی وئاشکرا ده‌فه‌رمووی هه‌موو پارانه‌وه‌یه‌ک گه‌رایه؟ وه‌لّم: گه‌رابوونی نزاو پارانه‌وه (استجاب‌الدعاه) جیایه له‌قبول بوونی! چونکه هه‌موو پارانه‌وه‌یه‌ک گه‌را ده‌بیت، به‌لّم قبول کردنی پارانه‌وه‌و هاتنه‌دی داواکاریه‌که به‌ستراوه به‌دانایی و هه‌کیمی خواوه‌ند خۆیه‌وه، بۆ نه‌مه نمونه‌یه‌ک ده‌هینینه‌وه: وادابنی مندالینکی نه‌خۆش ده‌بریتته لای پزیشک، مناله‌که هه‌وار ده‌کات و ده‌لّیت: دکتۆر! سه‌یرم بکه بزانه چیمه، پزیشکه‌که‌ش ده‌لّیت به‌سه‌رچاو، مناله‌که‌ش ده‌لّیت: نه‌و ده‌رمانه‌م به‌دری بۆم باشه، لیره‌دا نه‌و پزیشکه‌که‌ش به‌پیی دانایی خۆی و به‌رژه‌وه‌ندی مناله‌که‌ش نه‌خۆشه‌که، هه‌مان ده‌رمان، یان یه‌کیکی له‌وه‌باشتری ده‌داتی، یاخود هه‌چ ده‌رمانیکی بۆ ده‌ست نیشان ناکات، چونکه له‌وانه‌یه زه‌ره‌ری بۆی هه‌بیت، به‌هه‌مان شیوه‌ش په‌روه‌ردگار داواکان له‌به‌نده‌کانی قبول ده‌کات (ولله‌المثل الأعلى)^۲. ئیستا بۆت روون بویه‌وه که دو‌عا‌کردن چه‌نده گرینگه‌ته‌گه‌ر بیت و صبری

۱ - رواه الأربعة وصححه الترمذي.

۲ - رسال النور، بديع الزمان (سعد النورسي).

لهسەر بگری و بی هیوانه بی لی، بی هیوا بونت له دو عاکردن دلتهنگی دهکات به تاجی سهرت و خهقی نیوچاوانت ،بویه دهستی پیوه بگره .

جهوتهم: هوکاریکی تر کهوا له بالندهی خهم دهکات لهسەر شانت بنیشیتتهوه، نهویش: غهیبهت کردن و باسکردنی نهقسیهکانی کهسانی تره لهلای خهلکی ،لهوانهیه پرسیاریک لهمیشکمان دروست بیته که نایابوچی غهیبهت کردن سهراوهیه که بو دروست بوونی دلتهنگی؟!، هویه کهی بوئهوه دهگه ریتتهوه که کهسی غهیبهت کهر باسی نهقسیه کی برا موسولمانه کهی خوی دهکات،خوی له بیرچووه تهوه که خاودنی چ ههلهیه که،وه دوا ی نهوهی باسی کهم و کورتیهکانی کرد بهردهوام لهقهلهقی داده بیته نهکا که سیکیتر قسهکانی بو نهو کهسه بگپریتتهوه که غهیبهتی کردووه،نهوه لهلایهک لهلایهکیتر ده که ویتته بهر چندین هه رهشهی خودا و پیغه مبهر که لهسەر نهو جوژه سیفته ته فهرموویانه، بویه لهزور لاهو زهره رمه مند ده بیته و کهسی زهره رمه ندیش هه میشه خهفته بار و ناسه قامگیره، باساتیک رابینین له یه کیک له فهرموودهکانی خودای پهروهردگار که سه بارهت به قسه هینان و بردن و باسکردنی عهیب و عاری خهلکی و گومانی خراب بردن بهیه کتری ده فهرموویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲۰﴾ الحجرات. واته: نهی نهو که سانهی که باوه رتان هیناوه! خوتان له زوریک له گومان بردن بهیه کتر دوور بگرن چونکه هه ندیک لهو گومانانه مایهی دوچار بونتانه لای خودا،وه بهدوا ی عهیب و عارو کهم و کوری به کتردا مه گه رین و چاوه چاو مه کهن، له پاش مله ناوی به کتر خراب مه کهن،نایا کهستان پیی خو شه گوشتی برای خوی به مردویی بخوات،دیاره شه مه نهو په ری ناشرین کردنی نهو کار دیه،تامرؤفه کان سلی لیبکه نهوهو نهیکه ن، وه تاشکرایه که

ئەو تان زۆر پېي ناخۆشە و ، ھەزى لى ناكەن و ناي خۆن، ۋە لە خوا پترسن و سنورە كانى مەشكىن، بى گومان خوا زۆر لى بووردە يە بۆ ھەركە سىك پەشيمان بىتەو ھە ۋە كارە ناشرىنە ي كروىتە زۆرىش مېھرە بانە لە گەل بەندە كانى خۆي .

جا بەراستى نەمە زۆر ترسناكە بۆ كە سىك خۆي لى نە پاراستىت ئالەم سىفە تانە ، مەزۇ چەندە لە دائىرە ي ئىمانى خۆي توند بگرتت زياتر دەرونى لە پاش ماو ھە كانى گوناھ و تاوان خالى دەبىت، ۋە ھەروەھا لە فەرموودە يە كىتردا كە نە بوھورە يرە بۆمان دە گىرتتەو ھە لە پىغەمبەر ھە كە پرسىارىان لە پىغەمبەر مان ^{سەئد} كەرد وتيان غەبىيەت چىھ ؟

ئەو يىش فەرمووى: (ذكرك أحاك بما يكره). واتە: ناوھىتانانى براكەت بە ھەر شىئە يەك پىي ناخۆش بىت، كابران وتى: باشە نە گەر ئەو ھى من پىي دە لىم وابوو؟ ھەربە غەبىيەت دادە نرى؟ پىغەمبەرىش فەرمووى: (إن كان فيه ما تقول، فقد اغتبه، وإن لم يكن فيه فقد بهته) ^۱. واتە: بە لى نە گەر ئەو ھى تۆ دە لىتت وابوو ئەو غەبىيەتت كروو ھە، نە گەر وانە بوو، ئەو ھە بوختانت بۆي كروو ھە. بۆيە دە لىتت لە پاش ئەم ئايەت و فەرموودە پىرۆزانە چ شىك ھەيە تا دوات بجات لەواز ھىنان لە غەبىيەت و گومانى نە شىا و شت گە لىك كە بەرھەمە كانىان تەنھا سەر ئىشەو دەردە سەريە بۆ خاوەنە كەي. ۋە ھەر لە مېر بابەتە كە مان لە شۆينىك كىتر دا ھاتو ھە كە خودا ي گەرە نىگای كەرد بۆ پىغەمبەر (موسا) ھەلپە سلام، پىي فەرموو: ئەي موسا ئايا ھەزدە كەي يارمەتت بەدەم بۆئەو ھى بەسەر دوژمەنت دا زال بىت؟ پىغەمبەر موسا فەرمووى: بە چى؟! خودا ي گەرە فەرمووى: بەو ھى باس كەردنى خەلك بۆيان بگەرتتتەو ھە، واتا داوا ي گەردن ئازادىان لى بكە، ھەركەسى بىرى تەو بەي

۱ - رواه مسلم برقم حديث (۲۵۸۹)، و أبوداود جلدی ۵ لاپەرە (۱۹۱).

کردبئی له غهیبهت و دوو زمانی، ئەوا له دواى هه موو کهس ده چیتته ناو ناگری دۆزهخ^١،
 جابۆیه بالهوه خافل نه بین که کهسانی غهیبهت کار چ کۆتاییهك چاوه پروانیان ده کات،
 به مه رجیک ته وهی لی نه کردبیت، ئەم کاره نه شیاهه چهنده له سه ر زمان ناسانه و چهندهش
 نه نجامه که ی خه فته نامیژه، ئەوه ی خۆی له دواى غهیبهت رزگار کردبئی ئەوه زۆر
 به خته وه ری لییه وه نزیکه ئە توانی ههستی پی بکات، هۆکه شی بوئه وه ده گریته وه که خۆی
 له م هه موو هه ره شه یه پاراستوه، خودای گه ورهش ته و فیقی هه موو لایه کمان بدات.

وه له م لی ره ش دا ده لیین:

قسه یه کی خراب کرا له مه جلیس

به دواى دامه چۆ که له و انت بیست

غهیبهت ناگردان بو تۆ خو ش ده کا

گوریسی چاکهت مه که وه به ریس^٢.

---

١ – أحياء علوم الدين (٢٢٣/٣)، بحر دموع ابن الجوزي.

٢ – نوسه ر ، له کتیبی (راستی ته مه ن) به رگی یه که م.

هەشتەم: ھەرچەندە لە دەریای خەم دا مەلەبکەین و بمانەوێت بگەین بە کەناری بەختە وەری نەو ھێشتا ھۆکاری تر ھەن کە پێگرن لە بەردەم گەشتنمان بەو کەنارە، بۆیە یەکیکیتر لەو ھۆکارانەی کە زیاتر ماندوویمان دەکەن لەسەول لێدان بۆ تێپەرپوون بەناو ئەو دەریایە بێ بنە، ئەو یە کە مرۆڤ لە زۆربەیی حالەتەکانی ژبانی دا، لە کاتی گفتوگۆکردن لەبیری دەچیتەو ە سنوری قسەکانی لە چ ھێلێکی سورەو ە نزیکە، ناگەداری ئەو قسانە نیە کە لە دەمیەو ە یەتە دەرو ەو بەباشی کۆنترۆلیان بکات، قسەکردن بەبێ بیرکردنەو ە، یاخود بریار دان بەبێ بیرکردنەو ە کاریکی زۆر ھەلەییە، مرۆڤ گەورەترین و زۆرتەین کیشەیی لە پێگەیی زمانییەو ە توش دەبێت، زمان پارچە گۆشتییە کە و ئەندامییکی لەشە بەھەموو ئەندامەکانی تری مرۆڤ ئەو ەندەیی زمان، مرۆڤ بەرەو پەشیمانی و خەفەتباری نابەن، ئەگەر بێتوو مرۆڤ بتوانیت سوکانی زمانی خۆی بەتەواوی لە ژێر ئیدارەو رکینی خۆی بێت ئەو بەپراستی زۆرتەین پێگەیی بریو ە بۆ گەشتن بەبەختە وەری، و ەھەر قسەییە کە لە دەم دیتە دەرو ە ئەگەر خاوەنە کەیی بەباشی کولاندییتی ئەو سودی بۆ گۆینگرەکانی دەبێت، ئەگەر ناو ە کو لەغویە کە دەچیتە ناو ەواو ون دەبێت، ەرو ە کو لەوتەییە کەیی زێرین دا ەاتوو ە کە ئیمامی (علی) دەفەر مووی (سیرک أسیرک فأن تکلّمْت بە صرّت أسیرە)^۱. واتە: (قسە پیش ئەو ە بی کەیی تۆ حا کمی ئەوی و ئەو ئەسیری تۆییە، بەلام کە کردت تۆ دەبیتە ئەسیری ئەو)، واتە: پیش ئەو ە قسە بکەیی تۆ بریار لەسەر قسە کەت دەو ە کە بەچ شێوازی تێک بێت و بکریت، بەلام دوا و تن ئەو بریار لەسەر تۆ دەدا کە چ قسەییە کت کردو ە و ئەو قسەییە ش تەعبیر لە کەسایەتیت دەکات.

۱ - موسوعة الأخلاق الإسلامية، نویسنی (سعید یوسف محمد ابو عزیز) بەرگی دوو ەم لاپەرە (۱۶۹)

وہ زمان لہ لایہ کی ترہوہ و دکو نہ خشہ یهک وایہ کہ رینگای دوا رژی مرژی پیوہ بہندہ، لہ بہرئوہی ہر قسہ یهک پیشکردنی بیر کردنہ وہی لہ گہل دانہ بیت، تاکامینکی باشی نابیت ہر لہم باسہ دا فہر موودہ یه کی پیغہ مہبری نازیزمان ﷺ بہ خومان ناشنا بکہین کہ چہندہ بہ کورتی و بہ پوختی باسی لہ جوڑی قسہ و شیوازی دہر پینہ کہی پروونکردو تہوہ بو مان دہ فہر مووی: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْفِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمِتْ) ^۱. واتہ: (ہر کہ سینک باودری بہ خواوہ رژی دوابی ہیہ باقسہ یه کی چاک بکات یا خود بائدہ نگ بیت). لہ بہرئوہی ہر موو قسہ یه کی چاک پیوستی بہ بیر کردنہ وہی ہیہ پیش وتنی نہ گہر بیر کردنہ وہ کہ بو چر کہ ساتیکیش بیت، بو یہ نہ لیرہ دا پرسیارنک دیتہ ناراوہ نایا چ جوڑہ قسہ یه کی پیی دہ وتریت چاک، وہ لہ لای پہرہ ردگار ببیتہ مایہی پاداشت بو ت و لہ دونیاش دا لہ پہ شیمانی بہ دووربی پاش وتنی. بہ و قسہ یه دہ وتریت چاک: کہ یادوزیکری پہرہ ردگاری تیدابیت، یا خود ناموژگاریہ کی رینگہی چاک یان قسہ یه کی بیت دوور بیت لہ غہیہت و گالتہ جاری کردن بہ کہسانی تر، بہم شیوہ یه کہسی قسہ کہر ہر گیس دوا ی قسہ کردنہ کہی پہ شیمان نابیتہ وہ لی و توشی نہو دادگایہ نابیت کہ نہ فسی پیی دکات لہو کاتہی کہ بہ خزی دہلی بووات کرد نہ دہ بو نہو قسہ یه بکہی، پہ لہ کردن لہ بریار دان تابلیی کاریکی نہ شیوا و نہ خوازاراوہ، ہو یه کہی بو نہوہ دہ گہریتہ وہ چونکہ پہ لہی تیایہ، لای ہر مووشمان مہ معلومہ سہرئہ نجامی کاری پہ لہ پہ شیمانہ، لہ لایہ کی تریش زمان مرؤف بہ ہیلاکت دہبات، کہ سہرئہ نجامہ کہی بیر نہ کردہ وہ بوہ پیش دہر پین، ہر وہ کو پیغہ مہرمان ﷺ دہ فہر مووی: (إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفَرُ اللِّسَانَ، تَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ فِينَا فِيمَا نَحْنُ بِكَ، فَإِنْ اسْتَقَمْتَ اسْتَقَمْنَا وَإِنْ اغْوَجَجْتَ اغْوَجَجْنَا) ^۲. واتہ: بہیانی کہ

۱ - متفق علیہ.

۲ - رواہ الترمذی. لہ کتیبی (ریاض الصالحین) نرسینی (یحیی بن شرف النووی الشافعی).

دهبیتوه هه موو ئەندامه کانی لەش داوا لە زمان ده کەن که قسهی هه لئه نکات وه پیتی ده لێن: له خوا بترسه ئە گەر تو راست بی نيمهش راست ده بین به لئام ئە گەر خراب بیت نهوا نيمهش خراب نه بین. له بهر ئەوهی به هۆی زمانه وه مرۆڤ دوو چاری ناگر ده بیتوه و ئەندامه کانی تریش به هۆی ئەوه وه توشی سزای پهروه ردگار ده بن و نه چنه پیزی خهسارهت مه ندان، له گه ل هه موو ئەمانهش دا خودای پهروه ردگار ناگه دارمان ده کاته وه که ناگامان له و وتانه بیت که به هه وهس له ده مان نه یه ته ده ره وه، تا به دوورین له خهسارهت مه ندی، که ده فهرمویت: (مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ سورة ق) واته: فریشتهی چاودیریمان داناوه که هه ر قسه یه که له ده م بیته ده ره وه نه وه تو ماری ده کەن بۆیه چەند لە زمان بی ناگابیت و به ره لای بکهی و به بی بیر کردنه وه به کاری بهی نی، نه وه نده دوو چاری دلتهنگی ده بیتوه، وه له چەند دیریکی ریک و پیک دا هاتوه که ده لی:

زمانت رابینه له سه ر قسهی حه ق

به ئە ده به نه وه ک به شتوازی ره ق

نه و پارچه گوشتهی له ناو ده م دایه

کلیلی ده رگای خیر و به لایه

ههروه ک چۆن ده رگای خیر ده کاته وه

سه ری زۆر به لاش هه ل ئە داته وه.^١

١ - پیره میژد.

نویسەم: بەھەدەردانی یەکیکی تر لەھەولەکانت بۆ گەیشتن بەبەختەوهری ، ھۆکاریکە بێ ئەوێ ھەستی پێ بەکەیت لەرێگەێ چونت بۆ بەختەوهری دوورت دەکاتەو، ئەویش ھەزکردنتە بەشتانێک کە پێویستت پێی نیە، مرۆڤ تانەو کاتە مێشکی ئاسودەییە کە خاوەنی چەند شتێک نیە ،بەزۆر بوونی ئەوشتانە کەدەبیتتە خاوەنی ،پەیتاپەتا مێشکی سەرقال دەبیتت و وردە وردە خۆی لەبیر دەچیتتەو کە لەکام کۆلانی پێداویستییەکانی خۆی ون کردووە، داواکردنی شتی زیاد کە پێویستت پێی ناییت و سودی نیە بۆت ،بەرەو ئاراستەییەکی تەرت دەبات، باگوێ لە پێشەوا (ابن القیم الجوزي) بگراین خوا لێی پاری بیت کەسەبارەت بەو شتانەێ کە مرۆڤ پێویستی پێی نیە چی دەفەرمووی، بۆیە دەفەرمووی: (١٠)شت ھەییە ھیچ سودێکی بۆ مرۆڤ نیە وە زۆر بوونیشی جگە لەکیشە ھیچی تری ناییت بۆ خاوەنەکەێ کە ئەمانەن:

- ١- زانستێک کە کاری پێنەکریت.
- ٢- کاروکردەوہیەک کە ئیخلاسی تیانەبیت.
- ٣- سەررەوت و سامانێک لێی نەبەخشریت،خاوەنەکەێ نەلەدونیا لێی بەھەرەمەند ئەبیت، نەھیچیشی پێش دەخات بۆ قیامەت.
- ٤- دلێک چۆلبیتت لەخۆشویستنی خاوتامەزرۆی گەیشتن بەخوا نەبیتت وھۆگرنەبیتت پیتی
- ٥- لاشەییەک کەبەندایەتی خوا نەکان.
- ٦- خۆشەویستی خوا کەوای لێنەکات گوێرایەلی بکات و رەزامەندی بەدەست بەینیت.
- ٧- کاتێک ئەگەر لە سودوچاکە و نزیک بوونەوہ لەخودا بەکارنەھینرین.

۸- فیکروبیړیک که له شتیک ده گهریت که سودی پیناگه یه نیت.

۹- کارکردن بۆشتیک که مه به ستت ره زامه ندی خوانه بیت، چونکه چاکسازی دوتیا شت نا بیت.

۱۰- ترست له که سیك بیت و نومیدت به که سیك بیت که بۆخوی نیو چهوانی به ده دست خواجه، دیلی به ده دستی خواجه، که زهره رو قازانچ و مردن و ژیان و زیندوبونه وهی خوی به ده دست نیه.

***نه مانه هر هه موو شتی بی سود و بی که لکن نه گهر خاوه نه که ی هه رچهند داوا بکات هیچی بوی نابیت، وه گه وره ترین زهره ریش که مروژ بیکات دوانن، وه بنچینه ی هه موو زهره ریکن: ۱- إضاعة القلب: دل به فیروژدان. ۲- إضاعة الوقت: کات به فیروژدان.

دل به فیروژدان نه وه یه دنیا به سهر دوا روژدا هه لبرتیریت، کات به فیروژدانیس دل په یوه ست بوون و نومید بوونه به دونیا، که هم هه ستهش زیاترو زیاتر وات لی ده کات داوای شتی زیاتر بکهیت له دونیا که سودیان نیه بۆت، چونکه هه موو خراپه یه که له م دوانه کۆبۆته وه شوینکه وتنی دونیا و نارزه وات، وه نومیدی نه براوه به دونیا.

بۆیه چه نده کیشه یه که سیك به رده وام گوریسی ته مهنی به چه زوهیواکانی به سستیته وه، چه چه زوهیوایه که؟! نه وانهی که هیچ سودیکی پی ناگه یه نن، شتیک که پیوستت پی نیه و به رده وام داوای ده که ی و مهیلت بوی هه یه، نه وه له چه رمه سهری زیاتر هیچی به دواوه نیه تاله گه ل خوی بۆت بهینیت.

۱- (ابن القيم الجوزي) له کتیبی (الفوائد) لاپه ره (۲۲۱).

دهیهم: ره شه بایه کی زۆر توندو چروپر ههیه که نه گهر ههلا بکات له ناخی تاکه کان نهوه ددرون به ره وه سه حرایه کی بی سه روشوین ده بات، نه م ره شه بایه ش، هه لگرتنی یا خود دروست بوونی رق و کینهیه له دل به رامبه به که سانی تر، ههستی رق و کینه وه کو شه وه زهنگ وایه که به سه ر دلی مرۆڤ دا دیت و چاری دل کویر ده کات بو بینینی سۆز و مو حیببه ت نه رو خساری به رامبه ره کهیدا، بو نمونه کاتی که ههست به دلته نگیه که ده کهیت، بو ده ست نیشان کردنی نه و دلته نگیه پیویسته که می که بیر که یته وه، زۆر جاری و اههیه سه ر نه نجامه که ی بو نه وه ده گهر یته وه که خوشیت به که سی که دانه هاتوه یا خود هه ره له گه لبینینی نه و که سه نه فهست تهنگ نه بی ت و وا دانه نیی که هه یچ نه بو وه ، له به ر نه وه ی تو که له ناخت دا رقیکت هه لگرتوه له ناو مه نجله ی تو ره ییدا، هه ره له گه ل بینینی نه و که سه یه که سه ر سه یری نه و مه نجله هه ل نه در یته وه ره نگه هه ره هه ستیشی پینه کهیت، له سه ر بیر لی کرد نه وه و خوار د نه وه ی نه و رق و کینه یه ی له به رامبه ره نه و که سه دا بو ت دروست بو وه، نه بینیت هه ره له خو ته وه قه لس و مونی بال ده کیشی به سه ر رو خسات دا هاتوو چونکه نه مه به ره مه می رق و کینه یه ، به چاندنی له ناو دل ت، پاش نه وه ی ده رویت در که که ی نازارت پی ده گه یه نیت، بو یه هه ول به پیش نه وه ی تو یه که برویت هه ول به دیت پو چه لی بکه یته وه تا له زیانی نه م در که خو نه ویسته به دو ور بیت، وه کو له وته یه کی ناوازه دا هاتوو که ده لیت: (توره بوون وه کو نه وه وایه تو زه ره بخویت و چاوه پروان بیت به رامبه ره که ت بریت).

یانزه هه م: گه لایه کی تر له گه لاکانی دره ختی هۆکاره کانی دلته نگی و نا ئارامی ریگه دانه به شه ی تان که بتوانیت دزه بکاته نا و دلته وه، زۆر پیویسته له وه بی خه به ر نه بیت که شه ی تان له هه موو کاتی که له که مین دایه بو ت، بو یه به راس تی شاره زایی تو شه لی ره دا به دیار ده که ویت که به چ شیوازیک خو ت له داوی نه م دوژمنه سه رسه خته لابه دی، پیش نه وه ی

بگات بهتۆ له م خالانه ناگه داربه که شهیتان (سی) ریگهی سه ره کی ههیه لیهوه دیت تا ههلت بجه له تیخی، نه وانیش نه مانه ن:

۱- زیاده مه سه ره فی ، که مرۆڤ زیاد له پیوستی خۆی کارێک بکات له بهر نه وهی شهیتان له م ریگه یه وه ده توانیت به ناسانی بگات به دلی مرۆڤ، چونکه مرۆڤ دوای هه ز زیاده په یه که له کاره کانی سه ره نه نجام به ره و کیشه و نا په حه تیده روات، بۆ نمونه: زیاده مه سه ره فی له زۆر شت کرپن یا خود زۆر خواردن یان زۆر نه خه وتن یان زۆر بیر کردنه وه له وهی که خۆی به که سیکی غه رب بیه پیش چاو له به ره نه وهی که سیکی نه دۆزیوه ته وه گۆی بۆ قسه کانی بگریت و چه ندان شتی تر ، بۆیه نه گه مرۆڤ نه م ریگه یه داخست نه و کاته دلنیا ده بیته له نه هاتنی شهیتان بۆ دلی.

۲- بی ناگایی له کاتی بی کاریدا، چونکه نه گه مرۆڤ یاد و زیکی خوی په روهر دگار بکات وه کو نه وه وایه له ناو قه لای توند و قایم دایته، وشهیتان ناتوانیت دزه بکاته ناو نه م قه لایه، به لأم هه رکاتیک بی ناگابوو نه وه ده رگای قه لاکه ده کریته وه و دوژمن دینه ژوره وه، نه و کاته ش ده رکردن و شه پرکردن له گه ریان زۆر نه سه ته مه.

۳- خۆهه لقورتان و ته کلیفکردن له و شتانهی که په یه ونه دی به تۆ وه نیه، بۆ نمونه دوو که س به شه ر دین تۆ نازانی شه ره که یان له سه ر چیه، به بی داوا کردن لیت ده چی بۆ ناو بیژیان و جاری وا هه یه تۆش ده که ویته ناو کیشه که وه و توشی چه رمه سه ری ده بیته، بۆیه به م ریگانه شهیتان به تۆ ده گات و توشی نا ئارامیت ده کات ، له به ره نه وه هه لسه و به ئیراده وه ریگهی پی بگره له هاتنی.

دوانزهههم: هەرچەندە هەنگاو هەلبەگەری لەرێگە هۆکارەکان ئەو هێشتا رێگە کەمان تەواوە بوو و ماویەتی، هۆیە کێتر بۆ هەبوونی نا ئارامی و دلتهنگی، خۆیە دوورگرتنە لە مەجلیسی زیکر و پیاو صالحان و خۆنزیك کردنەویە لە مەجلیسی نادروست، وە مرۆفی برۆدار هەمیشە دەرونی نارامە و دلێ پاک و بیرتیژو گەش بینە وەچاکە خوازو دلنیا، ئەمەش هۆکارەکانی بەختە و دەری ئەم دۆنیایە، کە پەییوەندی هەمیشەیی بەخواوە هەیه، و ساتیکیش لێی بی ئاگاناییت، بۆیە پێغەمبەرمان ﷺ دەفرموویت: (إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا، قَالُوا: وَمَا رِیَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: جَلْقُ الذَّكْرِ) .

واتە: ئەگەر گەیشتن بە باخچەکانی بەهەشت بەشی خۆتان بەرن، وتیان: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ کامە باخچەکانی بەهەشتە؟ فرمووی: کۆرەکانی یادی خودایە.

کەواتە بزانی خۆینەری ئازیز کۆری زیکر و یادکردنەوێ چەندە لەلای خودا خۆشەوێستە کە بەوشیوێ پێغەمبەرمان ﷺ وەسفی کردووە، ئایا بەنزیك کەوتنەوێ لەو کۆرە لەچەندین شت نزیك ئەبیتەوێ کە تێیدا دەتوانی هەست بە ئارامی دەرون بکەیت، وەهەر وەها کاتێک لەپێغەمبەرمان ﷺ دەپرسن کە بۆچی هەمیشە بەردەوام دەبیت لە رۆژوگرتن و نان و ئاو نەخواردن، ئەویش فرمووی (إني لست كهيتكم، إني اظل عند ربي يعظمي و يسقني) .^٢ واتە: من وەك ئێوێ نیم، من لای خۆی خۆم دەمێنمەوێ، ئەو خواردن و خواردنەوێم پێ دەبەخشیت.

لێردا پێغەمبەرمان ﷺ مەبەستی ئەوێە مانەوێ لەیاد و زیکرێ خودای خۆی برسیتی و تینۆیتی ناھێلێت، و ئەم کارە تەنھا تاییبەتە بەپێغەمبەری خوا ﷺ، وەك خۆی

١ - ئەم فرموودە (ضعيف الأسناد)، رواه (الترمذي) في صحيح برقم (٣٥٠٧)، و احمد

(١٥٠/٣) وەبروانە (السلسلة الضعيفة) ي الشيخ الباني (١١٥٠).

٢ - رواه البخاري.

فهرمووی بۆ کهسی ترنیه جابزانه تاوه کو نیستا به لای چهن دین کۆرو مه جلیسی زیکردا رۆیشتویت و خۆت لی غافل کردوو و هه کو بلیتی هه رنهت بینیبی، به شدار بوونت لیتی، نزیك بوونه و ته له به خته وه ری و دوور که و تنه و ته له و مه جلیسانه ی که دل تییداده بوریتته وه له بهر بۆن و بهرامی قسه ی له هوله عب و لغوه .

سیانزه هه م: دوا په له هه وری رهش له په له هه و ره کانی ناسانی خه م و بیزاری، که باران به لیژمه ده بارینیتته سه رت و جلی به خته وه ریت ته رده کهن و جاری واش هه یه رهنگه نه خۆش بکهوی، نه ویش هاوه لی کردن و هه بوونی هاوړپتی سه ر به کیشه یه، مرۆڤ ده بیته به ووردی خۆی هه لسه نگی نیت که نایا ده بیته چ که سیک بکات به هاوړپتی و بیکات به سه ر پشکی بریارو هه و له کانی، له بهر نه وه ی هاوړپتی ده توانی زۆر به ناسانی بت روخینیت و به ناسانیش بونیادت بنی، بۆیه هاوړپتیته کردنی که سانی سه ر به کیشه زۆر جار مایه ی لی که و تنه وه ی نا ناسوده یی و دلته نگیه، توش بوته به سه ر نیشه و قه له قی، ده بیته زۆر به چاکی بزانی کی ده که یته به یاوه رو هاوده می خۆت، که سیک ده که یته به هاوړپتی که هه ر له گه لی بیت بۆ چند ساتیک کیشه ت بۆ دروست بکات یا خود که سیک ده که یته به هاوړپتی که هه ر له گه لی بینینی دا هه رچی خه م و په ژاره هه یه له لات بر او نه مینتی.

وه به پیغه مبه رمان ^{سیرت} ده فهرمووی: (المراء علی دین خلیه فلینظر احدکم من یخالل) .
 واته: مرۆڤ له سه ر رتیچکه ی هاوړپتیته که یه تی، جا هه ریته که تان بابیر بکاته وه و بزانیته کی ده کاته هاوړپتی خۆی. له م فهرمووده پیروژه دا نه وه مان بۆروون نه بیته وه که مرۆڤ بۆ ناسینی خۆی پیوسته سهیری هاوړپتیته کی خۆی بکات که چۆنه، له بهر نه وه دوو که س به یه که وه کۆنابنه وه و له یه ک ناگهن نه گهر سروشتیان (تبیعتیان) وه کویه ک نه بیته یا خود له یه که وه نزیك نه بیته، که زانیت هاوړپتیته ک باش نیه وره فتاری نه شیواو نه نجام

نهدات، ده بیټ دووباره به خۆت دابجیته وه نه وه کو نه و سیفه ته له تۆشدا هه بوو بیټ و
 هه ست پی نه کرد بیټ، نه گه له تۆدا نه بوو ده بیټ هه ولی گۆرینی نه و که سه بدهیت بو
 با شتر کردنی نه گه نا ده بیټ هه ولی گۆرینی نه و ها ورپیه ت به که سیکی تر بدهیت، تاپیش
 نه وه ی توشی سه رنیشهی کیشه و گرفته کان بی و بگره په شیمانی نه م دنیا و نه و دنیا ت
 بی، چونکه خدای په روه ردگار باسی با به تیکی گرینگمان بو ده کات وه کو په ندوه رگرتن
 پیش نه وه ی پی بگه ی خۆمانی لی بیاریزین، وه ده فهرمووی: (الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿۶۷﴾ الزخرف). واته: له رۆژی دوایی گشت یاران به ده ر
 له پارێزکاران ده بنه دژی یه ک، نه وانه ی له پیناو خدای یه کیان خۆشویستوه زۆر دل خۆش و
 ناسودن، به لام نه وانه ی ته نیا له پیناو شتیکی دنیا یی دا یه کیان ویستوه و بونه ته له ری
 لاده ری یه کتر و هۆی کردنی تاوان به یه کتر له و رۆژه دا ده بنه دوژمنی یه کتر، بۆیه ده بیټ
 زۆر ناگاداری نه و خاله بین که وامان لینه یه ت به هۆی ها ورپی خراپ له دو ارۆژدا
 له و که سانه بین که ده لێن (يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿۲۸﴾ الفرقان). واته:
 نه ی هاوار بوخۆم خۆزگه فلانه که سم نه کردبا به دوستی خۆم، که وای لیم کرد دوا رۆژم
 له بیر که م.

بەشى سىھەم

چارەسەرەكان

بۆلابردنى دلتەنگىمان

چاره سه ره گان

له پاش نه وهی ئاماژه مان به چهندين خالی گرینگ و ههستيار کرد له وهۆکارانهی وامان لی ده کهن نه توانين تارادهيه که له کيشه و گرفته کامان دورر بکه وينه وه و له ناسوده بيدا خوری به خته وه ری ده مه و ئیوارانی ده رونمان ئاواکهين، هه ربۆ نه و مه به سه مان چهندين چاره سه رمان ئاماده کردوه که ده توانين به شيويه کی بهرچاو به کاریان بهينين بۆ نزیک بوونه وه و به ده ست هينانی ئارامی ده رون و ده رباز بوون له دل توندی و خه فته خواردن، جا بۆيه به يارمه تی خودای پهروه ردگار په رده يان له سه ر هه لده مالن، به سود وه رگرتن له نايه ته په رۆزه کانی پهروه ردگارو فه رمووده به رزه کانی پغه مبه رمان ^{سپه} و له گه ل چهندين بابه تی تر دا، وه بۆ زياتر تيگه يشتن له و خالانهی که باسيان ده که مين پتويسته له کاتی خویندنه وهی هه رچاره سه ريک به راوردی بکه مين به يه کيک له وهۆکارانهی که له پيشتر باسما ن ليه کرد، له بهر نه وهی به م جۆزه باشتر حالی ده بين له پراستی و خهستی بابه ته که مان، با هه نديک برونين له و چاره سه رانه که نه مانه ن:-

يه که م: مرۆقی بروادار له هه موو لايه نيکه وه خودای پهروه ردگار سودمه ندی کردوه له پيدانی نه جروپاداشت پیتی، له بهر نه وهی مرۆقی بروادار له وکاتهی که خودا خيروخوشي بۆ ده نيريت سوپاسی خودا ده کات، وه له وکاتهی توشي تاقیکردنه وهی خزی ده کات سه برو ئارام ده گريت و پشت به خودای خزی ده به ستیت و هه ميشه ده لیت خیری تيدايه نه و شتانهی که به سه رم دیت، بۆيه سه بر گرتن کړۆکی به ده ست هينانی به خته وه ريه، وه نه گه ر به رده وام بيت له سه بر گرتن نه و کاته هه رگيس په شيمانی رووی تينا کات. ليره دا خودای پهروه ردگار به بيرمان ده هينيته وه ده فه رمووی: (إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ ١٠٦ الزمر). واته: نه وانهی که خودای پهروه ردگار تاقیکردوه ته وه و سه بریان له سه رگرتوه نه و به پراستی پاداشتيان ده دريته وه به بی هه ژمار. له پراستی دانه مه مژده يه کی

زۆر خوش و ناسوده به خشه، بۆنه و كهسانه‌ی سه‌بريان له پيش هه‌موو شتيكه‌وه داناوه، وه پيشمان و تراوه : (قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ التوبة). واته: هه‌رگيس شتيكمان به سه‌رنايه‌ت نه‌گه‌ر خوداي په‌روه‌ردگار خۆي له (الوحد المحفوظ) دا برياري نه‌دابه‌ي بۆمان، هه‌ر نه‌ويشه بوخۆي گه‌وره و سه‌روه‌رمانه، موسوڵمانان ده‌بي پشت و په‌نايان هه‌رخودا بي‌ت وله هه‌موو نا‌ره‌حه‌تیه‌كاني ژيانيان دا هه‌ر نارام بگرن. وه هه‌ر كه سيك له نارام گريه‌كه‌ي به‌رده‌وام بي‌ت بو گه‌يشتن به‌و مه‌به‌سته ره‌وايه‌ي كه هه‌يه‌تي نه‌وا باد لئيبا بي‌ت كه خوداي په‌روه‌ردگار بي توميدى ناكات و له گه‌ل نه‌ودايه، به‌رده‌وام پيمان ده‌لي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾ البقرة). واته: نه‌ي برواداران، په‌نا به‌ر نه‌به‌ر خۆراگري و نوپژگريدن، له‌كاتي ناخۆشي و نا‌ره‌حه‌تي دا خۆراگرين و به‌جواني نوپژه‌كانتان بکه‌ن، تا وه‌كو ببه‌ خاوه‌ني پاداشتيكي زۆر، وه به‌راستي خوداي په‌روه‌ردگار له‌گه‌ل نارام گرتوان دايه. وه خوداي په‌روه‌ردگار بۆيه لي‌رده‌ا باسي نوپژي کردوه له‌به‌ر نه‌ودي نوپژگريدن بنچينه‌ي ناراميه بو‌ده‌روون، هه‌ر كاتي كه كيشه‌يه‌كت ديته‌ري به‌خۆراگريه‌وه دوو ركعات نوپژه‌ده‌كه‌يت به‌خشوعه‌وه چه‌نده دل و ده‌رونت فينك ده‌بيته‌ودو هه‌ست به‌ناراميه‌كي له‌بن نه‌هاتووه‌كه‌يت، بۆيه له‌م رووه‌وه پيغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رموي: (عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ لَا يَقْضِي اللَّهُ لَهُ قِضَاءَ إِلَّا كَانَ لَهُ خَيْرًا: إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ فَشَكَرَ كَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ فَصَبَرَ كَانَ خَيْرًا لَهُ)١. واته: كاروكرداری كه‌سي نيماندار سه‌رساميه، به‌راستي هه‌موو كاروباري به‌گشتي بۆي به‌خيروچا كه ده‌نوسريت، نه‌مه‌ش بو هيچ يه‌كيك نيه جگه‌له نيمانداران نه‌بيت، نه‌گه‌ر خۆشيه‌كي توش بي‌ت شوكري خوي تيدا ده‌كات نه‌وا به‌خيروچا كه بۆي ده‌نوسريت، وه نه‌گه‌ر ناخۆشيه‌كي توش بي‌ت نه‌وا نارام ده‌گريت و هه‌رده‌م

دیسانہ وہ بوی دہبیت به خیر و چاکه بوی. نه مه یه ره حمهت و بهزهیی پوره ردگار به رامبه ر
به نده کانی که چاکه ی نه پراوهی بویان هیه. صبرگرتن هیوای گهیشتنی پرواداره به
مه بهسته کانی له بهر نه وهی :-

جوانی ئیماندار به وهیا دیاره
بو صه برگرتن عه قلی هوشیاره^۱.

دووهم: به کتکی تر له وهنگاوانه ی که نه گهر به پیکتی هه لی بگری نه توانی بگهیت
به پیکه یه کی تر له پیکه کانی تری به خته وهری، نه م پیکه یه ش دوور که وتنه وهیه له
خوشه ویستی و دل داری به شیوه یه کی نادرست (غیر شرعی)، له بهر نه وهی پیکه یه کی زور
هه ستیاره، شهیتان زور به ئاسانی ده توانیت لییه وه بو ت بیت و وه سوه سه گه نیوه کانی
خوی بیت بون بکات و به ره ولای خویت به ری، مرؤقی پروادار هه میشه له که مین دایه
به رامبه ر شهیتان که هه موو پیکه کانی لی ده گرتیت به لام جاری و اهیه نه م پیکه یه ی
له یاد ده چیت و به دانه خراوی به جیی ده هیلیت، مرؤق بیه ویت یا خود نه یه ویت، خودای
پوره ردگار ههستی شه وه تی بو داناوه، له گه ل نه مه شدا کاتی شیاووگونجاوی
به کارهینانی نه و شه وه ته شی بو دیاری کردوه که ده بیت له کاتی دیاری کراو و پیکه
پیدراوی خویدا به کاری بهینیت، هه موو که سیک زور تا که م حه زبه وه ده کات که سیک
هه بیت تیی بگات و له پالی دا بجه سیتته وهو دل خوشی بکات، به لام ده بیت صه بری هه بیت
هه ولی بو بدات، تا وه کو خودای پوره ردگار ده رگای به خیری به روودا والاده کات
وخیزانیکتی صالحی هی پی خه لات ده کات بویه زور جاری و اهیه گه نجان پرسیار ده که ن

که نایا چی بکهن ،له کاتیک داکه سیکیان خوش دهویت و ناتوانن بی هیئنن یاخود وازی لیبهینن، پیغه مبه رمان صَلَّى ده فهرمووی: نهو کهسهی له توانای داهیهه با ژن بهینیت نهو هس له توانای دا نیهه بابه رۆژوو بیت، رهنگه گهنج بتوانیت به رۆژوبیت به لام نایا ده توانین هه موو رۆژیک به رۆژوو بیت یان نایا نه گهر توانیشی نه توانیت ههر خۆی رزگار بکات لهم ههستهی که له ناخی دا بوونی ههیهه، سه رهتا ده بیت له په رسته کانددا دلسۆزی و تابهت بوون بۆ خودای گهوره هه بیت و ملکه چی فه رمانه کانی نهو بیت، چونکه نه گهر بهو شیوهیه بیت خودای په روه رذگار به سه ر نه فسی دا زالی ده کات و پینی ده فه رموویت: **(كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۗ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾** (یوسف). واته: تابه م شیوهیه له خراپه و داوین پیسی دهی پاریزین، له به رنه وهی بهندهیه کی موخلیص و دلسۆزی نیتمه بوو.

وه ده بیت هه میسه ته سلیم بیت له به رده م ده رگاری په روه رذگاری خۆی تاوه کو ره حمه تی خۆی به سه را بریژیت، وه چاوی بیاریژیت له به رده م هه موونا مه حره میک داو سه یری شتی حهرام نه کات تاوه کو داوینی به پاکی بینه ته وه، چاو هۆکارینکی سه ره کیه بۆ پاراستی داوین له کاری خراپ، وه خودای په روه رذگاریش ده فه رمووی: **(قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾** (النور). نه لی ره دا خودای گهوره پاراستی چاوی له پیس داوین دا باس کردوه چونکه چاو داخرا هیچ کیشه یه ک بۆ مرۆژ دروست نابیت به لام هه رکه چاوی نه پاراست حالی پاراستنی داوین ده که ویتته مه ترسیه وه. له شوینیکه تر دا مه دحی نهو که سه پاریزکارانه ده کات و ده فه رمووی: **(وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥٥﴾ الْمُؤْمِنُونَ).**

یاخود ده توانی نهو شوینه به چی بهیلی که نه و که سه ی تیدا یه و پیوه ی په یه وه ست بووی، له به رنه وهی دوور که و تنه وه رینگه یه کی یه کجار سه رکه و تووه بۆ له بیر کردنی نهو که سه،

نه گهل نه مانهش دا نه گهر له توانات دا هه بوو خودا ده رگاری به پروودا والاکردی ده بیته:

 (فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ ﴿٣٠﴾ النساء). واته: ئیوه هاوسه رگری بکهن له وانهی که خوتان

 بیتان خو شه و چاکه له ئافره تان. جابویه به راستی زور گرینگه بزانی چون سنورو پیوه ریک

 بو نه م کاره ههستیارهت دابنیته، تاوه کو هه م له دونیا هه م له قیامهت بیته به خته وهری

 بوته، ههروه ها خودای پهروه رداگار ده فه رمووی: (وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ

 أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ

 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ الروم). واته: له نیشانه و به لگهی ده سه لاتی خودای گه وره یه

 که هه رله ئیوه و ده رونی خوتان هاوسه ری بو دروست کردون بوته وهی ئیوه ئوقره ی و نارام

 بگرن له لایان. وه به رده وام له دواى نویژه کانتدا به م دو عایه دلته ناسوده بکه (اللَّهُمَّ إِنِّي

 أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْخُسْتَى أَنْ تَرْزُقَنِي زَوْجًا صَالِحًا أُمَّتٌ تُحِبُّهُ وَتَرْضَاهُ، زَوْجًا صَالِحًا يَكُونُ عَوْنًا

 لِي عَلَى فِعْلِ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكِ الْمُنْكَرَاتِ). واته: خودایه داوات لی ده که م ولیت ده پاریمه وه

 به ناوه جوانه کانت، هاوسه ریکی نیماندارم به نسیب بکهیت که خوت خوشت بویتوبیته

 یاریده درم بو کردنی کرده وهی چاکه و وازهینان له خراپه کاری.

 به لی به م شیویه خویه دوور گرتن له وخو شه ویستییه ریگه پینه دراوه و ههنگاونان بو نه و

 جزه ی که خوداو پیغه مبه ره که ی پیی رازین، بویه ده لئین:

سه رگه ردا ن مبه به به لوتفی نه وین

نه وین شیداره قول ده کا برین

نه وهی ههنگاونسی ناله م ریگایه

خه فهت خان نه بی وچاوی هه لئایه .^۱

۱ - نوسه ر له کتیبی (راستی ته مه ن) به رگی به که م.

سینههەم: تاك كاتيك خۆي سەرقال دەكات بەهیاو و ناماڤه كانی و بەردهوام بەخه یالی گه یشتن پێیان دهژی، نه لیره دا زۆر سودمه ند ده بیته به هۆی نه وهی له بیری چوه ته وه که چ خه میکی هه یه تا وه کو بیریان لی بکاته وه، کارکردن بۆ گه یشتن به هیواکان هه میسه تاك له مه یدان ی برکردنه وه له کیشه کانی دوورده خاته وه، بۆیه ده بیته مرۆڤ تانه و کاته ی له توانای دا هه یه هه ناسه بدات، چۆک بۆه یچ کیشه و گرفتیک دانهدات تا وه و بتوانیت ریگه ی به خته وه ری لی ون نه بیته بگات به ناسوده یی ناخ، به راستی نه مه ش هۆیه که ی بۆته وه ده گه ریته وه که په روهردگار باسی نه م جوړه که سانه ی کردوه که هه میسه بۆ زانست هه ول ده دن و به رده وامن له کوکردنه وه ی زانست، وه ریژیکی زۆریان له لای په روهردگار هه یه، هه روهره کو خودای بالاده ست باسیان ده کات و ده فهرمووی: (يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴿١١١﴾ المجادلة). واته: خوی په روهردگار پله ی نه و که سانه به رز ده کاته وه که باوه ریان هینا وه، نه وانیش که زانستیان پیدراوه چند پله یه که به سه ر باوه رداران به رزیان ده کاته وه. له به رته وه ی ریژ و شه ره فمه ندی لای خودا ته نها به باوه رو زانسته وه یه، بۆیه ده بیته نه وه بزانی که پله کان لای په روهردگار زۆر جیاواز ترن له و پلانه ی که نیه م بۆیه کتر دای دهنین و یه کی پی بانگ ده که یین، که سیک که به هۆی زانسته که یه وه له لای په روهردگار پله ی به رز بیته وه نه وه دلنیا شه که په روهردگاری خۆی ناسوده یی و به خته وه ری پیده به خشیته، ده توانین په رسیاریک له خۆمان بکه یین ئایا چ شتیك هینده ی نه وه دل خۆش که ر و خه م په وینه که تۆزانی په روهردگار پله ی تۆی به رز کردوه ته وه و جیای کردویه تیه وه له که سانی تر به هۆی زانسته که ته وه. هه رله به ر نه مه یه ده لێین به رده وام بوون و خۆیه کلا یی کردنه وه بۆ زانست به راستی

لهناوبهري خەم و ڕەش بېنېه. له گەل ئەمەش دا مەروۆ ناييت بوهستيت لهوتنى ئەم وشه جوانانه كه داواى پى بكات له پەروەردگارى و بەبى وەستان بلى: (رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا: ۱۱۴ طه). واتە ئەى پەروەردگارم! زانست و زانياريم زياد بكه.

هەرله تەوهرەى مەبەسته كه ماندا ناييت ئەم مژده خوڤهى پىغه مبهرى ﷺ نازيزمان له ياد بچيت كه سه بارهت به ئەو كه سانهى خوڤان يه كلاده كه نه وه بۆ فيربوونى زانست و بهرده وام دهبن له سهرى، ده فەرموويت: (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) ۱. واتە: ههچ كه سيك رىگايهك بگريته بهر تا زانستىكى تيدا پهيدا بكات، ئەوا خوداى گهوره به بۆنهى ئەو كارده رىگايهكى بۆ ئاسان دهكات بۆ چونه به ههشت.

بۆيه دهبيت بزاني كه ئەم فەرموودهيه موزدهيهكى زۆر خوڤى تىدايه به شيويهك ئەگەر بىرى لىبكهينه وه خەم و نا ئارامى و ده درده نييت له دلماندا. ئەم شتانهى كه باسمان كرد بۆ به دهست هينانى به خته وهرى، مەرجىكيان ههيه، ئەو وىش پىويسته له گەل هه موو ئەم ههولانه دا ئىخلاصيهت پيشرهوى بكات له بهرته وهى هەر ئىخلاصيهتە تام و ژىچى كرده وه چاكه كان به نه نجام دهره كهى ده به خشيت ئىخلاصيهت وا له مەروۆ دهكات دوور بكه و يته وه له قسه كردن، و واى لى دهكات كه به ههله له زانست تينه گات و واى دابنييت كه زانست ته نيا قسهى گه و رهيه، نه خىر زانست ته نيا قسهى گه و رهيه، ههروه كو (حمادى) كورى (زهيد) ده فەرمووى: به (ايوم) گوت: ئايا لەم سه رده مه دا زانست زۆرتره يان پيشتر زانست زۆرتر بوو؟ له وه لاما گوتى: لەم سه رده مه قسهى زۆر بووه، به لام پيشتر زانست زۆرتر بوو!! پروانه و بىر بكه وه چۆن ئەم زانا لىهاتوه زانست وقسهى لىك جيا كردوه ته وه، راسته، كتيب زۆر بووه، قسه زۆر بووه، مشتوومرو بىروبوچون زۆر بووه، كه چى زانست و

۱ - رواه مسلم ومالك في الموطأ وأصحاب السنن.

ههول دان بۆي بهرهو نه مان و ون بوون چووو نه مانهي ههر له گهه دانیه، به لکو زانست نهويه که پيغه مبه رمان له لايهن خوداو هيناويه تي بۆ ئوممه ته کهي. جابۆيه که ئهم سهرده مه دوهر که وته وه خه لکی زۆر به شيويه کهي هه له له زانست ده گهن ئیخلافیه تيان ون کردوو بۆيه تام له کرده وه کانيان نابيين و به نه ستم ده گهن به ئاسوده يي دهرون و تام کردن له کرده وه کانيان.

چوارهم: خودای پهروهردگار به بهنده کهي خۆي ده فهرمووی ئه ي بهنده کهم بهرده وام يادوزیکري من بکه منيش له شوینيکی باشترو له لای که سانی چاکتر و پاکتر باست ده کهم بۆيه مرۆڤ ههر کاتيک ده ستي گرت بهو بهرنامه يه ي که خودای پهروهردگار بۆي داناوه و بهرده وام زيکري پهروهردگاري خۆي کرد، نه وا خودای گه و ره له کاتي کيشه و گيروگرفندا به ته نيا جيی ناهيئت و پشت و په نای ده دات، دلنه وایي پيده به خشي تا نه و کاته ي له و گيروگرفته رزگاري ده کات، چونکه به راستي نه وشته ي که دل پيويه ئارام ده بيت ياد کردنه وه ي خودای پهروهردگار و داوا کردنه به ته نيا له زاتي نه و، بۆيه خودای پهروهردگار بۆ خۆي باسي ياد کردنه وه ي خۆي ده کات که چ ئاراميه ک به دل و دهرون ده به خشي نه گهر بهنده بيکات، بۆيه ده فهرمووی: (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الرعد). واته: نه و که سانه ي که به روايه کهي چاک بوختيان هيناوه و، ههر به يادوزیکري خودا دلان داده مه زري و ئاسوده ده بيت، جا چاک بزائن ! ته نيا به يادی خودا دلکه کان ئۆقره ده گرن و ئاسوده ده بن، بۆيه باوه ردارانيش دلکه کانيان هه رده م ئاسوده و دامه زراوه، هه رله بهر ئه مه پيويسته زۆر به وردی ئه م نايه ته ي پهروهردگار بخويسته وه چونکه ياد کردنه وه ي پهروهردگار رۆحي شه کهت و دلی ماندوو تير ده کات و حه وانه وه بۆ دهرون دا بين ده کات به راده يه ک که پهروهردگار ياد کردنه وه ي له لا زۆر خۆشه ويسته و ئه ویش ناوت ده بات له لای فريشته به رپزیه کانی خۆي. مرۆڤ

پیوسته نه‌وی له‌یاد نه‌چیت له‌کاتی زی‌کرو یاد‌کردنه‌وی په‌روهردگاری خوی ناگه‌داری خوی بیټ و بزانیټ چی ده‌لیټ، نه‌م کرده‌ویه تام و چیژی خوی هه‌یه، نه‌گه‌ر بیټ و لیټی غافل بی بیټه‌ش ده‌بیټ و تام له یاد‌کردنه‌وه‌کټ ناچیژی و له‌م بازنه‌یه ده‌چیته ده‌روه تا خودای په‌روهردگار له‌و که‌سانه‌ت بگیری که‌ناویان ده‌بات و ده‌فهرمووی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢٠﴾ الأهل). واته: باوه‌ردارانی راسته‌قینه نه‌وانه‌ن که هه‌ر ناوی خودا هینرا، دل‌یان له‌به‌ر گه‌وره‌یی نه‌و ده‌که‌ویټه له‌رزه‌و ترسی لیټه‌نیشیت، وه‌هه‌ر که‌نایه‌ته‌کانیش ده‌خوینرینه‌وه به‌سه‌ریاندا باوه‌ریان زیادوبه‌هیز ده‌بیټ، چونکه له‌کاتی ته‌نگانه و ناخوشیدا هه‌ریشټ به په‌روهردگاریان ده‌به‌ستن. واته پشت و په‌نایان هه‌ر نه‌وه. گه‌وره‌یی نه‌م نایه‌ته واله (ئیمامی بخاری) و چندان زانای ترده‌کات که نه‌م جوړه نایه‌تانه بکه‌نه به‌لگه‌ی زیاد بوونی ئیمان و باوه‌ر هه‌ر که ئیمانیش زیادی کرد ده‌رونیش خالیټر ده‌بیټه‌وه له‌خه‌م و په‌ژاره و به‌روناکی ئاسوده‌یی روشن ده‌بیټه‌وه.

بویه ده‌لیټین هه‌ر چنده مروژ زمان به‌زی‌کرویدی په‌روهردگار ته‌ر بکات هه‌ر تی‌رنابیټ و پیوستی به‌زی‌اتر له‌به‌ر نه‌وی خودای بالاده‌ست خوی داوامان لیټ ده‌کات و ده‌فهرمووی: (ادْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿١٤١﴾ الأحزاب). واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه!

یادی خوا بکه‌ن یادیکی زور، یانی بیټ حد و بیټ سنور یادی خودا بکه‌ن. وادیاره نه‌و شته‌ی په‌یوه‌ندی به‌نده به‌خودای بالاده‌ست هه‌میشه به‌پاکی ویټگه‌ردی وتوندو توټلی ده‌هیټیټه‌وه یاد‌کردنه‌وی په‌روهردگاره له‌لایه‌ن به‌نده‌وه، بویه هه‌ول بده ده‌ستی پیوه بگری.

پیغه‌مبه‌رمان ^ص چنده‌ین فهرمووده‌ی به‌رزی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌باوه‌ردار که له‌و کاته‌ی خه‌م و ناخوشی رووی ده‌که‌ن بیخوینیت، بویه به پیوستی ده‌زائم نه‌لیټره‌دا دانیه‌کیان

باس بکهم، له (مسند) و (صحيحي ابي حاتم) دا حدسى (عبدالله) كورى (مسعود) هاتووه كه ده فدرمووى: پيغه مبهري نازيزمان ^{سَيِّد} (مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطَّ هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ ، فَقَالَ : اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ، وَابْنُ عَبْدِكَ ، وَابْنُ أُمَّتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَا ضَرَفْتُ فِي حُكْمِكَ ، عَدْلًا فِي قَضَاؤِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي ، وَنُورَ صَدْرِي ، وَجِلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي ، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ ، وَحَزَنَهُ ، وَأَبْدَلَهُ بِمَكَانِهِ فَرَحًا " . قَالَ : فَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَلَا تَتَعَلَّمُهَا ؟ قَالَ : بَلَى ، يُنْفَعِي لِمَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا)^١ . واته:

ههريه ندهيك توشى ناخوشى و خهفوت بيټ ته گهر بليټ: خودايه من بهندهى توټم، كورى بهندهى توټم، كورى كه نيزهك و كويلهى توټم، نيوجه وانم به ده ستي توټيه، حوكم و بريارت به سهرمدا رابردوه، برياره كانيشت به سهرمدا داتپهروه رانهيه، خودايه داوات لى ده كه م وليټ ده پاريمه وه به هممو ناوه جوانه كانت كه ناوت پي له خوټ، يان له قورثاندا نارديوټته خواره وه، يان فيرى كه سيكت كردوه له دروست كراوه كانت، يان له زانستي په نهاني خوټ حهشارت داوه، قورثان بكه به به هارى دلټم و نوورى سينگم و ره وينه ره وهى دل ته نكيگم و لابهري غه م و خهفته م، ههركه سيك تهو نزايه بكات تهوه خوداي گه وره غه م و خهفته كه ي لاده باوبوټى ده گورټ به خوټى، كاتيك هاوه لان ته مه يان بيست فدرمو يان نه ي پيغه مبهري خوا ^{سَيِّد}، خهلكى فيرى ته م نزايه بكه ين، پيغه مبهريش ^{سَيِّد} فدرمووى: ههركه سيك گوى بيستي بوو، پيوسته خهلكى ترى لى فيريكات. به راستى ته م فدرمووده به نرخه، خواناسى و يه كتا په رستي و مل كه چى له خوټ ده گرتووه، وه توټى خوټينه ريش خوټى لى به هره مه ند بكه وه ولى ته وهش بده كه كه ساني تريشى لى فيريكه ي. ههريويه

١ - صحيح رواه (امام احمد) في مسند (٣٧١٢)، (ابن حبان) في صحيحه (٩٧٢)، (الحاكم) في المستدرک (١٨٧٧)، بران: السلسلة الصحيح للشيخ (الأباني) (٣٨٣/١).

نازیزه کانم ده‌ست‌گرتن به‌یادوزیکری په‌روه‌ردگارو پابه‌ند بوون به‌فهرمان و رېښماییه‌کانی
گه‌وه‌ری ره‌سه‌نایه‌تی ژیانه و بناغهی دروست‌کردنی مالی به‌خته‌وه‌رېته.

پېنجه‌م: له‌ژبانی هم‌موو تاکیځدا قسه‌ی ده‌وروبهر و قسه‌ی خه‌لکی زور کاریکه‌ری هه‌یه
نه‌خه‌م باربوون و دل‌خوش‌بوونی نهم تا‌کانه، نه‌لیږده‌دا شاره‌زایی و هیممه‌تی نه‌و که‌سه
به‌دیار ده‌که‌ویتیکه‌چون و به‌چ شیوه‌یه‌ک خوی ده‌گوځینې له‌گه‌ل نهم هم‌موو قسه‌و
رښتارانه، باشترین رېگه‌ بوه‌وی کاریکه‌ری قسه‌ی ده‌وروبهر به‌سه‌رته‌وه نه‌میښی رښت
جوانیه، رښت‌جوانی هم‌خوښه‌ویست‌بوونه له‌لای خودای په‌روه‌ردگار و هم‌جی‌گای
کردنه‌وه‌یه بو‌خوت‌له‌ناو دل‌ی خه‌لکی دا، هه‌رکه‌سیک به‌هوی رښت‌جوانیه‌که‌ی خوی
بنا‌سینیت، نه‌وکاته ده‌وروبهره‌که‌ی لئی رازی‌ده‌بن و که‌متر به‌هوی نه‌وانه‌وه توشی کی‌شه
ده‌بیت، بائیمه له‌پېغه‌مبه‌ری خوښه‌ویستمانه‌وه ^{سین} فیری نا‌کاروره‌وستی جوان‌بین‌که
هه‌رکه‌سیک به‌خزمه‌تی ده‌گه‌یشت و گویی له‌رښته به‌رزه‌که‌ی ده‌بوو عاشقی قسه
شیرینه‌کانی ده‌بوو، وه ده‌یفه‌رموو: (إِنَّمَا بُعِثَ لِأَمْكَارِ الْأَخْلَاقِ) ^۱. واته: من رښته‌وه‌وانه‌کر اووم و
هاتووم تا رښته‌وه‌کان ته‌واو بکه. جا به‌راستی که‌سیکی وا خوښه‌ویستمان رښته‌وه‌کان
ته‌واو بکات‌تایا شایه‌نی نه‌وه‌نیه که‌چاوی لیبکه‌بن و به‌رده‌وام پی به‌پی نه‌و برؤین،
رښت‌جوانی کللی ده‌رگای به‌خته‌وه‌ری نهم دنیا‌یه و گه‌یشتنه به‌ناسوده‌یی و
حه‌سانه‌وه‌یه له‌و دنیا، وه پېغه‌مبه‌رمان ^{سین} ده‌فه‌رمووی: (مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنْ
خَلْقِ حَسَنٍ) ^۲. واته: هېچ شتیکی نیه قورس‌بیت له‌ته‌رازووی کرده‌وه‌کاندا هینده‌ی رښت
جوانی. نهم‌ش هویه‌که‌ی بو نه‌وه ده‌گه‌رېته‌وه که نه‌و که‌سه‌ی به‌رده‌وام ده‌بیت له‌سه‌ر

۱ - رواه احمد.

۲ - رواه أبو داود (۴۷۹۹) وصححه الشيخ الألباني رحمه الله في صحيح أبي داود.

ره‌وشت جوانیه‌که‌ی خودای گه‌وره به‌رده‌وام چاکه‌ی بۆ ده‌نوسیت و پله‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه تا‌وه‌کو ته‌رازوی کرده‌وه‌کانی به‌لای راستدا ده‌که‌ویت و قورستر ده‌بیّت،

هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ناماژه‌ی بۆ کراوه که پیغه‌مبه‌رمان عليه السلام ده‌فه‌رمووی: (إن الرجل ليدرك بحسن خلقه درجة قائم الليل وصائم النهار)^۱. واته: پیاوی باوردار ده‌گات به پله‌ی نه‌و که‌سه‌ی که به‌شه‌و شه‌و نویت ده‌کات و به‌رۆژیش به‌رۆژوو ده‌بیّت به‌هۆی ره‌وشت جوانیه‌که‌یه‌وه. که له‌رووی هه‌موو که‌سیک ده‌ری ده‌خات و هه‌میشه به‌رده‌وامه له‌سه‌ری. جابۆیه پیویسته له‌و نه‌جروبا‌داشته خۆمان ببه‌ش نه‌که‌ین، وه ره‌وشت جوانی بیجگه له‌ودی به‌خته‌وه‌ری ته‌م دونیا پیمان شاد ده‌کات، موژده‌ده‌ریشه بۆ به‌ده‌ست هینانی لیخۆش بوونی په‌روه‌ردگار که به‌هه‌شته بۆیه پیغه‌مبه‌ری نازدارمان عليه السلام مژده‌مان پیده‌دات و ناگه‌دارمان ده‌کاته‌وه، و ده‌فه‌رمووی: (عليكم بحسن الخلق ، فإن حسن الخلق في الجنة لا محالة ، وإياكم وسوء الخلق ، فإن سوء الخلق في النار لا محالة)^۱. واته: له‌سه‌ر نیوه بیّت ره‌وشت جوانی، ره‌وشتتان جوان بکه‌ن، له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ره‌وشتی جوان ده‌کات له‌به‌هه‌شته به‌بی گومان، وه ناگه‌دارتان ده‌که‌مه‌وه له‌ره‌وشت خراپی، له‌به‌رته‌وه‌ی ره‌وشت خراب له‌دۆزه‌خه به‌بی گومان. ته‌مانه به‌راستی هه‌موو موژده‌یه‌کن که‌ته‌نیا بیریان لی بکه‌یته‌وه دلّت خۆش ده‌بیّت سه‌ره‌پای جیبه‌جی کردن و هه‌ول دان بۆی، ده‌بیّت ناگه‌داری ته‌وه‌ش بین نه‌گه‌رکه‌سیک به‌ره‌و رومان قسه‌یه‌کی نه‌شیاوی کرد نابیّت خۆمان دابه‌زینینه ناستی نه‌و ته‌نیا به‌چهند وشه‌یه‌کی جوان پیویسته وه‌لامی بده‌ینه‌وه‌و خۆمان

۱ - رواه (امام أحمد) و (الحاکم) عن (عائيشة) رضية الله عن هو، في صحيح الجامع برقم (۱۶۲۰).

۱ - له‌کتیبی (روح البیان) جلدی (۱) لا په‌ره (۱۰۸)، نویسنی (إسماعيل حقي بن مصطفى الإستانبولی

بپارتیزین له هه‌لچوون، چونکه ئاکامی هه‌ممو هه‌لچوونیتک په‌شیمانیه، نه‌و که‌سه‌ی کۆنترۆلی تورپیی و هه‌لچوونی خۆی ده‌کات و ریتز له‌و که‌سانه‌ ده‌نیت که له‌رووی دا و ته‌ی بی ریتزی ناراسته‌ ده‌که‌ن نه‌وا خودا په‌روه‌ردگار پله‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه و له‌به‌هه‌شته‌که‌ی خۆی دا جی‌گه‌ی بۆ‌ده‌کات هه‌روه‌کو پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمووی:

(أكثر ما يدخل الناس الجنة تقوى الله وحسن الخلق)^١. واته: زۆری نه‌و خه‌لکانه‌ی که‌ده‌چنه‌ به‌هه‌شت نه‌و که‌سانه‌ن که له‌خودا ده‌ترسن و په‌وشتیان جوانه، بۆیه زۆر پی‌ویسته‌ ناگه‌داری گو‌فتارو‌ره‌فتاره‌کاغان بین به‌رامبه‌ر دو‌روبه‌ر، تا‌وه‌کو دو‌وربین له‌و قسه‌نه‌شیا‌وانه‌ی که‌خه‌لکی بۆیان هه‌یه لی‌مانی بکه‌ن و ده‌بی‌ت به‌جوان‌ترین شی‌وه وه‌لامیانی پی‌ بدینه‌وه تا‌وه‌کو له‌گی‌روگرفت و توش بوون به‌ دل‌ توندی دو‌ور بکه‌ونه‌وه، هه‌ر‌بۆیه شاعیری گه‌وره‌ی کورد (پیره‌می‌رد) ی له‌م رو‌وه‌وه ده‌لی‌ت:

زمانت بگه‌ریت به‌چاکه دۆست و دو‌ژمنت پیت نه‌لی‌ کاکه.

شه‌شهم: هه‌میشه هه‌ندیک چاره‌سه‌ر هه‌ن که زۆری خه‌لکان له‌بیریان نه‌جیتته‌وه تا وه‌کو چاره‌سه‌ریکی به‌رده‌وام به‌کاری به‌ینن، یه‌کیتک له‌و چاره‌سه‌ره ون بوانه، سه‌ردانی کردنی نه‌خۆش و په‌که‌وته‌کانه، نه‌و نه‌خۆشانه‌ی که ما‌وه‌یه‌کی زۆره له‌ جی‌گایا که‌وتوون چا‌وه‌روانی سۆزو په‌همه‌تی خودای په‌روه‌ردگارن که رزگاربان بکات و شی‌فایان بدات، نه‌وکاته‌ی مرۆڤ ده‌چیتته لای نه‌خۆشیتک له‌چه‌ندین رو‌وه‌وه سو‌دمه‌ن ده‌بی‌ت له‌و سه‌ردانه هه‌م له‌رووی ده‌رونیه‌وه هه‌م له‌رووی هیزرو بیر‌کردنه‌وه هه‌م بیر‌کردنه‌وه له‌ ده‌سه‌لات و

١ - رواه (الترمذي) و (الحاکم).

توانای پهروهردگار، بویه پیوسته بهو سودانه ناشنابین تاوه کو سردانی کردمان بۆلای نهخۆش زیاتر له لا خۆشتر بیټ، مروژ کاتیك دهروات بۆ سردانی نهخۆشینک نهلهویدا چند شتیکی بیرده کهوئتهوه، وا له دلی دهکن جوړه ناسودهییه که هست پتیکات که له کم شویندا هم ناسودهییه هست پی نه کریت، نهویش کاتیك که سهیری هم نهخۆشه دهکات له چ حالیک دایه، خۆی به بیرده کهوئتهوه حالی هم چنده باشه وحالی هم نهخۆشه چنده خراپه، هست دهکات که لهش ساغی نيعمهتیکي گورهیه بۆ مروژ بویه تارادهیه دلی خۆش ده بیټ و رهنگه جاری واش ههیه سوپاسی خوداش بکات لهکاتی بینینی هم مهشهده، نه مه له لایه که له لایه کی تر هست بهوه دهکات که چنده کم ترخه م بووه بهرامبر به پهروهردگاری که سوپاسی کم کردووه، له لایه کی تریش هم سردانهی ده بیټه هۆی دلخۆش بونی هم نهخۆشه و که میك لهو نازاری کم ده کاتهوه که به سهیری هاتووه، نه مانه ی باسماز کرد تنیا نهو شتانه بوون که سردانی کهر ههستیان پی دهکات، به لام نهوهی جینگای باس کردن و روانینه نهوهیه نهو که سهی سردانی لای نهخۆشه که دهکات چ نهجرو پاداشتیك بوخۆی مسوگهر دهکات له لای پهروهردگار به مبرجیک مه بهستی لهچونی نهو سردانه بۆلای نهخۆشه که تنیا رده زامهندی پهروهردگار بیټ، یه کیک لهومژده دل ههژین و نارام بهخشانه نهوهیه که پیغه مبرمان ^{سید} سه بارهت بهو که سانهی سردانی نهخۆشینک دهکن و ده فهرمووی: (من زار أخاً له فی الله تعالی، أو عاد مریضاً، نادى مناد من السماء: طيبوا طاب ممشاکم بثواب من الجنة مبارك) ۱. واته: هه که سیک سردانی برایه ی بکات له پینا و رده زامهندی خودای پهروهردگار، یان سردانی نهخۆشینکی لهجی کهوتوو بکات، بانگ کهرئیک له ناسمانه وه بانگ دهکات ده لیت، نهو

۱ - له کتیبی (الجعفریات) مستدرک الوسائل بدرکی (۲) له په ره (۷۷) حه دینی (۱۴۶۰) نویسی (محمد بن محمد اشعث).

(إذا كان يوم القيامة نادى مناد، العبد المؤمن إلى الله (أدنى العبد المؤمن إلى الله عز وجل)، فيحاسبه حساباً يسيراً، ويقول: يا مؤمن ما منعك أن تعودني حين مرضت؟ فيقول المؤمن: أنت ربّي وأنا عبدك، أنت الحي القيوم الذي لا يصيبك ألم ولا نصب، فيقول عز وجل: من عاد مؤمناً في فقد عادني، ثم يقول له: أتعرف فلان بن فلان؟ فيقول: نعم يا رب، فيقول له: ما منعك أن تعوده حين مرض، أما أنك لو عدته لعدتني، ثم لوجدتني به وعنده، ثم لو سألتني حاجة لقضيتها لك ولم أردك عنها)^١. واته: كاتيتك كهروژي قيامهت بهريادهبيت، بانگ كهريك بانگ دهكات، نهويهندهيهي كه برواداره بانزيك بيتهوه بولاي پهروهردگار، كاتيتك كهنزيك دهبيتهوه، خودا ليپرسينهوهيهكي لهگهل دهكات به ليپرسينهوهيهكي ناسان، وهبيتي دهليت: چ شتيك واي لي كردي كه سهردانم نهكهي كه نهخوش بووم، باوهرداره كه دهلي: تو پهروهردگاري مني منيش بهندهي تو، تو ههرزيندوو و نه مري و راگري عهرشي كه هيچ شتيك ناتوانيت زيانت پي بگهيه نيت، خوداي پهروهردگاريش پي دهفه رموي: ههر كه سينك سهرداني نهخوشيك بكات له پيناو ره زامه ندي من ، بهبي گومان سهرداني مني كرووه، پاشان پي دهليت: فلاني كوري فلان ده ناسي؟، نه ويش دهلي: بهلي نه ي پهروهردگارم، خوداش دهفه رموي: نه دي چ شتيك ريگري له تو كرد كه سهرداني بكهي، نه گهر سهردانيت بكردايه من له لاي بووم، بهو سهرداني كردنت منت له لاي ده دوزيه وه له وي پاشان داواي ههر شتيك بكردايه ليتم ده به خشي و بوتم جي به جي ده كرد. سهرداني كردنيك ثابه وشيوهيه نزيكمان بكاته وه له خوداي خومان ده بيت چشتيك هه بيت وامان لي بكات بوي نهروين و نه نجامي نه دهين تا لهو پاداشته گهوره به بي بهش نه بين و داواي ههر شتيك له پهروهردگارمان بكهين بوماني بكات. بويه ده لين پياويك: چوهه لاي (ام الدرءاء) خوالي رازي بيت ، گوتي: دلّم زور ره قهو هيچ وه رناگريت و فرميسك

١ - نه كيني (مكارم الاخلاق) و (مستدرک الوسائل بهرگي ٢ لاپه ره ٧٦) حديث (١٤٥٧) نوسيني العلامة الحسن بن الفضل الطبرسي.

نايه ته خواره وه له چاوانم تاوه كو دلم ناسوده بيټ، نه و يش فهرمووي به راستي نه مه
 گوره ترين دهر دونه خو شيه، به لام برؤ سهر داني نه خو ش بكهو به دواي جهنازه دا
 برؤ، ههروه ها برؤ سهر ليواي گوزه كان تاوه كو دلت نهرم دهبي، نينجا پياوه كه واي كرد
 كه فهرماني پيكر ابو، ده لي گه رايه وه لاي پي گوت نه اي ام الدر داء خوداي گوره
 پاداشتي به خيرت بداته وه به راستي ناموزگار به كه ت كاري ليم كرد دواي جيه جيه
 كردني^۱.

وده بيټ تيمه ش كه ميك دلته وايي نهو كه سانه بدهينه وه كه نه خو شن و نه م ديرانه ي پيش
 و ده خو يننه وه و له چينه له ش ساغه كه نين، بو يه له چند ديريك داپتيان ده ليين:

ريزي خالق بو ت نه خو ش كه وتنه

بي هيو ابوون و نه فس به ستنه

نيم تيه حانيكه خالق پي ت نه كا

تا له فيرده وسا جيگه ت بو بكا^۲.

حهوتهم: كاتي ك كه مرؤ ت ته نيابي به جي ده هيلي و له ناو بير كردنه وه نه رينيه كاني راده كا
 به ره و شو نينيكي تر تا بو ساتيكي كه م نارامي به ميشكي خوي به خشيت، نه مه چون
 دهبي، مرؤ ت نه گه ر به به رده وامي نالوده ي مه جليس چاك وباش بي ت به شيويه كي زور
 بهر چاو ده توانيت پرزگاري بي ت لهو بيرؤ كه خه م هينانه ي كه له كاتي ته نيابي دا
 رووبه پروويان ده بيته وه، دانيشتن له گه ل كه ساني باش و بير فراوان خوي له خويدا دل خو شيه و
 ناسوده يي به مرؤ ت ده به خش، به تاييه تي نهو مه جليسانه ي كه يادي خوداي تي دا ده كر يت و
 باسي به سهر هاتوو سهر گوشته ي پياو صالحان و عايفاني تي دا باس ده كر يت، له به رنه وه ي

۱ - له كتبي (مرشد الخطيب) لاپه رده (۴۵۰) نوسيني (عبدالرحمان المصطاوي).

۲ - (نوسهر) له كتبيكي ترم به ناوي (راستي ته مه ن) به رگي دو وه م.

به پيی پيويست له کاتي گويگرتن له و بابه تانه ههست به په ندو عيبره ته کاني ناوی ده کريت و ده بيهته مایه ی نه زموون بو نهو که سهی که له و مه جلیسه دا ناماده یه، وه پيگومان باشترينی دانيشتنه کان نهو دانيشتنانهن که پاك و بي گهردن دوورن له خهوشی غه بيهت و درو و قسه ی بي سو د، وه نهو دانيشتنانه له لای پهروه ردگار زور خوشه ويسته و بهر پيژه، وه مه جلیسی یاد کرده وه پهروه ردگار ژيانه وهی دلگانه، وه گه شهی ئيمان، پاك بوونه وهی نه فسه، ريگای به خته وه ربه، سهر که وتن و دل خوش بوونه له دونیا و قیامت، هه ربويه پيغه مبهری ناز دارمان ^{سینه} به بهره وام وه سیه تی به هاوه لانی خوشه ويستی کرده وه که دهست بگرن به مه جلیسی زیکر، له بهره وهی نهو شويتانهی که یاد کرده وهی خودای تیدا ده کريت دووره له قسه ی بی سو د، به شويتنيکی پيروز ناوی هيتراوه له لایه ن پيغه مبهری خوشه ويستان ^{سینه}، ههروه کو به ئيمان داران ده فرمووی: (إِذَا مَرَّتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا، قَالُوا : وَمَا رِیَاضُ الْجَنَّةِ ؟ قَالَ: جَلُّ الذَّكْرِ) ^۱. واته: کاتیک به لای باخچه کانی به ههشتدا دهرون به شی خوتان هه لگرن، وتیان باخچه ی به ههشت کامانه ن؟ فرمووی: کوری یاد کرده وه (مجلس الذکر)، یا خود بازنه ی زیکر کردن یان مزگه وته کان یان چون بولای ماموستایه کی ثانی له کاتی وانه وتنه وه به فقه قیبه کانی له مزگه وت دا، له بهره وهی له و مه جلیسانه دا فریشته ی بهر پيژی پهروه ردگار ناماده ده بن، پيچه وانه ی نهو دانيشتنانه ی که قسه ی نه شیوا ی تیدا باس ده کری و شهیتانه کان ناماده ده بن له وی، بو نه وهی خومان زیاتر به دوور بگرن، خودای پهروه ردگار ناگه دارمان ده کاته وه که نابیت ئیمه مه جلیسی چاک له بیر بکه یین ده نا توشی هه له و کاری ناروا ده بین به هو ی شهیتانه وه، بو یه خودای پهروه ردگار ده فرمووی: (وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ

۱- رواه أحمد (۱۵۰/۳) ، والترمذي (۳۵۱۰) ، وحسنه الألباني رحمه الله في (صحيح سنن

الترمذي (۲۷۸۷).

نَقِيضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶ الزخرف). واته: ههركه سيك له راست يادی خودای پهروهر دگار پروو وه ريگيری نهوا نيمه شهيتانتيکی بو موسه خهر ده کهين، ههردهم هاوړیي دهبيت و ليی جيانا بيته وه. به مانايه کی تر نهو کهسهی دوور بکه ويته وه له مه جليسی زيکرو زياتر قسهی بی سود بکات بيچگه له يادکردنه وهی پهروهر دگاری يان هه قسهیه کی خيريت نهوکاته هاوهل و هاوده می شهيتانتيک دهبيت و کرده وهی نه شياوی له پيش چاو جوان دهکات، وه پيغه مبهري نازيزمان سَيِّدٌ ناموژگاريمان دهکات که کاتيک له سهر ريگاکان داده نيشين و بازنه ده به ستن ده فهرمووی: (اياکم والجلوس بالطرقات قالوا يا رسول الله لا بد من مجالسنا نتحدث فيها فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم فإذا أيتم إلا المجالس فأعطوا الطريق حقه قالوا وما حق الطريق يا رسول الله قال : غض البصر وكف الأذى ورد السلام والأمر بالمعروف والنهي عن المنکر)^۱. واته: ناگه دارين نيوه له دانيشتنه کانتان له سهر ريگاکان، وتيان نهی پيغه مبهري خودا سَيِّدٌ، دهبيت دابنيشين و قسه به کهين تيدا، پيغه مبهري سَيِّدٌ فهرمووی: نه گهر دانيشتن له سهر ريگاکان و مه جليستان گرت مافی ريگاکه بدن، وتيان مافی ريگا چيه نهی پيغه مبهري خودا سَيِّدٌ، فهرمووی: چاوتان بپاريزن و دايبگرن، وه نه گهر شتيک زيانی ده بوو بوخه لکی له سهر ريگا لای بدن، وه وه لامي سه لام بده نه وه، و فهرمان به چاکه بکه ن و ريگري له خراپه بکه ن. به لي نازيزان بهو شيويه مافی ريگا ده دريت به ته واوه تی، نه وه کو ته نيا قسهی دونياوی تيدا بکريت و خوانه کرده باسی عهيب و نه قسی نه م و نهوی تيدا بکريت و له بهر زور بليی ناگه داری نهو سه لامانه بن که لييان ده کريت، جا بويه دانيشتن لهو مه جليسه کان چ له مالان بيت ياخود له مزگهوت يان ريگاکان ده بيت زور ناگه داری نهوه

۱ - . رواه الشيخان، البخاري (۵۸۵۷) و مسلم (۲۱۲۱).

بین که چی ده لئین و چی تیدا باس دههین، له گه ل هه موو نه مانهش دا، پیغه مبهری نازیزمان ﷺ ناگه دارمان ده کاته وه و فی زمان ده کات که ته گهر له مه جلیسیک دا بدوین و قسه ی بی سودی تیدا کرا پاش هه لسانان له وی چی بلین،

هه روه کو نامازه ی بو ده کات و ده فرمووی: (من جلس في مجلس فكثر فيه لفظه فقال قبل أن يقوم من مجلسه ذلك سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك إلا غفر له ما كان في مجلسه ذلك)^۱. واته: هه رکه سیک له مه جلیسیکا، ته گهر له و مه جلیسه یا قسه ی هولعب و لغوه ی زور تیدا کرا پیش نه وه ی هه لئستی له و مه جلیسه با نه م زیکره بخوین: (سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك) ئیلا خوی گه وره لئی خویش ده بیته له پاش هه لسانی له و مه جلیسه. به راستی نه مهش یه کیکه له مژده خوشه کانی پیغه مبهری نازیزمان ﷺ بویه نایته له بیری بکهین و به رده وام بین له سه ر نه نجام دانی، و نه م زیکره به رزه نه ز به ربکهین.

نه لیره دا له پاش خویندنه وه ی نه م دیرانه ی پیشو بو مان پروون بویه وه به ژداری کردن له مه جلیسی چاک و پاک ده بیته مایه ی چ به خته وه ریه ک بو مروژ و پرگار بونیه تی له و بیره و که خرابانه ی که شهیتان بوی ده هینیت له کاتی ته نیایی داوله ناو مه جلیسی له غوه دا، نه وه تا پیغه مبهری خوشه و بیستمان ﷺ لیمان ته نکید ده کاته وه که خو مان له و مه جلیسه نه به دوور بگرین تا توشی حه سه ره تو ناخویشی نه بین، که پیمان ده فرمووی: (ما من قوم جلسوا مجلسا لم يذكروا الله فيه إلا رأوه حسرة يوم القيامة)^۲.

۱ - رواه الترمذي (۳۴۳).
 ۲ - رواه أحمد (۷۰۵۳).

واته: نیه هیچ کۆمه لێک که دانشن له شوێنیکا و یادی خودای تیدا نه کهن و قسهی بی سودی تیدا بکهن ئیلا نه و مه جلیسه بۆیان ده بیته هه سرهت و ناخۆشی و سه ختی رۆژی دوایی. جابۆیه پێویسته بهردهوام و بی برانهوه دهست بگهین بهو وهسیهته پیرۆزهی پیغه مبهری نازیزمان ^ص تاوه کو دلنیا بین که بوینه ته خاوهنی دلێکی ئه مین و ئه مان و پرله ئیمان، بۆیه:

یادی خودا بکه به وتهیه کی جوان

بالات رۆشن بی ئاسودهیی ژیان

که سیک بۆ خودا خۆی بصو لحه ئینی

دایه دل خۆشی بۆ خۆی نه رو ئینی.

هه شته م: مرۆڤ له وکاتانهی که له گه ل که سیکێ تزیکی یا خود هه رکه سیکێ تر دا قسه ده کات ده بی ناگاداری قسه کانی بیته و خۆی له راستی لا نه دات، له به رنه وهی خۆ لادان له راستی به واتایه کیت نه کردنی قسهی راست، جۆره نامور تاحیه ک به مرۆڤ ده به خشیته که نه ویش و یژدانه، مرۆڤ له کاتی قسه کردن دا ناگه داری زمانی خۆی نه بیته که چ وشه یه کی لی ده رده چیت و به بی گوی دان دهی کات، نه وکاته جار جار قسهی نا راستیش تیکه ل به وته کانی ده بیته نه وکاتهی که مه سه ته به گفتو گو کردنه وه، بیان جاری و اهه یه بابه تیک ده گێریتته وه وه کو خۆی نای گێریتته وه وه سه رو گویی بۆ زیاد ده کات، تا قسه کانی خۆی پی پرا زینیتته وه به راستی ئه مه سه یفه تیکێ زۆر نه شیاهه وه مرۆڤ به ره و کردنی درۆ ده بات،

۱ - (نوسه ر) له کتیبی (راستی ته مه ن) به رگی دو هه م.

وهيه كيتك له سيفه ته كانی مونا فیتق نه وهیه كه له كاتی قسه كردن دا درۆ تیکه لئی بابه ته كه ده كات، بۆیه خۆپاراستن لیتی گه وهه ره بۆ ته مه ن، حه سانه وهیه له دونیای نه و لا، وه خودای گه و ره شیرینی ده كات له پیش چاوی خه لکی، بۆیه پیغه مبه رمان ^{سینه} به چهند وشه یه کی زۆر جوان وه سفی كه سینكمان بۆ ده كات كه نه گه ر قسه ی ناراست بكات و به رده وام بیته له سه ری ناوی چۆن تۆمار ده كریته له لای په روه ردگار، كه ده فه رمووی: (وَأَيُّكُمْ وَالْكَذِبُ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ، وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا)^۱. واته بناگه داری درۆ كردن بن نه كهن بی كهن، چونكه درۆ كردن ریتمونیت ده كات به ره و هه موو تاوانه كان و تاوانه كانیش ریتمونیت ده كهن به ره و ناگری دۆزه خ، وه به رده وام كه سینك درۆ ده كات و به شوین درۆ وهیه هه تا وه كو له لای خوداش ناوی به درۆزن دنوسریت. خودای گه و ره په نامان بدات و هیدایه تمان بدات له و كه سانه نه بین، بۆیه نه زیزان هه ركاتیتك كه له كاتی قسه كردن دا یاخود پرسیاریتك لئی ده كریته قسه یه کی ناراستت كردوو پاشان ویزدانت نااسوده بوو، نه و كاته بزانه نه و قسه یه ی كه كردووته هه م و خه م و ناخۆشی بۆت ده سه به ر كردووه، زوو به خۆ داچونه وهیه کی خیرابكهیت و بریار بده ی كه دووباره ی نه كه یته وه تا له تازاری ویزدان رزگارت بیته و هه ست به تامی راستگۆییه كه ت بكه ی، وه نایبته له قسه ی راست بترسیت و واداینیته نه گه ر بیه کی توشی كیشه نه بی، نه خیر! نه مه بیركردنه وهیه کی نیفلیجانه یه تابۆت ده كری له كاتی قسه كردن دا راشكاوانه نه و قسه راستانه ی كه له ناخدا بوونی هه یه ده ری بیره، چونكه راستی تایبته مه ندیه کی هه یه، هه رچه نده لیتی لیتی بترسی سه ر به رزت ده كات بۆیه بیه كه، وه پیغه مبه ری خۆشه ویستمان ^{سینه} بۆمان روون ده كاته وه و ده فه رمووی: (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الصدق يهدي إلى البر وإن

۱ - رواه البخاری (۶۰۹۴)، ومسلم (۲۶۰۷).

بیرله جوانی و پۆشتهیی لهش و لارو رخصاری دهکاتهوه لهکۆتایشدا ناخی بهناشرینی دهمیئیتتهوه، دهبیئت ئیمه خۆمان پێوانه بکهین بهپێوانهی ئیمانمان تازانین ناخۆ چهنده جوانین، بهپێترترینمان لهلای پهروهردگار پۆشتهترینمان نیه، بهلکو چاکترین و پاکترین و بهتهقوا ترینمانه، ئهگەر تییینیتان کردبیئت ئهوه نافرتههی یاخود ئهوه پیاوهی که دایمه خهریکی خۆرازاندهوهیه لهکاتی چونه دهرهوه، بهردهوام قهلهقهو بیرى لهلای خۆی نیه، ئهمهش لهبهرنهوهی ههریری لهلای ئهوهیه خهلكی چۆن سهیری ئهکهن و بهلای خهلكهوه چۆنه، یان نهویان بهلاوه رێك پۆشه یان نا، بۆیه بهراستی گرینگی دان بهناخ و دهرن پێویسته دواتر رخصار و لهشولار، بهتایبهتی لهم چهرخ و سهردهمهى ئیستامان دا لهزانکۆ و پهیمانگاكان ئهمه دیاردهیهکی زۆر باوه، ئهوه کهسهی که گرینگی بهخۆی نادات و جلهکانی زوو زوو ناگۆریت، ئهوه دهبیته جیگهی قسهوباسکردن لهناو قوتاییهکان و بگره زۆر جار بهچاوکی تر سهیر دهکرتین و جاری واش ههیه گالتهیان پێ دهکهن، ههرکاتیک تاک لهخۆی تیگهیشته که لهم دونیایه دا پهیامی چیه، نهوهنده گرینگی بهخۆی نادات لهرووی دهرهوه، بهلکو زیاتر گرینگی بهپرازاندهوهی ناخی خۆی دهدات، لهبهرنهوهی دهزانیت خودایهک ههیه کهتهنیا له دل و دهرونی دهروانیت و جل و بهرگی باش لای ئهوه بایهخیکی نهوتۆی نیه، ههرودهکو پیغه مبهری نازیمان ﷺ دهفرمووی: (إن الله لا ينظر إلى أجسامکم، ولا إلى صورکم، ولكن ينظر إلى قلوبکم) ١. واته: خودای پهروهردگار سهیری لهش و لارو رخصارتان ناکات، بهلکو سهیری دلکانتان دهکات. ئهمهش واته ههرچهنده لهرووی دهرهوه جوان و رێك بیت که دل و دهرونت پرنبوو له نووری ئیمان و تهقوا ئهوکاته ههر ئاسوودهیی ئاوپرت لی ناداتهوهو لای پهروهردگار نارامیت بۆ رهوانه ناکریت.

جابۆیه ههركهسیك له بهرجوان كردنی روخسار و لهش ولاری ناگاداری دلی نه بیته که چی به سه هاتوو نه و کاته له به خته وهی و هسانه وهی دهروونی دوور ده که ویتته وه، هه موو نه مانهش پیمان دهلی که نییه می مرۆڤ پیویستمان به دلئیکی گهراوه و پرله نووری نیمانه تاوه کو له لای پهروهردگار یه کینک بین له وکه سانهی که ناومان به دلئیکی روناک و جوان توّمار ده کریت، ههروه کو خودای پهروهردگار باسی نه و که سانه ده کات که به دلئیکی سهلامه ته وه ده گه ڕنه وه بۆلای نه وانه کین: ده فهرمووی: (مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۚ ۳۳ - سورة ق). واته: نه و که سهی که له پهروهردگاری خوئی تر ساوه له په نهاندا، به دلئیکی گهراوه بۆلای هاتوو. واته نه و که سانهی دلی خوئیان صولحاندوو و به گویرهی فهرمانه کانی نه و دلئیان راگرتوو نه وانه به دلئیکی سهلامهت ده گه ڕنه وه بۆلای خودای خوئیان و یه کینک له به خته وه ریتینه کانی نه هلی به ههشت. باههول به دین دلئان جوان بکهین و که متر به دیار روخسارمانه وه بین، له جیاتی نه وهی سیبه له بهردهم ناوینه کافمان دروست کهین باسیبه له سهه کتیه کافمان دروست کهین بۆرازانده وهی دله کافمان.

دهیه م: خودای پهروهردگار له چه ندین شویندا له قورنانی پیروزی باسی یارمهتی دانی ههژارانی کردوو به تایبهت ههتیوان، وهیاسایه کی داناوه به شیوهک رزق و رۆزی دابهش کردوو که به شیکی زیاتری به هه ندیک به خشیوه و که متر به هه ندیکی تر تاوه کو نه وانهی به شیان له وانی تر زیاتره دهستی نه وانی تری پی بگرن، ههروه کو پیشه وا (علی کوری ابوتالب) خوالئی یازی بیت، ده فهرمووی: (خودای پهروهردگار نه و دندهی به سهه ده وله مه نده کان دا فهرز کردوو که ههژاری نه مینیت و برسیهتی له ناو بچیت). بۆیه نه گه که سیك به تایبهتی نه وانهی که هه بووه خواپیداون، دلئیان توند ده بیته و ناسووده بیان له بیر ده چیتته وه نه و کاته ریگه چاره یه کی زۆر ناسان و باشیان بۆ هیه نه ویش به سهه

کردنه‌وی هه‌ژاران و بئ نه‌وایانه، مرۆڤ نه‌گهر بۆ بکریت له‌نزیکه‌وه سه‌ردانی نه‌و که‌سانه بکات که‌باری داراییان باش نیه، فیری نه‌وه ده‌بیت که هه‌ست به‌و خۆشیانه بکات که خودای گه‌وره پئی به‌خشیوه، به‌خشین له‌پیناو خودا و ده‌ستگرتنی بینه‌وایان، جۆره ئاره‌میه‌ک به‌دل ده‌به‌خشیت، زۆر جیاواز تره له نارامیه‌کانی تر که له‌شتی تر به‌ده‌ستی ده‌هینیت، ئیمه بۆیه باسی نزیك بوونه‌وه‌مان کرد له‌و که‌سانه ، له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمووی: (اطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ...)'. واته: چووم بۆ به‌هه‌شت و بینیم زۆربه‌ی نه‌هلی به‌هه‌شت هه‌ژاره‌کانن. بۆیه نه‌گهر که‌سێک له‌نه‌هلی به‌هه‌شت نزیك بینه‌وه هه‌ست به‌دل خۆشی ده‌کات چ جای نه‌وه‌ی یارمه‌تیشیان بدات، وه‌له‌لایه‌کی تر خودای په‌روه‌ردگار فه‌رمانمان پیده‌کات به‌خشنده‌بین، وه‌خوداش به‌خشنده‌ترینی به‌خشنده‌ هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمووی: (وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۗ۲۹۰-الاسراء).

واته: ده‌سته‌کانت له‌گه‌ردنت گری مه‌ده، واته له‌به‌ر په‌زیلی و چروکی خۆت وه‌ک بال به‌ستراو مه‌که، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هه‌روه‌کو زنجیر ده‌ستی مرۆڤ ده‌به‌ستی چروکیش هه‌روا ده‌ستی مرۆڤ ده‌به‌ستی له به‌خشش و هاوکاری لیقه‌وماوان، وه‌ته‌واویش ده‌سته‌کانت پان مه‌که‌وه تا هه‌رچیت هه‌یه بپه‌یژی بۆ خۆت و بۆ خه‌لک، نه‌وسا ئیتر به‌لۆمه‌کراویی و هه‌سه‌ره‌ته‌وه بۆ خۆت داده‌نیشی، چونکه هه‌چت لانه‌ماوه. به‌لئ ده‌بئ مرۆڤ بزانی له‌گه‌ل مال و سامان دا چۆن هه‌لسوکه‌وت ده‌کات، نابئ هه‌رچی هه‌یه مقلی بکاته‌وه، ناشبئ چرووک و پیسکه‌ش بیت، ده‌بئ میان په‌وانه بچوئیه‌وه. نه‌مه‌یه به‌نامه‌ی نێردراوی په‌روه‌ردگار که به‌چ نه‌ندازه‌یه‌کی رێک و پێک فه‌رمانی کردووه به‌به‌نده‌کانی تاله‌و به‌شه بیه‌خشن که پێیانی به‌خشیوه، بۆیه نه‌گهر تاوه‌کو ئیستا هه‌ژارانت له‌بیرکردووه نه‌وه به‌خۆت دا‌بچۆره‌وه و

مانگی یه کاتر میزیش بیت تهرخانی بکه بۆ لیتقه و ماوان و هه ژاران، پرهنگه بلیتی من حاله باشه به لالم تنیا بهشی خۆم ده کات و قوتی که سیکی ترم پی نادریت، بۆوه لالمی نهم قسه یهت نه چینه خزمهت نهم پیاوه چاکه بزاین چون هه ژارانی به سهر کردۆته وه له حاله تیکدا که خاوه نی هیچ نه بوو بیجگه له دلێک که هه موو مرۆقایه تی جینگه ی نه بیته وه تیییدا، تهویش له نمونه ی پیاو چاک (بشیر الحافی) که رۆژیکیان هه ندیک له هاو رتییه کانی له که شیککی زۆر سه رما و سارد دا هاتنه خزمه تی، کاتیک چونه ژووه ره وه ده بینن واجله کانی له بهر کردووه ته وه و له سه رما هه لده له رزی، وتیان: نه وه چیه نه ی (ابانصر)؟ فه رمووی: سه رما و سوئی هه ژاره کانم بیر که وته وه، هه یچیشم نه بوو یارمه تیان بدهم و دلته و ایسانی پی بکه م، جابۆیه هه زم کرد به خۆ سه رما کردن یارمه تیان بدهم و به ژداری سه رما که یان بکه م. به لئی نازیزان به و شیویه هاوکاری هه ژاران ده کریت که نهم به سه رهاته بچوکه وه لالمیکی پر به پیسته بوئه و که سانه ی به راده ی پیویست له ده ستیان نیه تایارمه تی که م ده رامه تانی پی بدن، مرۆف که دلی نانا سو ده یه له و کاته دا بیر له وه بکاته وه که ده ستی که سیکی نه دارو هه ژار بگریت نه و کاته یه کیک له باشترین ده رمانه کانی هه لبژاردووه بۆ چاره سه ر کردنی دلی خه مباری، وه که هه ل ده ستیت به و کاره، خودای په روهر دگاریش پیی ده فه رموویت: به نده که م له پیناو من به خشی که وایه من له و به خشنده ترم بۆیه پیی ده به خشیت چه ندان و چه ندان زیاتر له و بره ی که نه و مرۆفه به خشیویه تی به برایه کی یا خود به خوشکیکی نیمانداری، ته مه هاوکاری کردنی که سی که م ده رامهت به و شیویه یه، نه ی نه بی یارمه تی دانی منالی بی باوک و بی دایک چون بیت، به راستی ته مه بابه تیکی یه کجار تاییهت و هه ستیاره وه رتیگه یه کی زۆر سه رکه و توانه یه بۆ چاره سه ر کردنی دلّه ماندووه کان به هۆی باری گرانی خه م، بۆیه که میک نه چینه خزمهت پیغه مبه ری نازیزمان ﷺ که چه نده گرینگی به وه داوه، تا خه لکی

يارمه تی هه تیوان بدن، هه وه کو له م نمونه دا بۆمان پروون نه بیته وه، که (ابی الدرداء) بۆمان دة طیریتة وه دة فة رمووی: (أتی النبی ﷺ رجل يشكو قسوة قلبه ؟ قال: أحب أن يلين قلبك وتدرک حاجتك؟ ارحم الیتیم وامسح رأسه وأطعمه من طعامك یلن قلبك وتدرک حاجتك) ^۱. واته: جاریک پیاویک هاته خزمهت پیغه مبهری خۆشه ویستمان و سکاالی دل رهقی خزی کرد، واتا فرمووی من دلّم رهقه چاره م چیه؟ پیغه مبه ریش ^{سینه} پیی فرموو: بیت خۆشه دلّت نهرم بیت و بگهی به پیوستیه کانت؟ بهزه بیت به منالی هه تیوو دابیتته وه، وه دهست به سهریان دابینه به نهرمی، وه له خوراکت به شیان بده، ئینجا دلّت نهرم ده بیت و به پید اوستیه کانت ده گهی. له بهرته وهی منالی بی باوک زور بی نازه و دل شکاوه، پیوستی به که سیکه شوینی باوکی بۆگریت و نه وسۆزه ی پی به خشیت، وه هۆکاریکی تر که دل دانه وهی منالی بی باوک دلّی نهرم ده کات نه ویش به دهست هینانی پاداشتیکی زور و بهزه یی خودای پهروه ردگاره بۆ نه و که سه، بۆیه پیغه مبه رمان ^{سینه} فرمووی: (من وضع یده علی رأس یتیم رحمة، کتب الله له بكل شعرة مدت علی یده حسنة) ^۱. واته: هه که سیک دهست به ینیت به سه هه تیویک دا به بهزه یی و سۆزه وه، نه و خودای گه وره به قهت هه تاله پرچیکی سه ری نه و مناله که دهستی پی داهیناوه چاکه یه کی بۆ ده نویت.

نه مه یه سۆزه به یی خودای پهروه ردگار به رامبه ر به به نده کانی له و کاته ی که بهزه بیان ده بیت بۆ منالیکی بی ناز، ئیمهش چه نده بی ناگاین و هه رته نیا بیر له وه ده که ینه وه که بۆچی شتی کمان بۆ نه بووه یا خود نه و سامانه ی که هه مانه زیاتر نیه له که سیکی تر

۱ - رواه الطیرانی.

- رواه الإمام أحمد.

له کاتیک دا که بهو بهشهی جۆمان رازی نین، ئەم بهشەش خەونی چەندان کەسی ترە که
 وه کو نيمه بيت، وهشتيکی تر ههيه که پيم خۆشه ئەليرەدا بيخه مه روو، سەرەتا
 به پرسيارتيک دەست پي ده کهين، نایا تو ئیستا پیت بلین پیت خۆشه لهو دنیا له نزيك
 پيغه مبهري نازيزمان ﷺ بيت له بههشتا؟ بيگومان له وه لامدا ده لئى به لئى، له هه مان
 کاتيشدا، هه و لئى بو نادهيت و رهنگه به خه ياليشت دانەيهت که بگه ي بهو پلهيه، به لام
 پيغه مبهري نازيزمان ﷺ رتيگه چارهيه کي زور ساده و ناساني بۆمان ديارى کردوو که
 بتوانين بگهين بهو پلهيه، وه کو ناماژه ي بو کردوو و ده فەر مووی: (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ
 فِي الْجَنَّةِ ، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى ، وَفَرَّقَ بَيْنَهُمَا قَلِيلًا) ١ .

واته: من وهو که سه ي که که فيلى منالتيکی هه تيوو ده کات ناواین له بههشتا، ناماژه ي
 به دوو په عه ي پيرۆزي کرد، وه نيوانی په عه کانی بۆشایی کهم بوو. واته وه که سه ي که
 هه تيويک به خيو ده کات يا خود بهرده وام چاکه يان له گه ل ده کات و نايه لئيت موحتاجي
 هيج که سيک بن، وهوا له بههشتا له گه ل پيغه مبهري نازيزمان ﷺ بهيه که وهن و زور
 له يه ک نزيکن به راده ي وهو بۆشايه ي که پيغه مبهريمان ﷺ ناماژه ي بو کردوو،

سبحان الله! رتيگه يه کي چهنده ناسان و نه جرو پاداشتيکی وه ونده زور، نه بي چ شتيک رتيگر
 بوو بي که نه ي که ي، وه ئەم هه وائه خۆشه ي که پيغه مبهريمان ﷺ پيمانی راگه ياندوو
 چهنده دلخۆش که رو خه م مرينه ، نه گه ر بيت و نه عجامي بدهين له گه ل کي نه بين
 له فیرده وسا! بۆيه به راستی ناييت مروفي باوه ردار لهو پاداشته له بن نه هاتوو خۆي
 لابادات و نه ي کات، تا وه کو بگات بهو پلهيه ي که خودای په روهر دگار به هۆي وهو

١ - أخرجه احمد جلدي (٥) لائثره (٣٣٣) حثيئي (٢٣٢٠٨) (البخاري) جلدي ٧ لائثره (٦٨).

کاره یه وه دلی نهرم و پر له نوور بکات بۆئوهی له گێژاوی خهم دا بهسهلامهتی بیته
 دهر. بهوشیوهیه دهتوانین دل خۆشی خۆت بهدهست بهینیت لهیارمهتی دانی خه لکی
 نه داروهه ژاروهه تیوان، وه بهردهوام لهسه ر ئه و کاره بیت و جیبه جیتی بکهیت ،ئه گهر
 له تواناشت دانیه ههر نه بیته ساتیک وه کو ئه وان بژی تاههست بهمه عاناتیان بکهیت،
 ئه گهر ههر ناشتوانی نه و خۆت به دوور بگره له وهی کهم سهیریان بکهیت یان
 خوانه کرده گالته یان پی بکهیت، تا له سزای به ئیشی پهروه ر دگار به دوور بیت بۆیه ده لئین:

هه ژاریکت دیت پومه که به ولا

ریزی زیاتره له دونیسای نه و لا

گهر به دهستی بی خۆی نه نه خشیینی جوان

به لام قه ده ره پیی نه چیژی ژان

دووری مه بینه که و تۆش. وابی

ره نگه نزم بیت نه گهر تۆ شابی

سو پاس گوزاری له هه موو باریکا

جوانی ده رونت ریک پۆش دهر نه خا.¹

---

1 - (نوسهر) له کتیبی (راستی ته مه ن) بهرگی یه کهم.

يانزههم: مرؤف بؤنهوهى زياتر و زياتر بهدووربيت له كيشه و گيروغرفت پيويسته قسه نهشتيك دا نهكات كه په يوه ندى به نه وه و نه، چونكه نه گهر كه سينك به بې نه وهى داواى لى بكريت كه راي خوى بدات، به جواب هاتوو راي دا نه وا جارى واهيه توشى رووشكيني دهبيت، نه ممش واى لى دهكات كه دلى بشكيت و سر نه نجام رايه كى لى و درناگيريت، مرؤف له و كاته دا خاوهنى هه ييه تى خويه تى كه له و بابه ته دا قسه نهكات كه داواى لينه كراوه، به جواب هاتن له سر شتيك كه په يوه ندى به توه نيه وه كو نه وه وايه نان ده رخواردى كه سينك بدهيت و خوت به تويت تيربيت نه ممش هيج ناماخيكي ناييت، بويه (ماليكى كورى دينار) ده فهرمووى: (نه گهر قسه وه و دل ره قيت بينى له خوت يان خوشه ويستى دنيا نه ويستى مردن، يان بى به شى له رزق و رۆزى نه وا بزانه كه قسه ت له شتيكدا ده كه يت كه په يوه ندى به توه نه بيت)، دروست وايه نه وه ندى له سرمان ريگه مان پيدراوه بدوين و زى ده روى تيدا نه كه ين تا وه كو له وه به دوور بين كه پيمان بوتري بهس يا خود پيويست به وه ندى قسه ناكات وه له په ندى كى جوان دا هاتوو ده ليت: (مرؤفى ژير ده مى داده خات پيش نه وهى خه لكى گويان دا بجهن وه گويى ده كاته وه پيش نه وهى خه لكى ده ميان بكه نه وه)، وه زمان يه كه وه گويى دوانه قسه يه كه بكه و دووان بزانه، زمان ده بيت نه وه ندى به كار به پيريت كه پيويسته، نه وه كو نه وه ندى بيت كه گويچكه كان دا بجات و هيجى تر گويى بوناگيريت، وه پيغه مبه رمان ^{سپرد} پيمان ده فهرمووى: (من كان يؤمن بالله واليوم الآخر، فليقل خيراً أو ليصمت)¹. واته: نه كه سهى كه باوه رى به خودا و به رۆزى دوايى هه به با قسه يه كى چاك بكات يا خود با بى دهنگ بيت.

نه مه پيوه ريكه بو كيشانى نه وه هموو قسانه ي كه ده يكه ين و ناگامان لى نيه، تا ناگامان لى بيت وه به پيى پيويست زمانان بچوليت، تا وه كو دلّه مان به دوور بيت له ره ق

بوون و نانا سوودهیی، وه له فهرموودهیه کی تر دا پیغه مبهرمان ﷺ ناگه دارمان ده کاته وه له هوکاریک که دله کان به ره و رهق بوون ده بات و ناسودهیی لی ون ده کات که ده فرمووی: (لَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ) ^۱. واته: زور زیاد پیتمه که نه، چونکه زور پیتمه نینی زیاد ده بیته هوئی مراندی دل. به لام لای مامناوه ندی بگره وه که پیغه مبهرمان ﷺ پیمان ده فرمووی: (تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَحَبِّكَ لَكَ صَدَقَةٌ) ^۲. واته: خنده و بزهی لیوانت له پرووی براهت چاکه کردنه له گه لی. بویه پیتمه نیش سنووری دیاری کراوی خوئی ههیه که نه گهر له و سنوره تی به پری دل دوو چاری مران و خالی بوون ده بیته له خوئی و شادی و وا له مرؤژ ده کات نه گهر بابته تیک په یوه ندی به ئه ویشه وه نه بیته تییدا قسه بکات و به ره و عاقاری نه زانی بکه و بیته ری.

دوانزه هه م: یه کیکی تر له و ریگایانه ی که مرؤژ ده توانیت بگریته بهر بوچاره سه رکردنی خه مو په ژاره کانی دلی ئه ویش، ئه وه یه هاوړپیه تی که ساتیک بکات که له خوئی و شیارتر ودانانو به ته قوا تر بیته، له بهر ئه وه ی هاوړپیی نیمان دار وه کو گولتیکی بوون خوئش وایه که هه رکاتیک ناخست پر بوو له خه م په ژاره بو ساتیک بچییه لای و به بوئتیکی ئه وکه له لای هه لی ئه مژیت یه کسه ر خه م و خه فه ته که ت بره و بیته وه و تارا ده یه که له بیریت نامیئیت، ئه م هاوړپیه نه دۆزینه و یان ئاسان نیه وه نه دۆزینه وه شیان ئه و نه ده گران نیه،

ئه توانیت به هوئی پله ی بیروباوه رته وه بیان دۆزیته وه و له خه م هه تیان دابیت، هاوړپیی خه م ره وینه ره وه ئه و هاوړپیه یه که هه ر له گه ل بینینی دا خه م هه کانت له بیر ئه باته وه پیش ئه وه ی باسی بکه ییت،

۱ - رواه (ابوداود).

۲ - رواه الترمذی.

وہمروؤ بہج شیوہیہک دہتوانیت بیئتہ خواہنی زورتترین ہاورپی وا، ٹہویش بہہوی نیہت صافی و دلّ بیّ خہوشی خویہتی بہرامبہر دہوروبہرہکھی، وہمروؤفی نیہت صاف ہہمیشہ دہبیئتہ خواہنی ہاورپیہکی راستہقینہ کہبہژداری دہکات لہخہمہکانی و لہکیشہ و گرفتہکانی، ہہرکہسیک مہصلہحتی وہلاناو بہبیّ نیاز تہنیا لہپیناو خودای پہروہردگار ریزی لہکہسیک ناو خۆشی ویست، ٹہوکاتہ زۆر بہدہگمہن توشی ہاورپی مہصلہحتچی دہبیئت و بہدوور دہبیئت لہو کیشہو نارہحتیانہی کہبہسہری دہہیئتت،

ٹہو دوو کہسہی کہلہپیناو خودا یہکتریان خۆش دہویت، خودای پہروہردگار کلیلی لابہری خہمہکانیان لہلای یہکتر دادہنیتت، بۆیہ ہہرکہیہکتر ٹہبینن خہمہکانی دلّیان ٹہبیّ بہسہراب و ونی دہکەن، وہلہدوارژیشدا بہہوی ٹہم خۆشہویستہ پاک و بیّ نیازہ، یہکیک لہپلہ باشہکانیان لہلای پہروہردگار بۆ دانراوہ کہ پیغہمبہری نازیزمان ^{سین}بستہمژدہی ٹہم ہہوالہ خۆشہمان پیدہدات و دہفہرمووی: (إن الله يقول يوم القيامة: أين المتحابون بجلالي؟ اليوم أظلمهم في ظلي يوم لا ظل إلا ظلي) ۱.

واتہ: لہرۆژی دواپی دا خودای پہروہردگار دہفہرمووی: کوا ٹہو کہسانہی کہلہپیناو خودا یہکتریان خۆشدہویست؟ لہم رۆژہدا دہیان خہمہ ژیر سیبہری خۆم، بیجگہ لہ سیبہری خۆم ہیچ سیبہریکی تر نیہ. ٹہم مژدہیہ تاییہت کراوہ بہو کہسانہی لہگہلّ یہکترن بہبیّ بہرامبہر و لہپیناو خودا، بۆیہ ہہرکاتیک مہیلت لیّ بوو کہسیک بیئتہ ہاوبہشی خہمہکانت و بۆت کہم بکاتہوہ، دہبیئت نیہتی خۆت پاک بکہیتہوہ لہہہر خہوشیک کہ تیکہلی بووہ،

بۆيە تابۇت دەكرىت لەخزمەتى كەسانى بەئەزمونتربە بۆئەوہى ئەزموو پەيابكەى
لەسەر ئەو كىشانەى كەرووبەرئوت ئەبنەوہ لەو گەشتە كەمەى ژيانت.

وہلەچەندىرىك دا دەنگ ھەلدەبرىن و دەلىين:

ھاوړىيەك ھەل بژىرە لە ژيانى دوونىا

ھاوہلى تو بى لە شادى و خەما

گەر روژىك ويستت خراپە بكەى

رىنگەت پى بگرى پىت بلى نەكەى

نەوہك ھاوړىيەك ھەر بو وەختى بى

تەنھا بو خوشى و دوستى سىنىت بى.^۱

---

۱ - (نوسەر) لەكتىبى (راستى تەمەن) بەرگى يەكەم.

ئەو كەسانە بەوشىۋەيە خۇداي پەرۋەردگار باسيان دەكات، ئەمەش ئەو دەگەيەنئى كە خۇداي پەرۋەردگار ئەم سىفەتەي بەلاۋە خۆشەويستەو دەويەويئى ئىمە لىمان بىتتە جى، مرۆقى باۋەردار ئەوكاتەي كە دلئى خالى دەكات لەرق و كىنە ئەوكاتەي بەلاۋە خۆشترىن كاتە و دلئى پىئى نارام دەگرىت، ھەرۋەھا بەو كارەي لىخۆش بوونى پەرۋەردگارى بەدەست دەھىنئىت، ھەر لەم تەۋەرەدا بەسەرھاتىكى بچوك دەھىنئىنەۋە ئەويش (زەيد كورى اسلم) بۆمان دەگىرئىتەۋە و دەفەرموئى: (چەند پىاويك چۈنە لاي (ابو دو جانە) كە نەخۆش بوو، بىنيان روخسارى زۆر جوان و نورانى بوو لەدوورەۋە دەدرەۋشاىەۋە، بۆيە پىيان گوت: ھۆكارى چىە روخسارت ئەوھا دەدرەۋشئىتەۋە؟ فەرموئى: ھەر كىدارئىكم ئەنجام دا بىتت ئەوھا متمانەم پى نە كىردوۋە ۋەك ئەودى كە متمانەم بە دوو شت كىردوۋە، يە كەمىان: ھەرگىس قسەم نە كىردوۋە لەبارەي شتىك كە پەيۋەندى بەمنەۋە نەبى، دوۋەم: دلئم ھەردەم بەرامبەر بەموسولمانان پاك و بىگەرد بوۋە و ھىچ كات رىق و كىنە و غەشم لەدلدا نەبوۋە بەرامبەر ھىچ كەسئىك).

ئەمە بەرھەمى ھەل نەگرتنى رىق و كىنەيە لە دل دا كە دل بەنورى سۆز رۆشن دەكاتەۋە بگرە روخسارئىش، ۋە جۆرىكى تى مرۆق ھەيە جار جارە دەتوانئىت كۆنرۆلى تورپى خۆى بىكات بەلام جارى واش ھەيە لەدەستى دانىە، ئەم ھەموو گەرم بوونە بەھۆى تورپى ھەۋە سەرچاۋەي گرتوۋە بۆيە ئەگەر ئەو كەسە بەئىرادەۋە بىەويئى چارەي خۆى بىكات تادلئى بەردەوام لەنارامى دابئىت و لەناسودەيى دانەبرئىت، ئەوا پئويستە گوى بۆ ئەم فەرموودەي پئىغەمبەرى نازىزمان ﷺ شل بىكات كە چۆن چارەسەرى بۆ داناوە و دەفەرموئى: (إِنَّ الْأَعْصَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ ، وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ ،

۱ - صحيح الوصايا الرسول المجموعة الثانية، بەرگى ۲ لاپەرە (۱۱۰). نوسىنى (سعد يوسف ابو عزيز).

فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ^١. واته: تورەیی لەشەیتانە، وەشەیتانیش لە ئاگردروست کراوە، وە ئاگریش بەئاو دەکوژیتەو، ئەگەر کەشیک لەئێوە تورەبوو بادهست نوێژتیک بشوات. تاوێ کو تورەییە کەمی بێتەو، نەمیتەو، چونکە تورەبوون پەستانی خۆین بەرز دەکاتەو، و لەش گەرم دادینیت، لەوکاتەدا باشترین کار کە بکری، هەلگرتنی دەستنوێژە، رەنگە ئەم رینگایە بەلای زۆر بەمانەو نەستەم بێت و پرسیار بکەین بلیین مرۆڤ چۆن لەکاتی تورەیدا ئیرادەیی ئەوێ هەبێ کە دەست نوێژ هەلگرتی بەراستی ئەمە کاریکی نەستەمە!، نەخێر نەستەم نیە بەلکو ئەگەر ئیرادەییەکی تارا دەیهک باشت هەبێت ئەوکارە ئاسانە، وە ئەگەر ئیرادەشت نەبێت، رینگایەکی ئاسانتر هەبێت ئەو کەسانەیی کە تورە بوونە کەیان لەسنور بەدەرە ئەو رینگە چارەیهش پێغەمبەری خۆشەوێستمان ﷺ باسی کردووە و دەفەرمووی: (إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ ، فَإِنَّ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيَضْطَجِعْ)^٢. واتە: ئەگەر یەکیک لە ئێوە تورەبوو بادابنیشیت، ئەگەر هەر نەرۆیشت تورەییە کەمی با پال بەداتەو، ئەمەش زیاتر بۆ ئەوێە لەوکاتەیی کە مرۆڤ توورە دەبێت ئەگەر بەپێوێە وەستا بوو ئەگەری کەوتنەوێ شەر و دەست وەشانی لێ دەکریت، بۆیە دابنیشیت باشترە چونکە لەدانیشتن مرۆڤ توانای کەمتر دەبێت بۆ شەر و دەست وەشاندن وە بەپال دانهو کەمتر، بۆیە ئەم چارەسەرەیی پێغەمبەری خۆشەوێستمان ﷺ زۆر بەسادهیی براندوویەتیەو بۆ لەناو بردنی تورەیی، تاوێ کو بەدوورین لەکیشەنانهو و لەناوچونی خۆشی لەدلماندا، نابیت لەوێ بێخەبەر بین کەشەیتان بەردەوام لەکەمیندایە بۆمان تاوێ کو توشی شەرمەندەیی دونیاو قیامەتەمان بکات، بۆیە دەبێت رینگای لێ بگریین و جلەوی نەفسی خۆمانی نەخەینە بەردەست بەهۆی تورەبوونەو.

١ - أخرجه أحمد ٤/ ٢٢٦ (١٨١٤٨) . وأبو داود (٤٧٨٤).

٢ - في مسند أحمد (١٥٢/٥) وانظر صحيح الجامع رقم (٦٩٤).

الرعد). واته: هه موو ئه وانى كه له ناسمانه كان و زهوى دان، ته نانه تى سيبه ره كانيشيان بيان هوى يا خود نه يانه وى به يانيان و ئيواران سه رجهم ئه مانه گشتيان سوجه بو خودا ده بن، به بى داپران و غافل بوون و سه رپى چى كردن. ئه وهى وه ستاوه ته نها مرؤقى بى ناگايه له ياد كردن و په رستشى په روه ردگار، به كيك له سه يروسه مه ره كانى سوجه ئه وه به تو سهرت له نرم ترين شوين دا ده نييت و داوا له زاتيك ده كه يت كه له به رزترين شوين دا به، نه چرپيسته گوئى زهوى و له ناسمانه وه وه لامت ئه دري ته وه، ملكه چى بو په روه ردگار ته نوئى و خوداش سه به رزت ده كات له ناو خه لكى دا، وه ده تكات به خاوه نى هه بيه ت و عيززه تى خوت، كه ئه و ريزه به ش به ناشكرا هه ستى پى ده كرئت، هه رپويه به رده وام فه رمانى پيمان كر دووه و په روه ردگار ده فه رمووى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ الحج). واته: نهى ئه وانى كه به پرواتان هيناوه به خوداى گه وره! بچه مي نه وه و كه نووش و سوژدهى بو به رن، واته: به تيروه سه لى هه رده م نوژد كاتان بكن، وه ته نها په روه ردگار تان په رستن و كه سيكى تر مه كه نه سه روه رتان، وه تاده شتوانن هه ركارى خي ر و چا كه بكن، به له خوا نزيك ببنه وه، به شكوه له دنياو له قيامه ت دا رزگارو سه رفرازو به ختيار بن، له م ئايه ته وه ئه وه مان بو پروون ئه بي ته وه كه به نده به سوجه بردن و مانه وه تيايدا، له خوداى خوى نزيك ده بي ته وه، وه لاتان مه علومه ئه وهى له په روه ردگارى خوى نزيك بي ته وه ئاسوده و كامه رانى پى خه لات ده كرئت.

ئه و كه سانهى كه تام و چيژى سوجه به رديان كر دووه به رده وام ملكه چى خويان بو په روه ردگار يان پيشان ده دن و به دوورن له لوت به ررى و خو به گه وره زانين و په روه ردگار يش وه سفيان ده كات و ناويكى زور به رزيان لى ده نييت، وه كو ده فه رموويت:

(وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ الفرقان). واته بهنده پرآسته کانی خودای به به زهی نه وانن که زور به سه لاری و به نه رمی و له سه رخوی و بیّ ده عیه و فیز به سه رزه ویدا ده رونه ریوه، وه هر کاتیکیش نه زانه کان له پروویان ده وه ستن سه لامیان لیّ ده کهن و به قسه ی چاک و باش وه لامیان ده ده نه وه، وه نه وه که سانه کین؟! که سانیکن که په روه رده ی سوجه کانیان، وه خودای په روه ردگار ده فهرمووی: (وَالَّذِينَ يَبْتُغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ الفرقان). واته: نه وانن که شه وگار به نویژکردن و سوجه بردن و به پیوه وهستان ده به نه سه ر. نه وه که سانه پاداشتیکن بوّ خوویان مسوگر ده کهن که له هیچ شوینیکی تر به ده ست نایهت، نه بیّ مرؤف پیوه ریکن بوّ خووی دابنییت، نه ویش هر شتیکن له په روه ردگار نزیکن بکاته وه نه وه به خته وه ری لیوه ده ست ده که ویت، سوجه بردنیش ریگه یه کی زور باشه بوّ زیاتر نزیکن بوونه وه له خودای به خشنده، وه سوجه بردن و مانه وه تیایدا په یوه ندیه کی توند و تولّ دروست ده کات له نیوان بهنده و په روه ردگاری، جابویه نه گهر تاکو نیستا نه م کارهت نه کردوه، هه ولده نه نجامی به دیت، به تاییه تی له شه ودا له سوجه کانت زور بیته وه و داواکانت به چرینه به زه وی داو دلنیابه له به رزترین شوین گوی بیستی نه م نزاو پارانه ویه ته په روه ردگارت، به لام ناییت نه وهت له یاد به چیت سوجه بردن پیویستی به خشوع و ملکه چیه، نه که ته نیا سه ردانان له سه ر زه وی، پیویسته دلّ ناماده بیّت له و کاته هه ستیاره، وه نه وه که سانه ی که به رده وامن له و کاره، له قه له قی و دلّه راوکی و دوودلی رزگاریان ده بیّت وه هه میشه بیریان له لای خوویانه و به که می خهیالی بیّ سود دایان ده گریّت، وه خاوه نی زاگیریه کی زور باش و شتیان له بیرناچیتته وه به که می نه بیّت، نه مانه ش هه موو له فزلّ و گوره یی و به خشنده یی په روه ردگار وه یه بوّ بهنده صالحه کانی، بویه پیویسته له بیرت نه چیتته وه که سوجه کانت بوّ خودای به خشنده بیّ

ناكام نابیت، ودهدبیته خاوهن دلئیکی نارام و پر لههیا،وه ههركاتئیکیش خهم و ناسودهیی بۆت هاتوو زیادی کرد،ئهوا تۆش زیاتر لهسوجهكانت بمینهوه و داواكانت بکه،دلئیاش به که وهلامت ئهدریتهوه،ئهمهش ریگه چارهیهکی ههستیاره که بهرئیهی زۆر لهمرۆقهكان لهبهرنهبوونی ئیراده ئهغامی نادهنوو پشت گوئیان خستوه،وهوتراوه:

سه ریک به ئیخلاص بچیته سوجه

له لای پهروهردگار بهرئیز و مهرده.

پانزههم: لهپاش باس کردنی چهندين چارهسهری مهنتقی کۆتایی پیّ دههینین بهم خاله،وه بۆیه لهکۆتا خالدامان ناوه لهبهرئهوهی مرۆڤ نهگهر بیّت و ئهو چارهسهرانهی که لهپیشتر لئیهی دواین جیبهجیّ بکات بهباشی ئهوکاته دهگات بهو توانایهی که ئهم چارهسهرهش بهکاربهئیت،وهبههۆی ئهوهی دلّه کافمان نهرموو نیانیان لهدهست داوهو رهق بوونئیکی سهیری بهسهر داهاتوو بهزیه ناتوانین ئهو چارهسهره بهناسانی جیبهجیّ بکهین نهگهر بیّت و ئهوانهی پیشوو بهکارنههینین وهکو ئامادهکاریهک و پراهاتئیکی باش لهسهر چارهسهر کردنی کیشهو گرفتهکافمان، ئهو چارهسهرهش که باسی دهکهین ئهوهیه،نهگهر مرۆڤ بتوانیت لهپیناو خوداو لهترسی سزای ئهو، فرمیسک بهچاوانی دابیتته خوارهوه و چاوی بیتههوزی مهلهکردنی دلۆپه فرمیسکهكان،گریان ههستیکه دروست دهبیّت بههۆی کاریگهری پهستانیک که دلّ دووچاری دهبیتهوه،بۆیه دلّ نامه دهنیریت بۆ چاو و ئهو ئاوه ههّل دهقولیت،پاش تهواو بوونی دهردانی ئهم ئاوه،دلّ نارام دهبیتهوه و ههست بهنارامی و ناسودهیی دهکات،وه لهم سهردهمه بههۆی جهنجالیّ دونیا،و زۆری گوناھ و تاوان کردن دلّه کافمان رهق بوون و نهههیان لهدهست داوه بۆیه زۆر بهکهمی ههست بهنهرم

و نیانی دلّه کاغان ده کهین و به نه ستم فرمیسک له چاوانمان دیته خواره وه، به هۆی نه وهی پشتمان له بهرنامه پیروژه کهی خودای گه وره کردووه و به خه یالمانا نایه بیرلو و حکمه تانه بکهینه وه که پهروه ردگار بۆمانی رام کردووه، به دهر له مانهش نه گهر که سیک بیین بگریت له ترسی خودا له لاما ن سهیره بگره جاری واش هدی له دلمانه وه گالته مان پیی دی نازانین که نیمهش پیویسته له سه رمان بهو شیویه بین، بویه خودای بالاده ست بهیرمان ده هینیتته وه له کتیبه پیروژه کهیدا، و ده فرمووی: (أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ ﴿١٦٦﴾ الحديد). واته: نایا کاتی نه وه نزیک نه بۆته وه بۆته وانهی بروایان هیناوه دلّه کانیا ن نهرم بی بۆ یادی خودا. نه مه په یامیکه زۆر گه وره یه بۆ پروا داران که به خو یان دابیته وه، تاکه ی بهو شیویه له ناست بیستی نایه ته کانی پهروه ردگار دلّمان رهق بیت و گوئی بۆنه گرین و دلّمان نه له رزیت و کارمان تی نه کات. گریان به هاری دلّه کانه، ژیا نه وهی نه مه مله که ته یه که له دلّت دا دروستت کردووه و به ریویه ده بهی، نه وهش بزانه نه وه که سه ی بتوانیت له ترسی پهروه ردگاری بگریت، نه وه گه یشتو وه ته پله یه کی ئیمانی بهرز که هه موو که سیک پیی ناگات، وه خاوه نی دلّیکه که خۆی بۆخۆی به هاریکه له دل و دهرونی دا و هیچ شتیک بی ناگای ناکات له یاد کردنه وهی پهروه ردگاری، بویه ده بیت هه ولّ بدهی به هۆی نه وه ئیمانه ی که هه ته بگهیت به پله ی ته قواو به رژیانی فرمیسکه کانت له ترسی خودا و فیردهوسی بهرز به ده ست بهینی، وه بیجگه له م پاداشتهش پاداشتیکی تر به ده ست دینی که پیغه مبه رمان ^{سیرت} له باره ی نه وه که سه ی که له پینا و خودا فرمیسک به چاوانیدا دینه خواره وه ده فرمووی: (ورجل ذکر الله خالیا ففاضت عیناه...)¹. واته: یه کیکی دیکه له و جهوت که سه ی که له رژی دوا پیدا له بن سیبه ری خودا حه شر نه کرین، نه وه مرۆقه یه که

به نهیانی و له چۆله وانیش دا ههردهم یادی خودا دهکا و چاوهکانی فرمیسیکیان پیادیتته خوارهوه، فرمیسیک باراندن نهوئنده خۆشهویسته لهلای پهروهردگار نهگهر ههركهسیك نهنجامی بدات ریگه نادات چاوهکانی نهزیهتیک ببینن لهروژی دوابی دا،

وه پیغه مبهرممان بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فهرمووی: (عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتَ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) ^۱. واته: دووچاو ههیه ناگرانیان سوتینیت، چاوێك بۆ خوداو له ترسی خودا گریابیت، وه چاوێك هه رهسیاتی گرتبیت له پیناو خودای گهوره.

ئهم دووچاوه ناگریان لی قهدهغه کراوه، وه دهبی نهو مژده خۆشهش بزاین که ناگری دۆزهخ به ناوی زهریاو ده ریاکان ناکوژیتهوه بهلام به فرمیسیک ده کوژیتهوه، چهند دلۆپیک ناگریکی نهوئنده بهتین بکوژیتنهوه! نهی باشه چۆن ناتوانیت خه مهکانی دل بکوژیتیتهوه و فینکی بکاتهوه، جاپیویسته به پیتی توانا خۆمان بۆ نهو پلهیه رابهیتین و دلمان دامه زراو بکهین له سهری تاوه کو به دلێکی پرله نوور و سهلامهتهوه به رهو باره گای خودا بگه ریینهوه، وه پیویسته ئیمهش بهردهوام وهك پیغه مبهرممان بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ئهم دوعایه بکهین که بهردهوام دهی خویند، تاوه کو دلّه کافمانی پی ئاو بدین ههروه کو ده پارایهوه وه دهی فهرموو: (يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) ^۲. واته: ئهی دامه زرینه ری دلّه کان،

دلّم دامه زرینه له سهر دینه کهی خۆت. وه له دواي ئهم دوعایهش ئهم ئایهتهی ده خویندهوه: (رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ) ^۸ (آل عمران). واته: پهروهردگارمان دواي نهوهی هیدایهتت دابن و ری نیمایت کردین، دلّه کافمان له ریتهی ههقی خۆت لامه ده، تا نه که وینه شوینی فیتنه خوازان، وه له لای

۱ - رواه الترمذي وحسنه، وصححه الألباني.

۲ - رواه الترمذي، وقال: حديث حسن.

خۆتەو ە ڕەھمەتەن پێی بێخەشە، دڵمان لەسەر حەق دا بە زۆرینە بە راستی ھەرتۆ بەخشنە و
بەخشیئەری ھەرە مەزن .

نەمە بوو فەزڵ و گەورەیی گریان لە پێناو خودای گەورە، کە ھەولدا نی دەوێت بۆ
گەیشتن پێی و ە ئیمەش دەلێن:

چاویک بۆ خودا دابدا لە باران

نوور ئەپرژینی لەناوچەیی کولمان

خشوع نەچینی لەناو کێلگەیی دل

زوو پاکی ئەکا پیش بگا بە گل.^۱

*****

---

۱ - (نوسەر) لە کتیبی (راستی تەمەن) بەرگی دووھەم.

خوینەری بەریتز ئەمانەى باسماى کرد چەند چارەسەرىك بوون لەو چارەسەرانەى كە بەدیدی خەلكى ڕوون و ناشان، وە تابوت دەكریت و لەتوانات داھەىە ھەول بەدە لىی بەھرەمەند بى و دواى ئەوھش ھەولبەدە خەلكى لى ناگەدار بەكەیتەوہ تاوہ كو دوو پاداھتت بۆ بنوسریت ھەم بۆخوت و ھەم ھى ئەویش كە پیت راگەياندووە،ياخود كەسانى تری لى ناگەدار بەكەرەوہ كە كتیبكى وا ھەىە بەلكو ئەوانیش دەى خویننەوہو بەيارمەتى خوداى گەورە كیشەكانیان چارەسەر دەكەن،وہ پىغەمبەرمان دەفەرمووى: (الدالُ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ) ^۱. واتە:نەو كەسەى كە چاكەىەك بەكەسىك پيشان بەدات،وہ كو ئەوہ واىە كە خۆى ئەنجامى دايت.واتە ھەمان پاداھتى بۆ ھەىە بەبى ئەوہى لەپاداھتى ئەنجام دەرەكە كەم بەكات.بەم كارەى تۆ ڕۆشنىرى و ڕوناك بىنى بئاو دەبیتەوہ لە كۆمەلگا پڕ لەكیشەو گىروگرفتەكەمان،بۆ ئەوہى بەيارمەتى يەكترى ئەم ھەموو كیشە و نارەحەتى بەگۆرپىن بۆ خۆشى وئاسودەى، كە ئەمەش ديارە بەتەنیا بەكەسىك ناكريت، وە لەكۆتابى دا كۆمەلە نامۆزگارىەكى چەند دانايەكى ڕۆزگار باس دەكەين بۆ زياتر ئاشنابوومان بەھۆكارەكانى خەم و چارەسەرەكانیان لەھەمان كاتدا:

يەكيت لەدانايان دەفەرمووى: وازھىنان لەقسەى زياد و پڕوپوچ بەرھەمەكەى قسە كردنە بەحىكەمەت و دانايى،وہواز ھىنان و خۆياراستن لەسەرىركردنى ئافرەتى نامەحرەم ترسى خواو ملكەچى لەدل دروست دەكات،ھەر كەسى واز بەپىنى لە زۆر خواردن ئەوا لەزەت و چىژى خواپەرستى وەردەگرى،وہەھەر وەھا وازھىنان لەزۆر پىكەنين سام و ھەببەتت زياد

۱ - صحيح الجامع الصغير (۳۳۹۹).

دەكات، بەخۆپاراستن لەمالتى حەرام بەهەشت بەدەست دەهێنى، وە ازههتێنان لەجاسوسى و گەران بەدواى عەيب و عارى خەلك بەرھەمەكەى چاك بوونى عەيب و عارى خۆتە، وازھێنان لەبەد گومانى لە زاتى خوداى گەورە بەرھەمەكەى نەمانى گومان و دوورپوويە، - لوقمانى حەكیم بەكۆرەكەى دەلى: ھەركەسىك بەزەبى بەخەلك دايتتەوہ خەلكيش بەزەبىيان بە ئەودا دیتتەوہ، ھەركەسى بى دەنگ بى سەلامەت دەبى، ھەركەسى كۆرەوہى چاك بكا دەبباتەوہ، ھەركەسى كۆرەوہى خراب بكات تاوان بار دەبیت، وە ھەركەسىكيش جەلەوى زمانى خۆى لەژێر دەستى دانەبى، و نەتوانى بىگىرى ئەوا پەشیمان دەبیتتەوہ.

ھەروەھا لە پەرەوھەكانى صحفى ابراھىم (علیہ سلام) داھاتوہ پىويستە لەسەر پىاوى ژىر و عاقل زۆر بىنەر بى بەسەر دەم و زمانى خۆى، روو بكاتە كاروبارى خۆى بەچالاكى رايپەرئىتت وە زمانى خۆى پيارىزى تاوہ كو شەيتان لى نەبردوہ، ھەروەھا گوتراوہ: براكەم! وریابە خەلكى ناشرىن مەكە بەعەيب و عارىك كە لىيان دەبىنى چونكە لەوہ دەترسم تۆش توشى ئەوہ بىت و ئەویش چاك بىتتەوہ^۱.

دروود و سەلامى خوداى پەرەردگار لەسەر گىيانى پاكى پىغەمبەرى پىشەوامان و یار و ھاوہل و شوین كەوتوانى، خودایە پەنات پى دەگرین لەھەموو خەم و خەفەتێك كە ترسى نىمان لەدەست دانى لى دەكەوتتەوہ و رەش بىنى بەدواوہیە..

اللهم آمین برحمتك يا أكرم الأكرمين.....

۱ - بحر الدموع (ابن الجوزي) لاپەرە (۱۷۳).

به‌شی چوارهم

به‌سهرهاته ئارام به‌خشه‌کان

بەسەرھاتەكان

وهرن بابەيەكەو بەسواری وشەجوانەكان گەشتىك بەناو بەسەرھاتە رەنگىنەكانى پاربدووا بكەين بۆ رازاندنەوہى ناخ مان و پاگردنەوہى لەتەم و مژى خەم و دلتنەنگى، مرۆڤ جارى واھىيە بەھۆى كىشەيەكەو خۆرى دل خۆشى لەروخسارى ناوا دەبىت و بى تاقەتى پرووى تى دەكات، ئەچن دللى بەدەنەوہو زۆر لەگەللى خەرىك ئەبن بەلام ھەرناتوانن دللى خۆش بكەن بەلام كاتىك نمونەيەكى بۆدەھىننەوہ لەو كىشەيەى كە ئەو توشى بوو، كە بەھەمان شىوہ لەكەسىكى تىرىشدا پرووى داوہو ئەو كەسە بەتواناى خۆى، خۆى لى رزگار كرددوہو ئەم ھەل وىستەى وەكو ئەزمون و پەندىك بۆ دواى خۆى ماوہتەوہ، لىرەدا ئەو كەسە بەشىوہيەكى زۆر جياواز كارى لىدەكات، ئەمە بۆنەوہ دەگەرپىتەوہ كە زياتر بەنمونە ھىنانەوہ مرۆڤ پەند و دەرس وەردەگرىت و باشتر تى دەگات و ئەتوانىت كىشەكانى بەسود وەرگرتن لەئەزمونى ئەوانەى پىشوتر چارەسەربكات، وە بۆدرىژە پىدان و كۆكردنەوہى ھۆكارو چارەسەرەكانى تر كەلەپىشوتردا باسما لىوہى كرد، ئەم بەسەرھاتانە باس دەكەين لەبەرئەوہى ئەم بەسەر ھاتانە ھەم ھۆكار وەھەم چارەسەر وەھەم پەندى تايىبەت بەبابەتەكەمانى تىدا بەدى ئەكرىت.

يەكەم: زۆر جارى وا ھىيە رازى نەبوون بەوہى كە ھەتە بەرەو لوتكەى بى تاقەتت دەبات و لەوئىوہ دەبىت سەيرى بالندەكان بكەى كە نىشتونەتەوہ لەسەر زەوى كەچى تۆ لەوان بەرزترى ئەوانىش تواناى فرىنيان ھىيە و تۆنىتە.

بۆيە دەبىت بزانی خاوهنى چەندەى نەك بىرلەو شتانه بکەیتەوہ کەنیتە، لەوینەى پیاو چاکیتک کەبەرى ئەکەوى بۆ ئەنجام دانى حەج، لەرىگا بەهۆى زۆرى رۆیشتن پىلاوہکانى شرنەبن، گەرماى بىابانىش پى نازار دەدات، بەردەوام دەبى لەسەفەرەکەى لەگەڵ بىزارى نەو چارە رەشپەى کە ئەوئەندەش پارەى نىە سواری گویدرىۆتک بىت، کاتى دەگاتە مەککە، زۆر بى تاقەت و خەمبار دەبىت بەهۆى قاچەکانى کە نازارىان ھەپە، وە لەسەر رىگە کەیدا يەکىنک دەبىنیت لەپال دەرگایە کدا، کە ھەردوو قاچى براوہتەوہ، ئەمىش کە ئەم مەشھدە دەبىنیت، دەست دەکان بەگرىان و داواى لىخۆش بوون لەخودا دەکات و سوپاسى خودا دەکات لەسەر ئەو نىعمەتەى کە پى بەخشىوہ کەچى ئەو بەهۆى نازارىکەوہ لەبىرى کردوہ^۱.

دووھەم: دانایەکى سەردەم دەلێت ھەرگىس برىار لەسەر شتیک مەدە کە لى دنیانى و تەنیا بىنیو تە یان بىستوتە بۆنە:

- کچیکى گەنج دەبىنى لەتەنىشت شوفىرىکى تەکسىوہ دانىشتوہ و کوشنەکانى تریش چۆلن، ئەوہ خىزانى شوفىرى تەکسىوہ کەپە خەيالت نەروات.

۱ - لەکتىبى نونە بەرزەکان لاپەرە (٤٤) نوسىنى (حسین محمود ھەلەبجەبى) بەدەست کاربەرە.

- ئەگەر پياۋيىكى خاۋەن رېش دەبىنى لەكاتى بانگدا، لەبەردەم مزگەوتىكەۋە تىدەپەرىت، بىئەۋەى بېچىتە مزگەوتەۋە، پەنگە لە مزگەوتىكى تر راستەوخۇ دواى بانگ نوۋىزى كىرەپىت و بەپەلە ھاتىتە دەر. گومان مەبە كە ئەو نوۋىزى نەكەر بىت.
- لەناۋ پاسىك دا لەتەنىش كەسىكەۋە دادەنىشىت، سىلاۋى بۇدەكەى و ۋەلامت ناداتەۋە، يەكسەر لەمىشكتدا بىرارى ھەلەى لەسەر مەدە، پەنگە گوتى لى نەبوۋى.
- ھاورپىكەكت لەزانكۆ لەگەلت داىە ناىتە كافتىراۋ قاۋدەكت لەگەل ناخواتەۋە، ئەو كەسىكى رەزىل نىە، بەلكو بىرى لاي باۋكىەتى بەچ ھالىك پارە پەيدا دەكات و مانگانە چەند ھەزار دىنارىكى بۇ دەنىرىت.
- زۆربەى كات، تۆتەنىيا بەشىكى كەمى وىنەكان دەبىنى، بۆيە لەمىشكى خۇتدا بەشەكاتر بەۋىنەيەكى باش لەمىشكت بكىشە و گومانى باش بە خەلك بىە،
- پياۋيىك گوتى: ئەگەر ھاورپىكەم بىنىم دلۆپ دلۆپ شەرابى پىدا بىتە خوارەۋە، ئەۋا دەلىم: دلنىام پىى دا رزاۋەو مەن رەۋشتى ھاورپىكەم شارەزام.
- ئەگەر ھاورپىكەم بىنى لەسەر شاخە و دەلى: مەن خوداى ئىۋەم! ئەۋا بىى دوو دللى دەلىم: ئەۋە يەكىك لە ناىتەكانى قورئانى پىرۆز دەخوئىتەۋە. ئەمەيە بىراردان دواى بىر كىرەۋە، چ چاكەيەكى لى دەكەۋىتەۋە.

سېھەم: رۆژيكيان پياويك هاته خزمەت شيخ(حەسەنى بەصرى)خو لىي رازى بيت، گوتيك باران نابارىت چى بكهين نهى پياو چاك؟،ئەويش فەرمووى:تەوبە بكهين و زۆر ئستغفار بكهين،پياوئەكەش دەلى باش و دەروات،لەپاشاندا كەسيكى تر ديت دەليت رزقمان كەمە و داراييمان باش نيه ،پىي دەفەرمووى: تەوبە بكهين و داواى لى خوش بوون لە پەروەردگارتان بكهين،ئەويش دەلى باش و دەروات، يەككىكى تر ديت دەلى: منالمان ناييت، پىي دەفەرمووى: داواى ليخوش بوون لە خودا بكهو بگەرپۆه بو لاي ، ئەويش دەلى باش و دەروات،لەپاشان لىي دەپرسن باشە بۆچى ھەركەسيك هاتوو داواى چارەسەرى كيشەكەى خوى كرد تو ھەر پيت گوتن برۆن تەوبە بكهين و بگەرپۆه و داواى لى خوش بوون لە پەروەردگارتان بكهين ،ئەويش دەفەرمووى: من ھىچ چارەسەرىكم دانەناوہ ئەوہتا پيش ئەوہى من قسەيەكى تيا بكم خوداى پەروەردگار پيش ھەموو كەسيك چارەسەرى بو داناوہ كە دەفەرمووى: **فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾** .واتە: داواى ليخوش بوون لە پەروەردگارتان بكهين ،چونكە ھەميشە گوناح پۆشە، ھەر لەبەر ئەمە بارانتان پەيتاپەيتا و بەليزەمە بو بەردەداتەوہ،وہ دارايى و كورپى زۆرتان پى دەبەخشيت،وہ چەندين باخات و بيستانتان دەداتى كە جوانترين ھۆن بو رابوواردن و خوشى گەلان، وەئاو و روبارى زۆريستان بو بەدى دەھينيت كە لەژير بنكى درەختە كانياوہ ئەو چۆمە دى و

دەروات. ئەمانەش واتە ئەو ھەموو بەخششە و خەلاتەى خودای پەرورەدگار بەھۆى تەوبەو گەرانەودىە بۆلاى ئەو و سوپاس گوزارىە لەھەموو بارىکدا.^۱

-وھەرودھا شىيخ (ھەسەنى بەصرى)خوالى رازى بىت،دەفەرمووى: قسەى چوارکەس زۆر کارىان تى کردم لەژيانم کە تامردن لەيادم ناچن:

۱- پىاوئىکم بىنى دەسى لەگوناھ ھەلنەدەگرت پىم گوت بەسە تاکەى نەوئىش گوتى: نامەى کتیب بۆ ناخىرى دەگەریتەو،خودا دەزانیت ناخىرى من و تۆ چۆن دەبىت و کى ناخىر خىر و کى ناخىر شەر دەبىت.

۲- ژنىکى جوان ھاتە لام بۆسکالاکردن لەدەست زولمى پىاوھەکەى،پىم گوت: سەرھتا خۆت داپۆشە پاشان قسەى خۆت بکە،ژنەکە گوتى: من بەجۆرىک لە گىژاوى دنيا دا رۆچوم کە ناگام لەحالى خۆم نىە،تۆ چۆن غەرقى خۆشەويستى خوايت و دەتوانى من بىنى؟!!!

۳- سەرخۆشئىکم بىنى بەملاو لادا دەکەوت و خۆى راست پى نەدەگىرا،پىم گوت: ناگات لەھەنگاوەکانت بى خۆت قايم راگرە بانەکەوى، نەوئىش گوتى: ئەگەر من بکەوم تەنیا خۆم،بەلام تۆ ناگات لە ھەنگاوەکانت بىت چونکە ئەگەر تۆ بکەوى ئومەتتیک لەگەل تۆدا دەکەوئىت.

---

۱ - موسوعة الإسلامية لاپەرە (۹۷-۹۸)نوسىنى (سعيد يوسف محمود عزيز)،بۆ زياتر زانىارى پروانە تەفسىرى مونىر مجلدى (۱۵)لاپەرە (۱۵۷) لەنوسىنى (د.و ھبىت زوحەيلى).

۴- مندالیکم بینی چرایه کی به دهسته وه بو، پیم گوت تهم چرایهت رووناکى له کوی بو،
نهویش فووویه کی لی کردوو کوزانديه وه، گوتی: تو که شیخی شاری پیم بلی تهم رووناکیه
بو کوی ریشت؟!.

چواره م: (لوقمانی حکیم) به کوره که ی گوت: رۆله کهم نهو نویره ی که له سهرت واجب
کراوه به پوختی جیبه جیی بکه له هموو نهو کرده وه چاکانه ی که دهیکهیت باشتره،
چونکه نمونه ی نویر و تهسبیحات کردنی خوا وه که شتییه که وایه له نیوان ده ریادا، نه گهر
که شتییه که سهلامهت بوو نهوا خه لکی نیو که شتییه که ش سهلامهت ده بن به لام نه گهر
که شتی یه که نقوم بوو، بیگومان خه لکی نیو که شتییه که ش همموویان نقوم ده بن.
ههروه ها ده فهرمووی: رۆله کهم.....

نه گهر چویته نیو قه ومیتک له کۆرو مه جلیسیان دانیشتی نهواتیری ناشتی ئیسلامیان
تیبگرده، واته سه ره تا سه لامیان لی بکه، ئینجا له شوینیک یان له سوچیک بو خۆت
دانیشه، ودهیچ قسه یه که مه که تاوه کو نهوان ده بینی دهست ده کهن به قسه کردن، نه گهر
دانیشتی و کۆریان زیکری خوابوو، خۆت بی بهش مه که لهو دانیشتنه و له گه لیان
به شداربه لهو به شه دا، به لام زیکری خویان نه ده کرد و سه رقان بوون به شتیکی تر، لهوی
برۆ بۆ لای که سانیککی تر.

ههروهه دهه فهرمووی: رۆله کهم.....

نه گهر توشی تاوان و گوناھێک بوویت ئەوا خێر و سەدەقە یەك بکه چونکه ئومید وایه
ئەو خێر و سەدەقە یە بیته سڕینه وهی تاوانه کان.

وهده فهرمووی: نه گهر ویستت هاوڕێیه تی و دۆستایه تی که سانیک بکهی سه ره تا توپه ی
بکه، نه گهر له کاتی توپه بووندا لیبووردنی خۆی پیت نیشاندا نه ک دوا ی سارد بوونه وهی
ئوه هاوڕێیه تی ئەو که سه بکه به لأم نه گهر به پێچه وان هه بوون، لیبووردنی نه بوو خۆتی
لی پیا ریزه .

وهده فهرمووی: نه گهر خه لکی خۆیان له سه ر یه کتر گه وره ده کرد به قسه ی جوان و فه سیح
ئەوا تو خۆت له سه ر یان گه وره بکه به بی دهنگ بوونی جوان.

له کۆتایی دا ده فهرمووی: نه گهر خوا ویستی ناخۆشی به خشی به قه وم و گه لیک ئەوا
ده رگای مملانی و نا کۆکی و ده مه قالییان له سه ر ده کاته وه، ههروه ها که می نه نجام دانی
کرده وهی چاک له لایان شیرین ده بی، واته: کرده وهی باشیان که م ده بی.^۱

---

۱ - لقمان الحكيم، له نوینی (محمد عبدالرحيم)، لاپه ره (۲۳).

پینجهم: باوکه که رۆژنامه‌ی ده‌خوینده‌وه، به‌لام کوره بچوکه‌که‌ی هاروهای ده‌کرد و په‌ریشانی کردبوو، خه‌ریک بوو ئیتر چیژی خویندنه‌وه‌که‌ی لی تیک بدات، له‌سه‌ر رۆژنامه‌که نه‌خشه‌یه‌کی جیهانی هه‌بوو، باوکه که رۆیشت ولات به‌ولات جیایکرده‌وه و به‌کوره‌که‌ی گوت: وه‌ره ئیشم پیته ،ئهمه نه‌خشه‌ی جیهانه ده‌یدم به‌تۆ، بزاتم ده‌توانی وه‌کو خۆی چاکی بکه‌یته‌وه و بینوسیتته‌وه به‌یه‌که‌وه؟

ئیتر رۆیشته‌وه بو رۆژنامه خویندنه‌وه ،ئهمیزانی کوره‌که تا ئیواره گرفتاری نه‌و کاره ده‌بیته و پیی ته‌واو ناکریت و ئهمیش به‌ئیسراحت رۆژنامه‌که ده‌خوینیتته‌وه، به‌لام یه‌ک چاره‌گی پیی نه‌چوو کوره‌که هاته‌وه نه‌خشه‌که‌ی وه‌ک خۆی لی‌کردبووه‌وه و دایه ده‌ستی باوکی، باوکی سه‌ری سورما، پیی وت دایکت وانه‌ی جوگرافیای پیی وتوی؟

کوره‌وه‌لامی دایه‌وه: جوگرافیا چیه؟ باوکی گوتی: نه‌ی باشه چون توانیت نه‌م نه‌خشه‌یه وه‌ک خۆی لی‌بکه‌یته‌وه؟

کوره‌که گوتی: ئاخه له‌پشت ئهم لاپه‌رانه‌وه یانی پشتی نه‌خشه‌که له‌و دیوه‌دا ویتنه‌ی مرۆقتیک بوو، کاتیک توانیم دووباره مرۆقه‌که چاک بکه‌مه‌وه توانیشم جیهان دووباره چاک بکه‌مه‌وه. بینگومان مرۆقه‌کان چاک بن دونیاش به‌جاری چاک ده‌بیته‌وه.

شه‌شهم: پیس ئه‌نجام دانی هه‌ر کاریک چهند ریگه‌چاره‌ی جوراوجۆر هه‌لسه‌نگینه:

نه‌گیزنه‌وه له‌ولاتی ژاپۆن پیاویکی ملیۆنه‌ر نه‌ژیا ئهم پیاوه به‌ده‌ست چاو ئیشه‌وه نه‌ینالاند، نازاره‌که خواردن و خه‌وی لی حه‌رام کردبوو، بو چاره‌سه‌ری نازاره‌که‌ی هه‌موو

جۆره دهرزی و دهرمانیکی تاقی کردبووه وه بهلام هیج کهلکی لیوه رنه گرتیوو، نهو پاش راویژی فراوان له گهله پزیشکه کان و شاره زایان نه گاته نهو قه ناعه تهی که ده مانی دهردی لای راهیبیکی^۱ شاره زاو و ناسراوه، نهو سهردانی راهیبه که ده کات بۆنه وهی چاره سهری بکات، پاش پشکنین و گوئیگرتن له پیاوه که، راهیبه که پیی راده گه یه نیت که بۆ چاره سهری نازاره که ی بۆ ماوه یه ک سهری هیج رهنگیک نه کات ته نیا رهنگی سهوز نه بیت، دوای گه رانه وهی له لای راهیبه که فرمان ده کات به خزمه تکاره کانی که چند بهرمیلیک رهنگی سهوز و که لویه له کانی ناومالیش بگۆرن به هه مان رهنگ، پاش ماوه یه ک نۆتۆم بیله که ی و جلی خزمه تکاره کانی و هه موو نهو شتانه ی له ده ورو به ریه تی نه گۆریت بۆ سهوز، جی باسه بهم کاره ی نازاره که ی چاوی نامینیت، پاش ماوه یه ک پیاوه ملیۆنیره که راهیبه که ده عوه ت ده کات بۆنه وهی سوپاسی بکات، راهیبه که به جلی پرته قالیه وه یه ته ناوماله که وه که دۆخه که ده بینیت تی ده گات و جله کانی ده گۆریت، پاشان ده چیته لای نه خۆشه که ی و داده نیشیت لیتی ده پرسیت نایا چاو ئیشه که ت باش بووه؟ پیاوه ده و له مه نده که ش سوپاسی ده کات و ده لی: به لی به لام به راستی نه مه گراترین چاره سهر بووه که من وهرم گرتوو، راهیبه که ش ده لی: به پیچه وانه وه نه مه هه رزانترین چاره سهر بووه که من بۆ نه خۆشیکم داناوه! بۆ چاره سهری چاوشیشه که تان ته نیا پیویست بوو چاویلکه یه ک بکریت که شوشوکه ی سهوز بیت وه هیج پیویستی بهم هه موو پاره به فیرو دانه نه ده کرد، بۆنه وهی چاوه کانت چاره سهر بیت ناتوانیت رهنگی هه موو دونیا

۱ - راهیب به پیاوینیکی ناینی له خواترسی مهسیحی نه ورتیت.

بگۆرپت بەلام بەگۆرپنی بینینی خۆت دەتوانیت دونیا بەو شتوویە بینیت کە خۆت دەتەوێت.

نەنجام : گۆرپنی جیهان کاریکی نەزانانە بەلام گۆرپنی بەرچاو و بینینی خۆمان ھەرزاترین و کارساترین شتووە.

ھەشتەم: بازگانیك بەسواری ئۆتۆمبیلە نوێیەكە کە لەجۆری (جاكوار)بوو،بەنیو یەكێك لە شەقامەكاندا بەدلێکی خۆشەو بەرەو نووسینگە کە دەڕۆشیت،لەناکاو ئۆتۆمبیلە نوێیەكە،کەچەند رۆژێك بوو کەپیبوو، بە بەردیکی گەرە لەلای راستی شەقامەكەو پێکرا! بازرگانه کە بەخیرایی لە ئۆتۆمبیلە کە دابەزی تا بزانییت کێ بوو ئەو بەردە ی گرتە ئۆتۆمبیلە کە ی وسەیری ئەو زیانەش بکات کە بەر ئۆتۆمبیلە کە ی کەوتوو، لەوکاتە دا مندالیکی بینی لەسوچیکێ شەقامە کە دا وەستا بوو، کە بەرووخسارییەو نیشانە ی ترس و دلە راوکی دیار بوو، بازرگانه کە لە کاتیك دا پەستی و تورەیی نیوچەوانی تاریك کردبوو، لە مندالە کە نزیك بوویەو، یەخە ی مندالە بیچارە کە ی گرت و بەدیوارە کەو نوساندی و زۆر بە تورەیی پیی گوت: نەزان دەزانییت بەم کارەت دەبییت ھەموو سەررەتی خۆشت و باوکیشت بەدەیت بۆ پرکردنەو ی ئەو زیانە ی لە ئۆتۆمبیلە کە م کەوتوو، لەوکاتە دا ھۆن ھۆن فرمیسک لەچاوی مندالە کە دەھاتە خوارەو، بەقورگیکی پر لەگریان و بە چاوی ئەسرین و بەدەنگیکی کزۆل و خەمبارەو بەبازرگانه کە ی گوت: زۆر بە داخەو م بۆ ئەم رووداوە بمبۆرە...!!، لەراستیدا من نەم دەزانی چ کاریك بەکەم، لەبەیان ی زوووەو لەو شوینە وەستاوەم، چاوەرپیم کەسیك ئاوپم لی بداتەو و لایەکم لی

بکاته وه، به لام هیچ کهس وه لامی نه دامه وه، تهنهها کهسیک به ده مه وه نه هات، پاشان له گه له هه لوه رینی فرمیسه که کانی ناماژه ی بۆ نه وه بهری شه قامه که کرد، کورپیک له سه ر زهویه که که وتبوو، پاشان به ده م گریان و هه نیسه که وه به ره ولای کورپه که رویش ت و گوتی: نه و کورپه ی له نیو نه م چاله دا که وتوو بهرامه!، نه و ناتوانیت به ریگه دا پروات، قاچه کانی به ته وای له کار که وتوون، پاشان منداله که گوتی: کورسییه که تیکچوو، کورسییه که له ده ستم ترازو که وته نه م چاله وه، منیش زور هه ولم دا به رزی بکه مه وه و بیخه مه سه ر کورسییه که به لام نه متوانی، ده ستم له زور ئوتۆمبیل پراگرت، تایارمه تیم بدن، کهس نه وه ستا برا که شم له و چاله دایه، تیدی ده بوای چیم بکر دایه تا کهسیک ناوړم لی بداته وه و هاوکاریم بکات...!، تهنهها ریگه یه که که به یرم دا هات بۆ رزگار کردنی برا که م نه وه بو که به ردیک بگر مه ئوتۆمبیلک تا خاوه ن ئوتۆمبیله که له بهر ئوتۆمبیله که ی خوی رابوو هستی و حال و گوزه رانی نیمه ش ببینی و یارمه تیم بدات بۆ ده رهیتانی برا که م!!، خاله گیان نیستا ناماده ی ت یارمه تیم بده ی ت تا برا که م له و چاله ده رهیتنه وه و بیخه ی نه سه ر کورسییه که ی خوی؟!، بازرگانه که به یبینی نه م روودا وه یه کجار خه مباربوو، ماوه یه که به سه رسامی راوه ستا و پاشان باوه شی به منداله که کرد و داوای لیبووردنی لیکرد، ئینجا باوه شی به منداله نیفلیجه که دا کرد و له چاله که دا ده رهیتناو خسته ی سه ر کورسییه که، ده سرتیکی له گیرفانی ده رهیتناو برینه کانی بۆ پاک کرده وه، که به هژی که وتنه نیو چاله که وه دوو چاری ها تبوو، پاشان منداله که زور سوپاسی بازرگانه که ی کرد و لی پرسی: نیستا ده ییت من چی بکه م بۆ چاک کرده وه ئوتۆمبیله که ت؟ بازرگانه که ش وه کو کهسیکی میهره بان دهستی به سه ریدا هیتناو

وہلامی دایہوہ، کوری شیرینم خەمبار مەبەو شتیکی ئەو تو نیە،نیوہ خوش بن،
ئۆتۆمبیل شایەنی باسکردن نیە...

ئەوہش کە جیگە سەر سوپمان بوو ئەوہبوو کە بازرگانە کە بریاریدا ئۆتۆمبیلە کە
چاک نە کاتەوہ،بۆئەوہی ھەرکات سەیریکرد ئەو یادەوہریە ییریئەوہ،ھەرەھا بۆ
ئەوہش کە ھیچ کەسیکی دی ناچار نەبیت بەردی تیئگریٹ تا ئاوری لی بداتەوہ..

لەراستیدا ئیمە لە رۆژگاریک دەژین،سەرقالی و خەم تیایدا یە کجار زۆر بوو، ھەر
ھەولتی کۆکردنەوہی سەرۆت و سامانین، واگومان دەبەین تا سەرۆت و سامانان زۆر
بیت بەختەوہریمان زیاد دەبیت....!

نازانین کە بەختەوہری ئیمە لە زۆری سەرۆت و ساماندا نیە، چەندین کەس ھەییە لەم
ژینەدا خاوەنی سەرۆت و سامانی بی شومارن، بەلام خاوەنی بەختەوہری نین...

رەنگە زۆر کەس ھەبن پتۆستیان بە ئاوردانەوہیە کە ھەبیت، بەلام کەس ئاوریان لی
ناداتەوہ،تکایە باجیدی پتۆست بەبەرد نەبیت بۆ ئاوردانەوہ لە ھەژاران و بیئەوایان.

نۆیەم: کریکاریک ھەبوو لە گەل دایکی و ھاوسەر و منداڵەکانی دا دەژیا،ئەو کریکارە
لە گەل چەندین کریکاری دیکە لای پیرەژنیک کاری دەکرد، کریکاریک بوو تا بلتی
لە کارەکانی دا دلسۆز بوو،کارەکانی خۆی بەباشترین شیوہ ئەنجم دەدا،رۆژتیک ئەو
کریکارە نەچووہ سەر نیشە کە ی،پیرەژنە کە وایزانی کە بەھۆی کەمی مۆچە کە یەوہ
نەھاتووہ بۆ ئیش،بۆیە لەناخوہ گوتی:دیناریکی لە مۆچە کە ی بۆ زیاد دەکەم،

کریکاریکی زۆر دلسۆزه، زیادکردنی موچه که ی واده کات که چتر دوانه که ویت، ئاخو
 ناماده بوونی ئەو لیتره زۆر گرینگه، دوا ی ئەو ی پۆژی دواتر کریکاره هاتهوه، ئەو پۆژه
 وه که هه میسه کاره کانی خۆی نه نجام دا به باشی، له کۆتایی پیره ژنه که دیناریکی زیادی
 خسته سه رموچه ی پۆژانه ی، به لام کریکاره که هیچ قسه یه کی نه کرد و پرسیاریشی نه کرد
 که ئاخۆ هۆکاری زیادکردنی موچه که چیه، دوا ی ماوه یه ک جاریکی دیکه کریکاره که
 نه چوو سه ر نیشه که ی! پیره ژنه که تو وره بوو و له ناخوه گو تی: به هۆی نه هاتنی، له
 نه مپۆوه دیناریک له موچه ی پۆژانه ی که م ده که مه وه، که کریکاره که بۆ پۆژی دواتر
 گه رایه وه سه ر نیشه که ی، دیسان له کۆتایی ئەو پۆژه که کاره کان ته وا بوون، پیره ژنه که
 موچه ی پۆژانه ی که م کرده وه، دیسان کریکاره هیچ قسه یه کی نه کرد و پرسیاریشی نه کرد
 که بۆچی پۆژانه که ی که م کرا وه ته وه، پیره ژنه که سه ری له م کاره ی سورما، بۆیه دواتر
 بانگی کرد و پیتی گو ت: موچه ی پۆژانه م بۆ زیاد کردیت، بینه نگ بوویت، لیم که م
 کردیه وه، هه ر بینه نگیت، باشه بۆچی؟!، کریکاره پیتی گو ت: که جاری یه که م نه هاتمه
 سه ر نیش، خودا مندالینکی پی به خشیم، که دیناره که ت بۆ زیاد کردم، گو تم: نه وه پۆزی و
 رزقی نه و مندالیه و له گه لیدا هاتوه، که جاری دووه میسه نه هاتمه سه ر نیش، به هۆی
 نه وه بوو که دایکم کۆچی دوا یی کرد، که موچه که ت که م کردم وه، گو تم: که م بوونه وه ی
 نه و دیناره ی موچه که م، پۆزی و رزقی دایکم بووه له گه ل خۆیدا پۆیشته وه.....

به لێ نازیزان ئانه مه یه قه ناعه ت که وا له تا که کان ده کات هه بوونی و نه بوونی، کار له
 به خته وه ریان نه کات.

دەيەم: لە يەكێك لە نەخۆشخانەكانى ولاتى (سويسرا) پزىشكى گەنج لە گەڤ پزىشكى نەشتەرگەرى كار دەكات وەك يارمەتى دەر و فيربوونى ئەزموونى ئەو پزىشكە بەرپزە، رۆژنيك لەدواى تەواو بوونى نەشتەرگەرى بۆ يەكێك لە نەخۆشەكان پزىشكە گەنجەكە رۆو لە دكتۆرە گەورە و مامۆستاكەى دەكات و دەلييت: من زۆر سوڤم بينى لە ئەزموو و كارى جەنابت بەلام شتيك هەيه تا ئيستا تينەگەيشتوم ئەويش ئەويه، بۆچى كاتى نەخۆشيك ديت بۆ ژوورى نەشتەرگەرى پزىشكى ئەوهى لى دەكەيت لە ژەمى دويني ئيتوارە لەمەلەوه جيتان خواردوو؟

دكتۆريش بەزەردەخەنەوه وەلامى دايهوهو گوتى: بۆيه دەپرسم تا بزاتم لەمەلەوه لە چ ناستيكى ژيان دان و چۆن ژيان بەسەر دەبن لەو پزىشكەوه بۆم دەرەكەويت هەژار و نەدارن يان دەولەمەند و خوا پيداوان ئەگەر فەقير و هەژارو نەدار بوون ئەوه دەتوانم پارەى نەشتەرگەريان كەمتر لەخەلكانى ترهوه بۆ هەژمار بكەم ....

نەوهى دكتۆرى بەويژدان و مەرد لەم شيوهيه تاوهكو بە پيى توانا هاوكارى نەدارانى ولاتەكەى بيت.

يانزەهەم: ئەزانى صەبرى ئەيوب چيه!!!!!!؟

ئەيوب (٧) كورپى هەبوو، (٧) كچيشى هەبوو، سامان و مەر و مالاتيكى زۆرى هەبوو، زۆر دەولەمەند بوو، وه هفتا ساليش لەسەر ئەم ژيانە خۆشەى بەردەوام بوو، دواى ئەوه كتوپر خوداى گەورە هەموو منالەكانى لى سەندەوه، دواى ئەوه گشت

سەرۆت و سامانه‌که‌ی لى سەنده‌وه ،دواى ئەوه‌ش توشى نەخۆشیه‌ك بوو كه چاره‌سەرى نەبوو ئەبەد!،ئەو نەخۆشیه توشى هات بە جۆرىك قورس و بە نازار بوو كه گوشتى جەستەى لى نەبوه‌وه‌و هەلته‌وه‌رى ،دواتر بۆگەنى كرد بەجۆرىك خەلكى بى چاره‌بوون دووربان خستە‌وه له خۆيان هەرچەندە پىغەمبەرى خواش بوو،خیزانه‌كه‌ى پىغەمبەر ئەيوب(عليه سلام)،ئەچوو ئىشى بۆ خەلكى ئەكرد هەتا خزمەتى ئەيوبى پى بكات، تاواى لى هات ئىشيان پى نەدەكرد و ئەويشيان دوور خستە‌وه له‌خۆيان چونكه ئەيات وت تۆ ئىمه توشى نەخۆشى دەكه‌يت،چونكه سەردانى ئەيوبى دەكرد،ئەيوب واى لى هات كرم لەسەر گىانى دەكه‌ويتە خواره‌وه ئەويش هەلى دەگریتە‌وه و كرمەكه‌ى ئەخستە‌وه لەشى خۆى ،ئىنجا تاقى كردنە‌وه‌كه گرانتر بوو بۆ ئەوه‌ى كه تەنها دلى لى ئەداو تەنها زمانى ئەجولاً..!،(١٨)ساڤ بەو نارە‌حه‌تیه مایه‌وه ،بۆ يەكجاریش لە‌پرووى نەهات بللى خودایه شىفام بده،هەتا خیزانه‌كه‌ى پى گوت: تۆ يەك جار داوا له خوا بكه من دلنىام خودای پەروەردگار شىفات دەدا،ئەيويش پى فرموو: عەيب و شەرمەزاریه (٧٠)ساڤ لە‌ناو نىعمەت و بە‌روبووم ژياندوومى ئىستاش (٧٠)ساڤ له نارە‌حه‌تى و نازارى صەير نەگرم؟!،هەتا لە‌كۆتايش لە‌پرووى نەدەهات و تەنها فرمووى: خودایه من توشى نارە‌حه‌تى هاتووم و تۆش بە‌خشنده‌ى بە‌خشندانى،خودای گەوره شىفای بۆ ناردو پى فرموو: هەسته لەو ئاوه بۆخۆره‌وه‌و خۆت بشۆره‌وه،پاشان بوه‌وه بە‌خاوه‌نى (١٤)كچ و (١٤) كور و سەرۆت و سامانىكى زۆر زياتر لە‌وه‌ى پى درابوو له پابردوو،گە‌پايه‌وه بۆ سەردەمى پىش(١٨) ساڵه‌كه به دووقاته‌وه له‌پاداشتى ئەو صە‌پره‌ عەزىمه....!

ئەى باشە صەبرى ئىمە تا چ ئاستىكە با وەئامەكەى بۆ ئىئوہ جى بهىلم.....!!!

دوانزوهەم: پىاويك باسى خىزانەكەى دەكات و دەئىت: پىش چەند شەويك بەر لەنوستنم
لەسەر جىگەكەم ،سەيرى خىزانەكەمم كرد كه وا ديار بوو نوستبى،منىش لەنىو دلى
خۆمدا گۆتم: چەند بە متمانەيە دواى ئەوہى چەندىن سال لەنىو داىك و باوك و لەنىو
خزمانى ژيا،هاتووہ لەپال پىاويكى نەناسراو دەخەويت!

وہمالهوه جى هيشتووہ، وە خوشى نىو خزمانى جى هيشتووہ،وہ هاتووہ بۆلاى پىاوى
كە فەرمانى چاكە و دوور كەوتنەوہ لەخراپەى پى دەكات وە لەخزمەتى داىہ بۆ ئەوہى
خودا لەخۆى رازى بكات،لەم كاتە دا كۆمەئىك پرسیار لەنىو دلم دروست بوو؟!

ئەى چۆن هەندىك پىاو وادەكەن؟ كەلە ئافردتەكانيان ددەن بەهەموو شىئوہيەك لەكاتىك
دا ئەو مالى باوك و داىكى لەبەر خاترى ئەو جى هيشتووہ؟

ئەى چۆن هەنى پىاو وادەكەن ؟ كە لەگەل ھاوريكەى دەچىتە چىشتخانە خواردن
دەخوات وە گوى نادات بەو كەسەى كە لە مالەكەيەتى!

ئەى چۆن هەنى پىاو وادەكەن ؟ كەماوہى دانىشتنى لەدەرەوہ زياترە لەو ماوہيەى لەگەل
مال و منالى دادەنىشى!

ئەى چۆن هەنى پىاو وادەكەن ؟ كەمالى بۆ خىزانەكەى كردۆتە بەندىخانە كە نە دەهئىلى
بچىتە دەرەوہ وە نەلەگەلى دەمىنىتەوہ !!!

ئەي چۆن ھەنى پىياو وادەكەن ؟ كە خىزانەكەي بنويت بەناھىكەو ھە لە نىو دلى كە نەتوانى دەرى بېرى تەنھا بەفرمىتسكى شاراو ھەنى لەترسى مېردەكەي تا پىي نەزانى!!

ئەي چۆن ھەنى پىياو وادەكەن ؟ كەسەفەر دەكاو گوى نادات بەخىزان و مندالەكەي لەو كاتەي كەبەجى ھىشتوون،ئەمە چ ويژدانىكە نەو ھەنە غەرقى تاوان بوو كەھىچ نەبىنىت!

ئەي چۆن ھەنى پىياو وادەكەن ؟ واز لەو بەرپرسىارىيەتییە دىنىت كە رۇژىك دىت لىپرسىنەو ھەي لەسەرى لەگەل دەكرىت .بۆيە تۆش متمانە بەھاوسەرەكەت بكەو لەناخەو ھە خوشتبوى و دل و ھەستت لەگەلیدا بەش بكە .

سىانزەھەم: داىكىكى تىگەيشتوو نامۇژگارى كچەكەي دەكات و وانەيەكى زۆر گرىنگى فېر دەكات:

لەبەردەم مالىك دا كانىەكى سازگار ھەبوو،بەلام تابلىي ناوى كەم بوو،دلۆپ دلۆپ ناوى پىادا دەھاتە خواری ،ژنى مالەكە ھەمىشە گۆزەيەكى لەبەردەم دلۆپەكان دانابوو،كە بەماو ھەيەكى زۆر گۆزەكە پردەبوو، ھەموو جا بەكچەكەي دەگوت: كچم ناگات لە گۆزەكە بىت، رۇژىكىيان كچەكەي بەگرىان ھاتەو ھە بەداىكى گوت: داىكە! گۆزەكە كەوت و رۇژا، زۆر سەير رۇژا !! نازام چۆن ئەو ھەي بە چەند سەعاتىك پىبوو بەك دەقىقى رۇژا ،داىكەكەش فرمىتسكى كچەكەي سىرى و پىي گوت: كچى خۆم خەم مەخۆ تازە ئاوەكەمان لەكىس چوو بەلام لەمە وانەيەك ھەرگەرە،بروانە ئەو ھەي دلۆپ دلۆپ پىر دەبىت،قولپ قولپ دەرژىت، بزائە ئابروو و كەسايەتى(شەخسىەت)و بەھاو ئاكارى جوان زۆرى پىدەجىت تا

پانزەھەم: خاوەنی کتیبی (الفرج بعد الشده) دەلی: یەکیک لەدانایان - الحکماء - توشی بەلای نەهامەتیهک هاتبوو، دۆستان و هاوڕێیان چونە سەردانی بەمەبەستی دلدانەوهی وە سەرە خۆشی لی کردنی، بەلام حکیم پێی گوتن: من دەرمانی ئەو دەردەم دۆزیوەتەوه لەتیکەلای شەش شتی زۆر گرینگ، گوتیان: ئەی دانا ئەو شەش شتە چیه؟

گوتی: تیکەلای یەکەم: متمانه بوون بەزاتی خودای پەروەردگار،

دووھەم شارەزا بوونم بەوهی کەھەرشتی خوا نەخشەیی بۆ دانابی دەبی ئەو شتە رووبدات،

سێھەم: صەبرو نارامگرتن باشترین شتە کەتاقی کراوەکان بەکاری بینن،

چوارەم: ئەگەر خۆراک نەبم چی بکەم؟ وەبەشین و واوەیلا هاوکاری نەفسم ناکەم،

پنجەم: دەگوفی کەمن لەخراپترین بەلادا بم لەوهی کە نیستا تێدام ،

شەشەم: کاتژمێر بۆ کاتژمێر لەدوای ناخۆشی و نەهامەتی دا خۆشی و شادی دیت، کەواتە پێویست بەو خۆنازاردانە ناکات و باشتروایە مرۆڤ خۆراگریت و نیرادەیی پۆلایینی هەبی.

شانزەھەم: زانا (تنوخی) دەلی: لەشاری بەغدا وەزیریکی ستم کار هەبوو، جاریکیان ستم لە پیرەژنیك دەکات و دەست بەسەر مالهکەیی دادەگریت و مافەکانی هەمووی لی زەوت دەکات، پیرەژنەکەش بەچاوی پر لەگریانەوه دەچیتە لای شەکوای حالی خۆی لەلادەکات و باسی زولم و ستمی ئەوی لەلا دەکات کە لێی کردووه، بەلام هیچ کاری

تیناکات و تهوبه ناکات، بۆیه پیره ژنه که له کۆتاییدا ده زانیت سودی نیه قسه کانی له لای
 نهو پیش نهوهی پروا ده لئی: بانگی خوا ده کهم و دوعات لئی ده کهم، کاربه دهسته کهش
 به قسه کانی پئی ده که نئی و به گالته وه پئی ده لئی: نه گهر دو عاش ده که بیت له کۆتایی نیوهی
 شهو بیکه چونکه دوعا لهو کاته دا قبوله، کاربه دهسته که نه مه به گالته وهرده گریت،
 له بهر زولم و سته می که دلئی تاریک کردووه، به لام پیره ژنی داماو و ستم لیکراو
 بهرده وام ده بی له سهر دوعا کردن لئی له کۆتایی نیوهی شهودا و له ده رگای ناسمان ده دات،
 له ناکاو خودا وه لامی نزاو پارانه وه که ی ده داته وه، که میکی پئی ده چی نهو وه زیره
 له گهریستی و ده سه لات دا داده به زینری و مالی هموو لئی وهرده گیریتته وه و زهویه کانی
 لئی ده سینریتته وه، پاشان به وهش وازی لئی ناهینن ده یه ن له بازار دارکاری ده که ن، چونکه
 خه لکی چه وساندۆته وه و سته می لئی کردوون، قه ده ری خوا واده بی پیره ژنه که بهوی دا
 تیده په ری و ده یینی و پئی ده لئی: احسنت... نافرین راستت کرد، پیت گوتم کۆتایی
 نیوه شهو هه لبرترم بۆ دوعا کردن و دوعا تیدا قبوله، بۆیه تا قیم کرده وه، وابوو دوعا
 چاک قبول بوو.^۱ نه نجام: هه رچه نده به توانا بویت ناییت تو زقالتیک مه یلت بۆ زولم کردن
 هه بییت، وا گومان بهی ده توانی زولم له که سیک بکه ی و کهس لیت وهرنا گریته وه، وه
 نه گهر زولمیشیت لیکرا و هه چه نده بی ده سه لات بووی شهوت له بیر نه چیت که خودایه ک
 هه یه له هموو شتیک به توانا تره، سکا لاکانی خۆتی بۆ باس بکه دلنیا به بی وه لم نابن و
 زوو یا دره ننگ به هانا ته وه دیت.

۱ - له کتیبی (صحیح وصایا الرسول)، المجموعه الثانیة، بهرگی دووهه م لاپه ره (۲۰۳). نویسنی (سعد یوسف

ابو عزیز).

له کاره کانی وەر بدهین بهیّ داواکاری ئەو، ئەمە لوتکە ی رەوهشته که خەلکانیکی زۆر
حەز دەکەن پێی بگەن بەلام کاتیان نیه و گرینگی پێ نادەن ، تالەتوانامان دا هەیه با
خۆشهویستی ببهخشین به ههموو ئەو کهسانه ی که له دهووروو بهرمانن ، چونکه وتراوه

وابژێ له دونیا گهر بمری

هه رچی ناوت بزانی بۆت بگری.

ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب
النار وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه
الأخيار وسلم تسليماً كثيراً.....

سه چاوه كان :

- ۱- قورئانی پروژ.
- ۲- ته فسیری رآمان نوسینی موفه سیری کورد (شیخ کاکه نه حمده مه حمود).
- ۳- ته فسیری (ابن الکثیر).
- ۴- صحیح البخاری.
- ۵- صحیح مسلم.
- ۶- مسند امام احمد.
- ۷- سننی ابی داود.
- ۸- سننی الترمذی.
- ۹- صحیح ابن ابی دونیا.
- ۱۰- صحیح وصایا الرسول، المجموعه الثانیة ، مؤلف (سعد یوسف ابو عزیز).
- ۱۱- صفة الصفوفه مؤلف (ابن الجوزی).
- ۱۲- (مرشد الخطیب) المؤلف (عبدالرحمان المصطاوی).
- ۱۳- کتیبی (به سه راهاتوو پهنده وه رگرتن) نوسینی (هارون نوح طه).

- ١٤ - الجامع صغير.
- ١٥ - رسال النور، بديع الزمان (سعد النورسي).
- ١٦ - أحياء علوم الدين، المؤلف (ابن الجوزي).
- ١٧ - موسوعة الأخلاق الإسلامية، المؤلف (سعيد يوسف محمد ابو عزيز).
- ١٨ - (رياض الصالحين)، المؤلف (يحيى بن شرف النووي الشافعي).
- ١٩ - (الفوائد)، المؤلف (ابن القيم الجوزي).
- ٢٠ - الموطأ وأصحاب السنن.
- ٢١ - صحيح الشيخ البالائي.
- ٢٢ - (روح البيان)، المؤلف (إسماعيل حقي مصطفى الإستانبولي الحنفي الخلوتي).
- ٢٣ - (الجغريات) مستدرك الوسائل، المؤلف (محمد بن محمد اشعث).
- ٢٤ - كتيبى (دعائم الإسلام) بشى ١، مستدرك الوسائل، المؤلف (القاضي أبو حنيفة النعمان بن محمد المغربي).
- ٢٥ - (مكارم الأخلاق)، مستدرك الوسائل، برمى ٢، المؤلف (العلامة الحسن بن الفضل الطبرسي).
- ٢٦ - بحر الدموع، المؤلف (ابن الجوزي).
- ٢٧ - تفسيري مونير نوسيني (د. وهبت زوحيلي).
- ٢٨ - (الجواهر عن اقتراف الكبائر)، المؤلف (ابن حجر الهيتمي).

- ۱.....پیشه کی.....
- ۸.....باسیکی کورت بۆ سەرەتایەك لەسەر بابەتە کەمان.....
- ۹.....بیرکردنەوی مرۆڤە لە خودی خۆی بۆ دۆزینەوی کیشەکانی.....
- ۱۰.....بەختەوهری لیتەو دە نزیکه ئەتوانی هەست بە تەپەتەپی بکە لەناخت دا.....
- ۱۲.....کێن ئەو کەسانە ی کە ناسودەو بەختەوهرن.....
- ۱۳.....چ رۆژتیک رۆژی بەختەوهری مرۆڤە یاخود جەژنی مرۆڤە.....
- ۱۴.....مژدەیه کی خۆش بۆ کەسانیک کە سەرگەردان بوون بەخەم خواردن.....
- ۱۵.....زۆربە ی هەرە زۆری رۆژە کانیان بەختەوهریە بەلام هەستی پی ناکەین.....
- ۱۶.....دەست پیتک و ناوێشان ی بەختەوهری لە سی شت دایە.....
- ۱۷.....چەند سودیک لە سودە نەژمێردراوێکانی بەختەوهری بوون.....
- ۱۸.....هەبوونی کات خۆی لەخۆی دا بەهەرە ی بەختەوهر بوونە.....
- ۱۹.....پێرکردنی کات لە فێر بوون ژماردن و ناسینی خەمەکانت لەبیر ئەباتەوہ.....
- ۲۱.....قورس ترین و سوکترین شت لەسەر بەندە کە کە خەم دەرویتن و دواتر دروینە دەک.....
- ۲۱.....هەولبە لەم جۆرە بەندە یە بیت، ئەمە دۆزینەوی بەختەوهری راستە قینەیه.....
- ۲۳.....بەدەست هینانی بەختەوهری هەردوو دونیا.....
- ۲۴.....بەشی دووهم هۆکارەکانی نابەختەوهری.....
- ۲۶.....هەندیک لە هۆکارەکانی دل تەنگی.....
- ۲۶.....دورکەوتنەوہ لە یاد و زیگیری خودای پەرەردگار.....
- ۲۸.....خۆش ویستنی دنیاو حەزەکردن بە جێهێشتنی.....
- ۲۹.....ئارەزووی دەولەمەندی.....
- ۳۰.....بەستەوهری هیواکان بەکەسانی ترو ئەمانج دارنەبوون لەژیان.....
- ۳۲.....خۆبەراورد کردن بەکەسانیتر.....

- ۳۵..... وه لآم نه دانه وهی دوعا کافان
- ۳۷..... غه بیه ت کردن
- ۳۹..... قسه کردن به بی بیرکردنه وه
- ۴۳..... هز کردن به شتانیك که پیوستت پتی نیه
- ۴۵..... دروست بوونی رق و کینه ی له دل
- ۴۵..... ریگه دان به شهیتان
- ۴۷..... خۆبه دوورگرتن له مه جلیسی زیکر
- ۴۸..... هه بوونی هاوړی سر به کیشه یه
- ۵۰..... به شی سینه م چاره سه ره کان بۆلابردنی دلته نگیمان
- ۵۱..... چاره سه ره کان
- ۵۱..... صه بر گرتن
- ۵۳..... خۆشه ویستی به شیوه یه کی نادروست (غیرشرعی)
- ۵۶..... کارکردن بۆ گه یشتن به هیواکان
- ۵۸..... زیکرو یادکردنه وه ی پهروه ردگار
- ۶۱..... خۆگوجانندن له گه ل قسه وه رفتاری خه لکی
- ۶۳..... سه ردانی کردنی نه خۆش و په ککه وته کانه
- ۶۷..... ناماده بوون له مه جلیسی پیاو چاکان
- ۷۱..... خۆلانه دان له راستی
- ۷۳..... نالوده نه بوون به پۆشینی جل و بهرگه وه
- ۷۵..... یارمه تی دانی هه ژارو که م ده رامه تان
- ۸۱..... قسه نه کردن له شتیك که په یوه ندی به تۆزه نیه
- ۸۲..... هاوړیه تی که سانی خۆبارتیز
- ۸۵..... هه لته گرتنی رق و کینه له دل

- ۸۸..... سوچده بردن.
- ۹۱..... هه‌ل وهراندنی فرمیتسک.
- ۹۷..... به‌شی چوارهم به‌سهرهاته نارام به‌خشه‌کان.
- ۹۸..... به‌سهرهاته‌کان.
- ۹۹..... پیاو چاکه‌که.
- ۱۰۰..... دانایه‌کی سهردهم.
- ۱۰۱..... شیخ (هسه‌نیسه‌صری).
- ۱۰۳..... (لوقمانی هه‌کیم).
- ۱۰۵..... منالیک‌کی ژیر.
- ۱۰۶..... پیاویکی ملیۆنهر.
- ۱۰۷..... بازارگانیک‌کی غافل.
- ۱۱۰..... کرینکاریک‌کی قانیع.
- ۱۱۱..... پزیشک‌کیه‌ویژدان.
- ۱۱۲..... سه‌بری نه‌یوب.
- ۱۱۳..... پیاویک‌کی باسی خیزانه‌که‌ی ده‌کات.
- ۱۱۴..... دایک‌کیکی تیگه‌یشتوو نامۆژگاری کچه‌که‌ی ده‌کات.
- ۱۱۵..... پیاوه‌که‌ی چۆن تۆبه‌ی کرد.
- ۱۱۶..... دانایه‌ نه‌خۆشه‌که.
- ۱۱۷..... وه‌زیریک‌کی سته‌م کار.
- ۱۱۸..... نیمامی (جعفه‌ری صادق).
- ۱۱۹..... کۆتا وته.
- ۱۲۱..... سهرچاوه‌کان.

با له یادمان نه چیت

(أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)

(هر به یادی خودا دله کان نارام دهبین)

خوایه ئهه دئهه هیزیکه بهری

که خهه له ناو خوی بخاته دهری

من خوم نازانم چی بومن چاکه

توبه مه یلی خوت دلم ناواکه

باواز له خهه خوار دن بینین له بهر نه وهی

خهه به خوار دنی کهه ناگات